

សប្តាហ៍ទីចិតសិបរបស់ ជានីយ៉ែល

 អរគុណច្រើន បងប្រុស នេវីល។ អរណសូស្តីមិត្តទាំងឡាយ។ វាជាឯកសិទ្ធិ ដែលបានត្រឡប់មកទីនេះក្នុងរោងឧបោសថម្តងទៀតនៅព្រឹកនេះ ដើម្បី បន្តសារដ៏អស្ចារ្យនេះ ដែលយើងកំពុងព្យាយាមពន្យល់ ចិតសិបសប្តាហ៍របស់ ជានីយ៉ែល។ ហើយយើងសប្បាយចិត្តដែលបានឃើញមនុស្សជាច្រើនបានប្រមូល ជុំគ្នាក្នុងថ្ងៃដ៏ក្តៅនេះ ហើយយើងសោកស្តាយដែលយើងមិនមានកន្លែងអង្គុយ។ ឃើញមនុស្សដែលនៅជុំគ្នាបែបនោះ ហើយឈរនៅជុំវិញ វាធ្វើឲ្យមិនស្រួល។ ហើយការមិនស្រួលដូចដែលអ្នកគួរមាន វាធ្វើឲ្យអ្នកពិបាកយល់។ ប៉ុន្តែយើងនឹង ធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងអាចធ្វើបានដើម្បីឱ្យវាឆាប់រហ័ស។

2 ហើយ—ហើយ ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកនឹង ប្រសិនបើខ្ញុំនៅយឺតបន្តិច អ្នក នឹងលើកលែងឱ្យខ្ញុំ ដោយសារតែនេះជាពេលវេលាកំណត់នៃសារនេះ ដល់ពេល ដែលត្រូវបោះភ្ជាប់វា។ យើងបានកំណត់វាជាបីលំដាប់ ដូច្នេះយើងអាចប្រាកដថា ទទួលបានវា។

3 ឥឡូវនេះ ជាការពិតណាស់—ក្រុមជំនុំដែលមើលឃើញដឹងរឿងទាំងនេះ ឬសារនេះ កំពុងត្រូវបានថត។ ហើយពួកគេត្រូវបានបញ្ជូនទៅជុំវិញពិភពលោក។ ជាក់ស្តែង គ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ទទួលបានខ្សែអាត់ទាំងនេះជុំវិញ ពិភពលោក។ ហើយខ្ញុំចង់និយាយរឿងនេះទៅកាន់អ្នកស្តាប់ថេប មិនថាអ្នកនៅ ទីណា កន្លែងណានៃពិភពលោកដែលអ្នកនៅ ប្រហែលមានរឿងខ្លះនៅទីនេះ ដែលអ្នកអាចមិនយល់ស្របនឹងខ្ញុំចំពោះការបង្រៀនដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្វើ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំសូម បញ្ជាក់ថា បងប្អូនអើយ ប្រហែលជា អ្នកអាចនឹងពន្យល់វាតាមរបៀបដែលអ្នក បានឃើញ វាអាចខុសពីអ្វីដែលខ្ញុំជឿ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងរីករាយក្នុងការស្តាប់នូវអ្វីដែល អ្នកត្រូវនិយាយ។

4 ហើយវាជាគំនិតដែលខ្ញុំនាំយកសារទាំងនេះ ពី...ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ វាគឺសម្រាប់ការពង្រឹងក្រុមជំនុំ សម្រាប់ក្រុមជំនុំទាំងអស់ ក្រុមជំនុំសកល។ ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាសកល។ ហើយខ្ញុំពិតជាជឿថា យើង កំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។ ហើយការព្យាយាមរបស់ខ្ញុំដើម្បីពន្យល់រឿងនេះ

ប៉ុន្តែមិនទាន់ព្យាយាមធ្វើវា បញ្ជាក់ មធ្យោបាយណាមួយ ឬផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំមិនដែល មានកំហុស តាមខ្ញុំដឹង ពីការធ្វើបែបនោះទេ។

5 ជាច្រើនដងមនុស្សពួកខ្មែរអាត់ ហើយពួកគេនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំមិន យល់ស្របនឹងរឿងនោះទេ។ គាត់គ្រាន់តែមិនស្គាល់ការបង្រៀនរបស់គាត់ មិន ស្គាល់គម្ពីរ។” មែនហើយ នោះ ប្រហែលជាការពិតទាំងអស់។ ឃើញទេ? ខ្ញុំនឹង មិននិយាយថាវាមិនពិតទេ។

ប៉ុន្តែ ចំពោះខ្ញុំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំរៀនវា អត់យកអី—ឬពាក្យណាមួយទេ...ខ្ញុំបានអាន អ្វីដែលបុរសផ្សេងទៀតនិយាយ ហើយសរសើរពួកគេ។ អ្វីដែលគ្រប់គ្នានិយាយ ខ្ញុំដឹងគុណណាស់។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក—បន្ទាប់មក ខ្ញុំយកវាទៅថ្វាយព្រះ ហើយ ខ្ញុំនៅជាមួយវារហូតដល់ខ្ញុំអាចពន្យល់វា ចាប់ពីលោកុប្បត្តិដល់វិវរណៈ ហើយ បន្ទាប់មកមើលវាទាំងអស់ភ្ជាប់គ្នានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹង ថាវានៅជិតខាងសេចក្តីពិត។ ហើយ ជាការពិត កន្លែងដែលអ្នកនិយាយថាត្រូវ នោះគ្រាន់តែជាកន្លែងមួយដែលខ្ញុំបានចេញពីកន្លែងនោះ—បន្ទាត់នោះ។ ហើយ ប្រហែលជាកន្លែងដែលអ្នកខុស ឬត្រូវ នោះជាកន្លែងដែលខ្ញុំបានចេញពីបន្ទាត់ ហើយផ្ទុយទៅវិញ។

6 ដូច្នោះ យើងសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះអ្នកទាំងអស់គ្នាដែលមានវត្តមាន នៅក្នុងទស្សនិកជន នៅព្រឹកនេះ ហើយសម្រាប់អ្នកដែលស្តាប់ខ្សែអាត់ទាំងនេះ។ ហើយយើង...អ្វីដែលបានធ្វើ គឺសម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។ ខ្ញុំមានមិត្ត ល្អជាច្រើននៅទូទាំងពិភពលោក ដែលខ្ញុំដឹងគុណខ្លាំងណាស់ ហើយជឿថាខ្ញុំនឹង ចំណាយពេលអស់កល្បជានិច្ចជាមួយពួកគេ។ ហើយវានឹងមិននៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ក្នុងការព្យាយាម—ដើម្បីបញ្ជាក់មនុស្សទាំងនោះ តាមមធ្យោបាយណាមួយឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវព្យាយាមធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានដើម្បីជួយពួកគេ។

7 ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ដូចសាឡាម៉ូនបានធ្វើពេលគាត់អធិស្ឋាន ហើយ មានប្រសាសន៍ថា សូមឲ្យគាត់មានប្រាជ្ញា ដើម្បីគាត់អាចដឹកនាំស្រុករបស់ព្រះ។ នោះគឺជាការអធិស្ឋានដោយស្មោះរបស់ខ្ញុំ។

8 សហការីរបស់ខ្ញុំនៅជាមួយខ្ញុំនៅទីនេះ នៅជុំវិញ ខ្ញុំឃើញបងប្រុសមើស៊ីនិង —និងបងប្រុស រ៉យបដរ និងបងប្រុស នេវីលនិង ប៊ីលីប៉ូល កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ លោ

កហ្សេននៅទីនេះនៅកន្លែងណាមួយ ហើយបងប្អូនប្រុស ថេតឌី និងពួកគេ។ ខ្ញុំ សូមកោតសរសើរចំពោះមនុស្សទាំងអស់នេះ ដែលមកជួយខ្ញុំ។

9 ខ្ញុំចាំថានៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មាន បងប្រុស ឡេអូ មាន—និមិត្តដែលគាត់ មាន គាត់ហៅវាថា យល់សប្តិ យប់មួយពេលយើងជួបគ្នាដំបូង ដែលគាត់ បានឃើញកំពូលពីវាមីតដ៏អស្ចារ្យមួយ ខ្ពស់លើអាកាស។ ហើយខ្ញុំបានទៅដល់ ទីនោះ ធ្វើការអធិប្បាយនៅកន្លែងណាមួយ ហើយគាត់បានឡើងទៅលើដើម្បី មើលថាតើវានិយាយអំពីអ្វី។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានឡើងទៅលើកំពូលភ្នំ នេះ ហេតុអ្វីគាត់និយាយថា ចេញទៅក្នុងពន្លឺភ្លើងដែលមើលទៅដូចប្រាក់ ឬដូច បានរាងសំប៉ែត ខ្ញុំកំពុងឈរអធិប្បាយទៅកាន់ប្រជាជន។ ហើយគាត់បាន ទាញការចាប់អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានមើលជុំវិញគាត់។ ហើយគាត់បាន និយាយថា “តើអ្នកចេញពីទីនោះដោយរបៀបណា? តើខ្ញុំអាចចេញពីទីនោះដោយ របៀបណា?”

10 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឡេអូគ្មាននរណាម្នាក់អាចចេញមកទីនេះបានទេ។ ព្រះជា អ្នកនាំមនុស្សមកទីនេះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកមិនត្រូវមកទីនេះទេ។ អ្នកត្រូវចុះទៅធ្វើជា សាក្សីដល់មនុស្សនៅទីនោះ បន្ទាប់ពីអ្នកបានឃើញវា ថាវាជាការពិត ថានោះគឺជា ការពិត។” ឡេអូដើរចុះក្រោម ដើម្បីធ្វើជាសាក្សីដល់ប្រជាជន។

11 តើវាកន្លងមកប៉ុន្មានហើយ បងប្រុស ឡេអូ? ជាច្រើនឆ្នាំហើយមែនទេ? បី បួនឆ្នាំ។ តាំងពីពេលនោះមក តាមខ្ញុំដឹង គាត់មានចិត្តស្មោះត្រង់នឹងធ្វើអ្វីចឹង ធ្វើ បន្ទាល់ដល់មនុស្សថា កិច្ចបំរើនោះមកពីព្រះ។ ឥឡូវនេះ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យវា មកពីខ្ញុំទេ។ បើវាមកពីខ្ញុំ ក៏មិនល្អដែរ ព្រោះបើជាមនុស្សគឺមិនល្អទេ។ ឃើញទេ? វា ត្រូវតែមកពីព្រះ។

12 ឥឡូវនេះនៅពេលដែលខ្ញុំមើលជុំវិញ...កាលពីសៀលម្សិលមិញ ខ្ញុំបាន ចាប់ដៃមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំគឺ បងប្រុស វេស។ ខ្ញុំមិនទាន់បានប្រទះឃើញគាត់នៅក្នុង អគារនោះទេ។ បាទ ខ្ញុំឃើញហើយ ឥឡូវនេះ ព្រឹកនេះ។ ហើយអ្នកដឹងទេតើ មនុស្សបើកបរឆ្ងាយប៉ុណ្ណា ពីក្រោមចូល—នៅអាឡាបាម៉ា ថ្ងៃអាទិត្យ ដើម្បី ទៅដល់ទីនេះ ពីផ្លូវចុះក្រោមនៅអាឡាបាម៉ា!

13 បងប្រុស វេស អ៊ីវ៉ាន់ ខ្ញុំបាត់គាត់កាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន។ នរណាម្នាក់បាន និយាយថាគាត់នៅទីនេះថ្ងៃនេះ។ ពួកគេជាអ្នកបើកឡានពី ជីវតុន រដ្ឋ ហ្សកហ្សឺ

ដើម្បីមកទីនេះ។ ហើយបងប្រុសនៅទីនេះ ដៃគូរបស់គាត់។ ច្រើនណាស់! បងប្រុស ជាមមើរ មកពី ម៉ាកុន រដ្ឋ ហ្សកហ្សី។ ហើយខ្ញុំឃើញ ខ្ញុំជឿថាជា បងស្រី អ៊ីងធីន និងពួកគេនៅខាងក្រោយនោះ។ ពួកគេទាំងអស់មកពីមែមកីស រដ្ឋ ថែន ណេស៊ី។ ឥឡូវនេះ អ្នកគិត...និងអ្នកផ្សេងទៀតមកពីកន្លែងផ្សេងទៀត។ ទើបតែ បានជួបនារីម្នាក់នៅទីនេះមកពីរដ្ឋ កាវ៉ូលីណា ខាងត្បូង។

14 ឥឡូវនេះ អ្នកគិតថាមនុស្សនៅទីនេះ...ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលពីទីក្រុង ឈីកា ហ្គោនិងកន្លែងផ្សេងៗគ្នា បើកបររាប់រយគីឡូម៉ែត្រ គ្រាន់តែចូលរួមម្សិដី។ ពេល ដែលគេមកដល់ទីនេះ គ្មានកន្លែងអង្គុយទេ។ មិនមែនជាបន្ទប់មានម៉ាស៊ីនត្រជាក់ វាជាអាគារដ៏ក្តៅគគុកហើយចាស់មួយ ឈរក្នុងបន្ទប់ដោយជូតញើស។ យកលុយ ចេញពីតុ ពីកូនៗមកទីនេះ ដើម្បីស្តាប់សារនោះ។ ចង់ប្រាប់ខ្ញុំថាអត់មាន...ហួសពី ការស្រ្តីមនេះ កន្លែងណាមួយ ថាមានកន្លែងដែលគេទៅ មួយក្នុងចំនោមថ្ងៃនេះ? ប្រាកដណាស់ គឺមាន។ នោះជាភាពស្មោះត្រង់! មនុស្សទាំងនោះជាអ្នកថ្វាយមួយ ភាគដប់។ មិនត្រឹមតែមកទេ គេយកដង្ហាយមួយភាគក្នុងដប់ និងតង្វាយរបស់ខ្លួន ចូលទៅក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ ព្យាយាមធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។ ព្រះប្រទាន ពរយ៉ាងបរិបូរចំពោះមនុស្សស្មោះត្រង់បែបនេះ! សេចក្តីមេត្តាករុណា និងព្រះគុណ របស់ព្រះជាម្ចាស់នៅជាមួយពួកគេ។

15 ខ្ញុំឃើញមិត្តរបស់ខ្ញុំឈ្មោះ ឆាលី ខុក ដែលមកពីខាងក្រោមនៅរដ្ឋ កេនតាក់ ស៊ី ភាគខាងត្បូង។ ហើយនៅគ្រប់ទីកន្លែង អ្នកក្រឡេកមើលជុំវិញ អ្នកឃើញមនុស្ស មកពីកន្លែងផ្សេងៗគ្នា។

16 យុវជនម្នាក់នេះអង្គុយនៅទីនោះ ខ្ញុំមិនចាំឈ្មោះរបស់គាត់ទេ។ ខ្ញុំបានជួប គាត់នៅទីក្រុងឈីកាហ្គោ។ ប៉ុន្តែ អ្នកមកពីសាលាគម្ពីរមួយចំនួននៅឆ្ងាយពីទីនេះ កន្លែងណាមួយមែនទេ? [បងប្រុសនិយាយថា "ស្រ្តីងហ្វៀវ មីសស្ទ្វីវ" —អេដ។] ស្រ្តីងហ្វៀវ មីសស្ទ្វីវ សាលាព្រះគម្ពីរអាសាំប៊ីអប់ហ្គត។ បាទ។ មែនហើយ។ អ្នក ឃើញទេ ពួកគេទើបតែមកពីគ្រប់ទិសទី នៅក្នុងព្រះវិហារចាស់ដ៏តូចមួយនេះ។

17 គិតទៅប្រហែលសាមសិបឆ្នាំមុន ពេលខ្ញុំដាក់គ្រឹះនៅព្រឹកនោះ ខ្ញុំកំពុងឈរ នៅទីនោះនៅផ្លូវលេខប្រាំពីរ ចម្ងាយមួយប្តូក។ ខ្ញុំមិនទាន់រៀបការទេ គ្រាន់តែ ជាយុវជន។ ហើយខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្តឃើញមនុស្សកកកុញនៅទីនេះពីគ្រប់ ទីកន្លែង។ ហើយខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់ ដោយឈរនៅពីក្រោយវេទិកា។ ហើយ

នោះជាពេលដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំថា “ប៉ុន្តែ នេះមិនមែនជាធាតុខុសរបស់អ្នកទេ។” ហើយទ្រង់បានដាក់ខ្ញុំចុះក្រោមមេឃ។ ហើយអ្នកដឹងរឿងដែលនៅសល់ដែលត្រូវបានសរសេរនៅលើស្លឹកនៃព្រះគម្ពីរដែលដាក់នៅក្នុងថ្មជ្រុងនៅទីនោះ។

18 ខ្ញុំមានអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអ្នកគ្រប់គ្នា។ ខ្ញុំមិនអាច... វាតិចតួចណាស់ ចំពោះការ—គ្រាន់តែនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំអរគុណចំពោះអ្នក។” ប៉ុន្តែខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំជឿជាក់លើអ្នក។ ខ្ញុំជឿលើបទពិសោធន៍របស់អ្នកអំពីព្រះ។ ខ្ញុំមិនជឿថាមនុស្សប្រុសស្រីបើកឡានរាប់រយគឺឡើយម៉ែត្រមកទីនេះ ដើម្បីបង្ហាញពីសម្លៀកបំពាក់ប្រភេទណាដែលពួកគេស្លៀក។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនគិតថាពួកគេនឹងធ្វើដូច្នោះទេ។ អត់ទេ។ ពួកគេនឹងមិនមកទីនេះដើម្បីឱ្យមើលឃើញ។ ពួកគេមកទីនេះដោយសារពួកគេមានចិត្តស្មោះស្ម័គ្រ និងស្មោះត្រង់ចំពោះការសង្គ្រោះនៃព្រលឹងពួកគេ។ ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំគឺ៖ “សូមព្រះជួយខ្ញុំ ជួយខ្ញុំឱ្យមានភាពស្មោះត្រង់យ៉ាងហោចណាស់ពាក់កណ្តាល ដើម្បីព្យាយាមបម្រើពួកគេដោយអស់ពីអ្វីដែលមានក្នុងចិត្តខ្ញុំ ហើយសម្លឹងមើលទៅព្រះ។”

19 សារនោះ អ្នកឃើញហើយ នៅព្រឹកនេះ វាត្រូវបានគូសនៅលើក្តារខៀននៅទីនេះ។ គ្រាន់តែធ្វើវា ដើម្បីពន្យល់តាមខ្ញុំ ដើម្បីព្យាយាមធ្វើឱ្យអ្នកអាចយល់ពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមនិយាយ។

20 ហើយ ចិតសិបសប្តាហ៍របស់ដានីយ៉ែល គឺជាការសិក្សាដ៏អស្ចារ្យមួយ ស្ទើរតែពីរថ្ងៃពីរយប់ ខ្ញុំបាននៅចុងបញ្ចប់នៃសប្តាហ៍នេះ ខ្ញុំបាននៅលើវា ដោយព្យាយាមស្វែងរកពាក្យអ្វីដែលត្រូវនិយាយសម្រាប់សេចក្តីពិត។ វាត្រូវតែប្រៀបធៀបជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរដែលនៅសល់។ ឃើញទេ? អ្នកមិនអាចយកវាបានទេ គ្រាន់តែជាបទគម្ពីរមួយតូចប៉ុណ្ណោះ ហើយបង្កើត—ការយល់ដឹង ហើយបន្ទាប់មកនិយាយថា “មែនហើយ នេះជាអ្វីដែលនិយាយ” រួចដាក់មកនិយាយថា “មែនហើយ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ—វានិយាយអ្វីផ្សេង ផ្ទុយពីនេះ។” វាមិនអាចធ្វើដូច្នោះទេ។ ត្រូវតែនិយាយដដែលៗគ្រប់ពេល។ ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្វើ ហេតុអ្វី នោះ បន្ទាប់មកអ្នក—អ្នកខុស។ ហើយនោះជាវិធីដែលខ្ញុំបានព្យាយាមបង្រៀនវា។

21 និយាយអញ្ចឹង នៅលើខ្សែអាត់ ដោយសារវានៅលើខ្សែអាត់ ការិះគន់ដ៏ធំបំផុតដែលខ្ញុំមាននៅលើខ្សែអាត់ ពីបងប្អូនរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងផ្នែកផ្សេងៗនៃ

ពិភពលោក គឺជឿលើព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលខ្ញុំបង្រៀនពីរបៀបដែលខ្ញុំធ្វើ នោះ “យើងត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនមុនពេលពិភពលោកបានចាប់ផ្តើម។”

22 បងប្អូន ពេនទីកុស្តរបស់ខ្ញុំ ពិតណាស់ ខ្ញុំដឹងថា ទស្សនៈរបស់អ្នកគឺជា អ្នកច្បាប់ ឃើញទេ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាវាអន់ចិត្តបន្តិចចំពោះទស្សនៈរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែ តើអ្នកជាបងប្អូនគ្រីស្ទានម្នាក់ តើអ្នកគ្រាន់តែពិចារណាវាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បី លុតជង្គង់នៅចំពោះព្រះ ជាមួយនឹងព្រះគម្ពីររបស់អ្នក ហើយសុំឱ្យព្រះពន្យល់វា ដល់អ្នក? តើអ្នកនឹងធ្វើវាទេ? តើអ្នកនឹងយកចំណុចស្របច្បាប់ ហើយព្យាយាមធ្វើ ឱ្យវាភ្ជាប់ពីលោកុប្បត្តិទៅវិវរណៈដែរឬទេ?

23 និង “ពូជសត្វពស់” នោះហើយជាយាតករ មនុស្សជាច្រើនមិនជឿនោះ ទេ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែអាននៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយ ថា សត្វពស់មានគ្រាប់ពូជមួយ។ “ហើយខ្ញុំនឹងដាក់សេចក្តីខ្មាំងសត្រូវរវាងពូជ ពស់ និងពូជស្រ្តី។” ដូច្នេះសត្វពស់មានគ្រាប់ពូជ។ ហើយប្រសិនបើពូជពស់ នោះគឺខាងវិញ្ញាណ នោះព្រះយេស៊ូវមិនមែនជាបុរសទេ ដូច្នេះពូជរបស់ស្រ្តីគឺ ខាងវិញ្ញាណ។ ពួកគេទាំងពីរសុទ្ធតែមានពូជ ហើយការប្រថីណ្ឌូនៅតែមាន។ សត្វ ពស់មានគ្រាប់ពូជមួយ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែយកព្រះគម្ពីររបស់អ្នកចុះ ហើយមានការគោរពពិតប្រាកដនៅចំពោះព្រះ ខ្ញុំជឿថាព្រះនឹងបង្ហាញវាដល់អ្នក។

24 ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនយល់វា ខ្ញុំ—ខ្ញុំអាចរកបានគ្រប់ពេលវេលា ដើម្បី ជួយឱ្យអស់ពីសមត្ថភាពរបស់ខ្ញុំ តាមសំបុត្របូដោយ—ឬដោយការសម្ភាសន៍ ផ្ទាល់ខ្លួន ឬអ្វីក៏ដោយដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានដើម្បីជួយអ្នក។ ពិតណាស់ យើងដឹង ហើយថា វាមិនបានសង្គ្រោះមនុស្សទេ ហើយក៏មិនថ្កោលទោសមនុស្សដែរ ប៉ុន្តែ វានាំមកនូវពន្លឺលើប្រធានបទដែលយើង ទាំងអស់គ្នាព្យាយាមយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីឱ្យ មនុស្សឃើញ។ ឃើញទេ? វានាំមកនូវពន្លឺតែប៉ុណ្ណោះ។

25 ឥឡូវនេះ ចំពោះទស្សនិកជនដែលអាចមើលឃើញ ខ្ញុំបាននិយាយបែបនេះ ដោយសារតែខ្សែអាត់ដែលអ្នកឃើញ ហើយខ្សែអាត់ទាំងនេះ ទៅគ្រប់កន្លែង។

26 ឥឡូវនេះ សូមឱ្យយើងអានក្បាលបន្តិច មុននឹងយើងទៅជិតអ្នកនិពន្ធនៃ ព្រះបន្ទូលនេះ។ ហើយតើទស្សនិកជនប៉ុន្មាននាក់ព្រឹកនេះមានតម្រូវការ ដោយ គ្រាន់តែនិយាយថា “ខ្ញុំត្រូវការ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំ

ជង”? ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរ។ ហើយចំពោះអ្នកដែលនឹងស្តាប់ខ្សែអាត់នោះ ពេលដែលអ្នកបានឮវា សូមព្រះប្រទានដល់ការស្នើសុំរបស់អ្នក។

27 ព្រះវរបិតាស្នើសុំរបស់យើងអើយ យើងគឺជាមនុស្សដែលមានអំណរគុណ ប៉ុន្តែជាមនុស្សដែលមិនសក្តិសម។ ប៉ុន្តែ យើងខ្ញុំនឹងទៅជិតបណ្ណឹងនៃព្រះគុណរបស់ទ្រង់នៅព្រឹកនេះ ដោយព្រោះយើងត្រូវបានស្នើឲ្យមក។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “អ្នកសុំអ្វីពីព្រះបិតាក្នុងនាមខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។” ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាវាជាការពិត។

28 ហើយនៅទីនេះនៅក្នុងទស្សនិកជននិងចេញនៅក្នុង—បណ្តាប្រទេសដែលខ្សែអាត់នឹងទៅ ប្រហែលជាមានគ្រិស្តបរិសុទ្ធកើតជាថ្មីរាប់ម៉ឺននាក់បានឮរឿងនេះ។ ហើយយើងដឹងថា ព្រះបិតាអើយ ថាពេលដែលយើងបានកើតម្តងទៀត ថាវិញ្ញាណរបស់យើងបានកើតមកពីស្ថានលើ។ វាគឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ សណ្ឋិតលើយើង។ ហើយយើងដឹងថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានគ្រប់ព្រះចេស្តា ហើយអាចធ្វើអ្វីក៏បានសម្រាប់យើងដែលយើងចង់ធ្វើ។ បន្ទាប់មក ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ យើងនឹងសុំឱ្យទ្រង់ដោះលែងសេចក្តីជំនឿរបស់យើងចំពោះវិញ្ញាណនោះ ដើម្បីអាចធានាបានសម្រាប់យើងនៅព្រឹកនេះ និងសម្រាប់សិរីល្អនៃព្រះរាជាណាចក្រនៃព្រះ សំណូមពរ និងបំណងប្រាថ្នាទាំងអស់នេះ ដើម្បីឲ្យយើងបានជាសះស្បើយពីជំងឺ និងទុក្ខលំបាករបស់យើង ដើម្បីឲ្យយើងបានបម្រើព្រះរបស់យើង ដោយអស់ពីអ្វីៗដែលនៅក្នុងយើង។

29 បើកត្រចៀកនៃការយល់ដឹងរបស់យើងនៅថ្ងៃនេះ ហើយខណៈដែលខ្ញុំខិតខំបញ្ចេញសំណួរដ៏ធំនេះ ហើយជម្រះវានៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានសរសេរវាចេញនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់ លើក្រដាស ហើយក៏បានគូសលើក្តារខៀននេះ តារាងនេះ ប៉ុន្តែមិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីពន្យល់វាទាំងស្រុង។ ឥឡូវនេះ យើងសូមអំពាវនាវដល់ទ្រង់ ដែលជាចៅហ្វាយដ៏អស្ចារ្យ ដែលបានសរសេរព្រះបន្ទូលជាអ្នកដែលបានបំផុសគំនិត ទ្រង់បានប្រទានវាដល់ហោរាដានីយ៉ែល។ ហើយយើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងបញ្ជូនការបើកសម្តែងនៅព្រឹកនេះ នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា ព្រះគម្ពីរនឹងបិទរហូតដល់ពេលនេះ ថាទ្រង់នឹងបើកការយល់ដឹងរបស់យើង។ ហើយសូមឲ្យមានសេចក្តីជំនឿទន់ក្នុងចិត្តរបស់យើងដែលនឹងអនុញ្ញាតឲ្យព្រះបន្ទូលកាន់កាប់ និងជីវិត ហើយបង្កើតដើមឈើនៃសេចក្តី

សុចរិតក្នុងជីវិតរបស់យើង ដែលវាមានបំណងធ្វើ។ សេចក្តីជំនឿរបស់យើងលើព្រះ
សូមឲ្យវាមានសុវត្ថិភាពសម្រាប់យើងនៅព្រឹកនេះ។ ដ្បិតយើងខ្ញុំរង់ចាំឥឡូវនេះ
ដោយបន្ទាបខ្លួន ហើយថ្វាយខ្លួនយើងដល់ទ្រង់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
អាម៉ែន។

30 ឥឡូវនេះ យើងដឹងគុណសម្រាប់ព្រឹកនេះ សម្រាប់ឱកាសដ៏អស្ចារ្យម្តងទៀត
ដើម្បីបើកទំព័រទាំងនេះនៃព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ។

31 ឥឡូវនេះ មូលហេតុដែលខ្ញុំយកខ្លួនឯងមកព្យាយាមពន្យល់រឿងនេះ
គឺដោយសារតែយើងឆ្លងកាត់គម្ពីរវិវរណៈ ហើយយើងទើបតែមកតាមរយៈ
សម័យកាលក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ។ ហើយបន្ទាប់មក នៅចុងបញ្ចប់នៃជំពូកទី៣នៃ
សៀវភៅវិវរណៈ ក្រុមជំនុំត្រូវបានដកចេញពីផែនដី ឡើងទៅកាន់សិរីរុងរឿង។
ហើយខ្ញុំព្យាយាមដោយអស់ពីចិត្ត ដើម្បីយករឿងនេះទៅកាន់ប្រជាជន ដែល
ពួកគេរំពឹងថានឹងមានអ្វីកើតឡើង ដែលពួកគេឃើញបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅ
វិវរណៈ នៅពេលដែលវាមិនត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងសម័យក្រុមជំនុំ។ ហើយយើង
ជិតដល់ទីបញ្ចប់ជាងអ្នកគិតទៅទៀត។

32 ប៉ុន្មានយប់មុន ប៊ីលី កូន... ឬ កូនប្រសារស្រីខ្ញុំ ហៅខ្ញុំ មកនៅពេលយប់ ហើយ
បាននិយាយថាមានបុរសម្នាក់ឈ្មោះ អែនឌី ហិមែន ដែលជាបងប្អូនដីដូនមួយ
របស់ខ្ញុំ កំពុងដេកលឺ នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ។ ខ្ញុំបានចេញទៅមើលគាត់។ ពួកគេ
បានឱ្យគាត់ ខ្ញុំ... ដែលគាត់ដេកលក់ យូណាស់ ហើយខ្ញុំមិនអាចនិយាយជាមួយ
គាត់បានទេ។ ព្រឹកបន្ទាប់... ខ្ញុំបានសុំឱ្យព្រះរក្សាគាត់ឱ្យនៅរស់រហូតដល់ខ្ញុំអាច
ធ្វើបាន។ អែនឌីគឺជាបុរសល្អម្នាក់ ប៉ុន្តែគាត់គ្រាន់តែមិនមែនជាគ្រីស្ទរិស៍ទេ។
គាត់មិនមែនជាពូទេ គាត់ជាបងប្អូនដីដូនមួយ រៀបការជាមួយបងប្អូនដីដូនមួយ
របស់ខ្ញុំ។

ហើយពេលដែលមីងអាដេប្រាប់ខ្ញុំថា ឈរនៅទីនោះ នាងក៏និយាយថា “ប៊ីលី
ទាំងប៉ែតសិបឆ្នាំនៃជីវិតរបស់គាត់ គាត់មិនបានបម្រើព្រះទេ។ ប៉ុន្តែ” បាននិយាយ
ថា “ប៉ុន្មានសប្តាហ៍មុនគាត់បានចូលក្នុងផ្ទះ...” គាត់អាយុប៉ែតសិបឆ្នាំ ពិតណាស់
គាត់មិនធ្វើពលកម្មដោយដៃច្រើនទេ។ ប៉ុន្តែបាននិយាយ...

គាត់បានហៅនាងហើយនិយាយថា “អាដេ អ្នកដឹងទេ? ព្រះគ្រីស្ទបានយាង
មកមុខខ្ញុំនៅទីនេះ ប៉ុន្មាននាទីមុននេះ។”

នាងមើលទៅគាត់និយាយថា “អែនឌី គឺ—គឺ...មានបញ្ហាអ្វី?” នាងបាន
និយាយថា...

គាត់បាននិយាយថា “ទេ។ ទ្រង់បានឈរនៅទីនេះនៅចំពោះមុខខ្ញុំ ហើយគាត់
បាននិយាយអ្វីមួយ។”

នាងបាននិយាយថា “តើទ្រង់មានបន្ទូលអ្វី?”

“វាយឺតជាងអ្នកគិត។”

33 ប៉ុន្មានសប្តាហ៍ក្រោយមក ពីរប្រាំសប្តាហ៍ គាត់ត្រូវដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាល
ហើយដេកស្លាប់នៅមន្ទីរពេទ្យ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មីងអាដេ អ្នកគួរឱ្យអាម៉ាស
ផងដែលមិនហៅខ្ញុំ ឬនរណាម្នាក់ ដើម្បីឱ្យបេះដូងរបស់គាត់ស្ថិតក្នុងស្ថានភាព
មួយសម្រាប់ម៉ោងនេះ ដែលគាត់មកដល់ឥឡូវនេះ។”

34 ខ្ញុំបានទូលសូមព្រះអម្ចាស់ នៅព្រឹកបន្ទាប់ ពេលខ្ញុំ...គាត់មិនអាចនិយាយ
បាន ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែសួរគាត់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកអាចស្តាប់ខ្ញុំបានទេពូ
អែនឌី?” ហើយគាត់—គាត់អាចដក់ក្បាលបន្តិច ហើយធ្វើចលនាថ្នាម។ ខ្ញុំបាន
អធិស្ឋានឲ្យគាត់ សូមឲ្យគាត់សារភាពអំពើបាបរបស់គាត់នៅចំពោះព្រះ។ ខ្ញុំចង់
ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យគាត់ ហើយមីងអាដេចង់ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក។

35 ហើយខ្ញុំបានចុះទៅសាលមើលនារីម្នាក់ដែលរស់នៅក្នុងសង្កាត់នេះ ថាពួកគេ
នឹងបញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យផ្លូវចិត្ត ហើយព្រះអម្ចាស់បានធ្វើរឿងដ៏អស្ចារ្យមួយសម្រាប់
នាង ត្រលប់មកផ្ទះវិញ។

ពេលនោះ នៅតាមផ្លូវឡើងទៅ ខ្ញុំបានជួបបងស្រីស្បែកខ្មៅហើយនាង
និយាយថា “តើអ្នកមិនមែនជាបងប្រុសប្រាណហាំទេឬ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “គឺខ្ញុំ។”

នាងបាននិយាយថា “អ្នកចងចាំខ្ញុំទេ? ខ្ញុំគឺលោកស្រី ជ្រាយ។”

36 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំស្គាល់។ ផែតជ្រាយនិងពួកគេ។”
ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចាំអ្នកបាន។” នាងមើលទៅក្នុងបន្ទប់ ហើយ
នៅពេលដែលយើងធ្វើ...ខ្ញុំឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជានាងនិយាយដូច្នោះ។ ហើយនៅ
ទីនោះ ពូអែនឌីបានក្រោកពីលើគ្រែ ហើយអង្គុយនៅទីនោះ រិកិលដៃ និងដើមដៃ
របស់គាត់ដូចអ្នកដទៃដែរ ព្យាយាមយករបស់របរដេក ចុះក្រោម ដូច្នេះគាត់អាច

ចេញពីទីនោះចេញទៅ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេនឹងមកធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាម នៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ គាត់ និងភរិយាគាត់។

37 ដូច្នេះ ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយនោះ វាហាក់ជាងយើងគិតទៅទៀត។ ហើយ ខ្ញុំជឿថា ចិតសិបសប្តាហ៍របស់ដានីយ៉ែលនឹងនាំមកការយល់ដឹងរបស់យើង។

38 ឥឡូវនេះ បងប្អូនប្រុសពេនទីកុស្តរបស់យើងភាគច្រើន ដែលខ្ញុំបាននិយាយ កាលពីមុននៅលើកាសែតថា ពួកគេមិនយល់ស្របនឹងរឿងនេះទេ។ ពួកគេកំពុង ស្វែងរកអ្វីដែលអស្ចារ្យ និងខ្លាំងដែលនឹងកើតឡើង។ ហើយ បងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ បើអ្នកនឹងស្តាប់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ហើយមិនមែន...គ្រាន់តែស្តាប់ អ្នកនឹងដឹង ថាអស្ចារ្យណាស់ អ្វីមួយដែលមានអំណាចបានកន្លងផុតទៅ។ ព្រះយេស៊ូវបាន ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីត្រឡប់មកវិញ។

39 ក្រុមជំនុំចេញនៅជំពូកទី ៣នៃវិវរណៈ។ គ្មានអ្វីនិយាយនៅទីនោះអំពីអ្វី នោះទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជារឿងចុងក្រោយប៉ុណ្ណោះដែលជាអ្នកនាំសារចុងក្រោយ នៃសម័យកាល។ បន្ទាប់មក យើងដោះស្រាយជាមួយជនជាតិយូដាវហូតដល់ ការមកជាថ្មីជាមួយនឹងកូនក្រមុំ ក្នុងជំពូកទី ១៩។ ចាប់ពីជំពូកទី ៦ដល់ជំពូក ទី១៩គឺជាជនជាតិយូដាទាំងអស់។

នោះហើយជាកន្លែងដែលខ្ញុំចង់ទៅជួបបងប្រុសដ៏ល្អរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ ក្នុងអំឡុងពេល ត្រានេះ បងប្រុស រ៉ូដ ដែលជាសាក្សីព្រះយេស៊ូវវាជាផ្លូវការ គាត់ នឹងក្រុមគ្រួសារទាំងអស់នៅព្រឹកនេះ ទាំងនោះ “មួយរយរំលឹកប្អូនពាន់” មិន មានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងសាសន៍ដទៃទេ។ ពួកគេជាជនជាតិយូដា។ ឃើញទេ? ហើយវា មិនមែនជារូបកាយអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅលើផែនដីសព្វថ្ងៃនេះទេ។

កូនក្រមុំគឺជារូបកាយអាថ៌កំបាំងនោះ។ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យើងបាន ជ្រមុជក្នុងរូបកាយអាថ៌កំបាំងនោះ។

40 ឥឡូវនេះ យើងដឹងថានៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៉ែលនៅទីនេះ កន្លែងដែលយើង កំពុងអាន យើងនឹងអានម្តងទៀត ព្រោះវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ នៅក្នុងជំពូកទី ៩ នៃដានីយ៉ែល ២២៤។

គ្រប់៧០អាទិត្យបានកំណត់ដល់សាសន៍ឯង និងដល់ទីក្រុងបរិសុទ្ធ របស់ឯង ដើម្បីនឹងរំលត់បំបាត់អំពើរំលង... និងធ្វើឲ្យអំពើបាបផុត

ទៅ ហើយឲ្យបានជូននឹងអំពើទុច្ចរិត ព្រមទាំងនាំសេចក្តីសុចរិតដ៏នៅ
អស់កល្បជានិច្ចចូលមក និងបិទត្រាការជាក់ស្តែង និងសេចក្តីទំនាយ
ហើយនឹងចាក់ប្រេងតាំងអ្នកដ៏បរិសុទ្ធបំផុតឡើង។

ខទី ២៥ “ដូច្នោះត្រូវឲ្យដឹង ហើយយល់ថា ចាប់តាំងពី...” ឥឡូវនេះ នោះគឺជាអ្វី
ដែលយើងកំពុងនិយាយ ហើយយើងបានបញ្ចប់នៅយប់ថ្ងៃអាទិត្យចុងក្រោយនោះ
“ការចាក់ប្រេងតាំងព្រះដ៏រិសុទ្ធបំផុត។” នេះគឺជាកន្លែងដែលយើងចាប់ផ្តើមនៅព្រឹក
នេះនៅខទី ២៥។ “ហើយដូច្នោះ...”

ដូច្នោះត្រូវឲ្យដឹង ហើយយល់ថា ចាប់តាំងពីចេញបង្គាប់ឲ្យតាំង
និងសង់ក្រុងយេរូសាឡឹមឡើងវិញ (នោះគឺ “ទីក្រុងដ៏បរិសុទ្ធរបស់
អ្នក” ឃើញទេ) ដរាបដល់... គឺជាអ្នកដែលជាកំពូលបណ្តាច់នោះត្រូវជា
ចំនួន៧អាទិត្យ និង៦២អាទិត្យ: រួចនៅគ្រាជ្រួលច្រាល នោះទីក្រុងនឹង
បានសង់ឡើងវិញ មានទាំងផ្លូវថ្នល់ និងកំផែងផង។

លុះក្រោយពី៦២អាទិត្យនោះទៅនោះអ្នកដែលដែលបានចាក់ប្រេង
តាំងឡើង នឹងត្រូវផ្តាច់ចេញវិញ ឥតមានទាក់ទងនឹងអ្វីឡើយ: រួច
បណ្តាទំពេរបស់ចៅហ្វាយៗដែលនឹងមក គេនឹងបំផ្លាញទីក្រុង និងទី
បរិសុទ្ធបង់ ឯចុងបំផុតនៃការនោះនឹងបានដូចជាជំនន់ទឹកដីធំ ក៏នឹង
មានចំបាំងដរាបដល់ចុង ហើយបានសំរេចឲ្យមានការលាញ់បំផ្លាញ
ដែរ។

“និង...” ឥឡូវនេះ សូមចាំថា នោះជាទីបញ្ចប់នៃសង្គ្រាម។ យើងមានវានៅលើ
ក្តារនៅទីនេះ។ “និង” ឥឡូវនេះយើងកំពុងចាប់ផ្តើមអ្វីផ្សេងទៀត។

ចៅហ្វាយនោះនឹងតាំងសញ្ញាយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់នឹងមនុស្សជាច្រើននៅ
រវាង១អាទិត្យ: តែដល់ពាក់កណ្តាលអាទិត្យនោះ នឹងធ្វើការថ្វាយ
យញ្ញូបូជា និងដង្ហាយឈប់ទៅ ហើយនៅក្នុងព្រះវិហារ នឹងមាន
ធ្វើការគូស្តាប់ខ្លឹមដែលនឹងបង្ហូរចំផ្លាញ (នោះគឺ ចប់) ក៏នឹងមាន
សេចក្តីក្រោធចាក់ទៅលើទីខូចបង់នោះ។

41 អូ! នេះជាមេរៀន! ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំនៅថ្ងៃមុនថា “ខ្ញុំឆ្ងល់
ថាតើប្រជាជនពិតជាទទួលបានឬអត់?” ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទទួលបានវា។ កុំ...
បើអ្នក យើងត្រូវនៅទីនេះពេញមួយថ្ងៃ សូមស្នាក់នៅ។ ឥឡូវនេះយើង—យើង

—យើងចង់ទទួលវា។ ឃើញទេ? យើង—យើងចង់ដឹងថាវាគឺជាការពិត។ ហើយបើអ្នកគ្រាន់តែឃើញវា! ហើយខ្ញុំនឹងសួរ ប្រហែលជា...

42 ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំនឹងចាកចេញពីតារាងព្យួរនៅទីនេះ ហើយអ្នក—អ្នកអាចគូរវាចេញ បន្ទាប់ពីនោះ។ ចូលមកទីនេះនៅសៀលនេះ នៅពេលណាដែលអ្នកចង់ ហើយគូរតារាងជាដើម។ វានឹងជួយអ្នកឱ្យយល់។ នោះជាហេតុផលដែលខ្ញុំដាក់នៅទីនោះ ដើម្បីឲ្យអ្នកយល់។

43 ឥឡូវនេះ សូមពិនិត្យមើលបន្តិច ដើម្បីយើងអាចទទួលបានមូលដ្ឋាន។ ឥឡូវនេះមាន...ដានីយ៉ែលព្រួយបារម្ភអំពីវាស្រ្តរបស់គាត់ ព្រោះគាត់បានអានពីហោរាយេធា ហើយយល់ថាយេធាបាននិយាយថាគេនឹងត្រូវជាប់ជាល្បីយអស់រយៈពេលចិតសិបឆ្នាំ។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានឃើញបន្ទាប់មកពួកគេបានជាប់ឃុំឃាំងអស់រយៈពេលហុកសិបប្រាំបីឆ្នាំមកហើយ ដូច្នោះគាត់ដឹងថាពេលវេលាគឺជិតមកដល់ហើយ។ ដូច្នោះ គាត់បានទុកការងារទាំងអស់របស់គាត់ដកខ្លួនចេញ ដូចជាស្រមោលនៃកិច្ចការប្រចាំថ្ងៃទាំងអស់របស់គាត់។ ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះ ហើយស្លៀកប្រពាក់ និងផេះ រួចទៅតមអាហារ ហើយអធិស្ឋាន ដើម្បីឱ្យគាត់យល់ថាតើពេលវេលានោះនឹងមកដល់នៅពេលណា។ បន្ទាប់មកយើងរកឃើញដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយពីមុន...

(តើអ្នកអាចបង្វែរវាបានទេ ឆ្ពោះទៅផ្លូវនោះ បន្តិច?) កង្ហារ វាបក់ខ្លាំងបន្តិចហើយ។ វាធ្វើឱ្យខ្ញុំស្អុក។ បន្ទាប់មក... (អរគុណ បងប្រុស។)

44 ឥឡូវនេះ ដែលយើងរកឃើញថា ដានីយ៉ែល គាត់ចង់បានព័ត៌មាននេះសម្រាប់ប្រជាជនរបស់គាត់។ ហើយខ្ញុំគិតថា ប្រសិនបើដានីយ៉ែលបានអានពីហោរានៅចំពោះមុខគាត់ ហើយមានការយល់ដឹងបែបនេះ ថាគាត់ជិតដល់ទីបញ្ចប់ ហើយបានស្វែងរកព្រះ ដើម្បីដឹងថាទីបញ្ចប់គឺជិតដល់កម្រិតណាពេលនោះ ខ្ញុំគិតថា យើងបានរាប់ជាសុចរិត ដោយឃើញថា យើងនៅចុងនៃផ្លូវឥឡូវនេះ មិនស្លៀកប្រពាក់ និងផេះទេ ប៉ុន្តែចូរចោះចោលរបស់លោកិយ ហើយសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយក្នុងជីវិតនេះ ហើយស្វែងរកព្រះ ដើម្បីដឹងថាយើងស្ថិតនៅក្នុងថ្ងៃណានៃឆ្នាំ ព្រោះយើងឃើញថាយើងនៅទីបញ្ចប់ ហើយដូច្នោះគឺក្រុមជំនុំនឹងតម ហើយអធិស្ឋាន ហើយត្រៀមខ្លួន។ ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំខិតខំយកខ្លួនឯង... មិនដឹងត្រូវបកស្រាយយ៉ាងណាទេ ព្រោះខ្ញុំបានឆ្លងកាត់វាវាល់ដង ហើយនិយាយ

ថា “ចិតសិបសប្តាហ៍របស់ដានីយ៉ែលនេះ” ព្រោះខ្ញុំមិនអាចយល់បាន។ ហើយនោះ ហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំបានយកវាមកលើខ្លួនខ្ញុំឥឡូវនេះ ដើម្បីព្យាយាមពន្យល់ វា។ ហើយខ្ញុំជឿថា តាមរយៈជំនួយពីព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំអាចធ្វើបានដោយព្រះគុណ របស់ទ្រង់ ដើម្បីនាំវាទៅកន្លែងណា សូមបង្ហាញអ្នកពីភាពជិតមកដល់ចំពោះការ យាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។

45 ឥឡូវនេះ ដានីយ៉ែលនៅសល់ពីរឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។ បន្ទាប់មក យើងរកឃើញថា ខណៈពេលដែលគាត់កំពុងអធិស្ឋាន ទេវតាកាត្រីយ៉ែល បានប្រញាប់ប្រញាល់ ទៅរកគាត់ ហើយមិនត្រឹមតែពន្យល់គាត់ពេលប្រជាជនរបស់គាត់ត្រូវចាកចេញពី ការជាប់ជាឈ្លីយនោះទេ ប៉ុន្តែ អ្វីៗទាំងអស់ដែលត្រូវបានកំណត់សម្រាប់វាស្រុក របស់ទ្រង់ គឺអ្វីៗដែលនៅសេសសល់សម្រាប់វាស្រុករបស់ទ្រង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “នៅសល់ចិតសិបសប្តាហ៍ទៀតសម្រាប់ជនជាតិយូដា។”

46 បន្ទាប់មក យើងឃើញថា ទ្រង់មានគោលបំណងប្រាំមួយដង។ ហើយមួយ ក្នុងចំណោមពួកគេ គឺដើម្បីបញ្ចប់ការរំលង និង—និងដើម្បីបញ្ចប់អំពើបាប ធ្វើការ ផ្សះផ្សាចំពោះអំពើទុច្ចរិត នាំមកនូវសេចក្តីសុចរិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច បិទការនិមិត្ត និងទំនាយ និងដើម្បីចាក់ប្រេងតាំងដីវិសុទ្ធបំផុត។

47 ហើយយើងបានយកកាលពីព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យមុន ដានីយ៉ែលនៅក្នុងស្ថានភាព របស់គាត់នៅទីនោះ ដោយអធិស្ឋាន។ កាលពីល្ងាចថ្ងៃអាទិត្យកន្លងទៅបានផ្តល់ បទគម្ពីរឲ្យមនុស្សអានពេលត្រឡប់មកផ្ទះ។ តើអ្នកបានអានវាទេ? តើអ្នកចូលចិត្ត វាឬទេ? អស្ចារ្យមែន!

48 ឥឡូវនេះ គោលបំណងប្រាំមួយ។ ហើយយើងរកឃើញថា គោលបំណងទី ប្រាំមួយនេះ “ចាក់ប្រេងតាំងព្រះដីវិសុទ្ធបំផុត” យើងរកឃើញថា “បរិសុទ្ធបំផុត។” តែងតែតំណាងឱ្យក្រុមជំនុំ រោងឧបោសថ។ ហើយអ្វីដែលត្រូវធ្វើចុងក្រោយ គឺការ ចាក់ប្រេងតាំងដីវិសុទ្ធបំផុត នោះជា រោងឧបោសថសហស្សវត្សរ៍ ដែលទ្រង់នឹង គង់ក្នុងអំឡុងសហស្សវត្សរ៍ ដែលយើងនឹងរស់នៅ។

49 ឥឡូវនេះ ថ្ងៃនេះ ពេលនេះយើងជិតមកដល់ហើយ “តើចិតសិបសប្តាហ៍គឺជា អ្វី?” ហើយនេះគឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់បំផុតគឺ ចិតសិបសប្តាហ៍។

50 ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាបទគម្ពីរមិនអាចកុហកបានទេ។ ពួកគេត្រូវតែជា ការពិត។ ហើយប្រសិនបើទេវតាកាត្រីយ៉ែលមកប្រាប់ដានីយ៉ែលថានៅសល់តែ

ចិតសិបសប្តាហ៍ប៉ុណ្ណោះសម្រាប់ជនជាតិយូដា... ឥឡូវនេះ យើងនឹងអនុវត្តវាទៅ ប្រាំមួយថ្ងៃ... ឬសប្តាហ៍ប្រាំពីរថ្ងៃ។ ប៉ុន្តែតាមទំនាយ វាតែងតែផ្តល់ជាប្រស្នា។

51 ដូច្នេះហើយ គ្មានការងឿងឆ្ងល់ទេថា ឆ្លងកាត់សម័យកាល មានមនុស្សរាប់ រយដង រាប់រយនាក់ អ្នកប្រាជ្ញ ជាបុរសដែលមានសមត្ថភាព ព្យាយាមពន្យល់ពី អ្វីដែលចិតសិបសប្តាហ៍ទាំងនេះជាអ្វី។ ហើយខ្ញុំបានអានអត្ថាធិប្បាយជាច្រើន របស់ពួកគេលើវា។ ហើយខ្ញុំមានអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងចំពោះលោក ស៊ីធី នៃ ក្រុមជំនុំ អេតវ៉ែនទីស្ត សម្រាប់ទស្សនៈរបស់គាត់។ ខ្ញុំមានអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំង ចំពោះលោកវេជ្ជបណ្ឌិត ឡាក្លីនចំពោះទស្សនៈរបស់គាត់។ ខ្ញុំដឹងគុណអ្នកប្រាជ្ញដ៏ អស្ចារ្យទាំងអស់នេះ សម្រាប់ទស្សនៈរបស់ពួកគេលើរឿងនេះ។ ហើយនៅក្នុងការ អានពួកវា វាបំភ្លឺខ្ញុំច្រើន ដែលខ្ញុំអាចស្វែងរកកន្លែងដែលមើលទៅត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែ ដើម្បីទទួលបានទស្សនៈដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំចង់ពន្យល់ ខ្ញុំបានស្វែងរកតាមរយៈ សព្វវចនាធិប្បាយ នៃ “ពេលវេលា” ដើម្បីរកឱ្យឃើញនូវអ្វី “ពេលវេលា” នោះ មានន័យ។

52 ហើយយើងរកឃើញនៅទីនេះ យើងមាន “ពេលវេលា ពេលវេលា និង ការបែងចែកពេលវេលា។” តើពេលវេលាជាអ្វី? តើមួយសប្តាហ៍ជាអ្វី? ឥឡូវនេះ វា មានរយៈពេលបីពាន់បួនរយសាមសិបឆ្នាំមុន តាំងពីនេះមក គឺតាំងពីព្រះជាម្ចាស់ ចាប់ផ្តើមដោះស្រាយជាមួយជនជាតិយូដា។ ជាច្រើន ជាច្រើនឆ្នាំមុន។ ដានីយ៉ែល គឺមុន គ.ស. ហើយពេលនោះគឺមុន គ.ស.៥៣៨ ឆ្នាំ៥៣៨ មុនព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលដែលគាត់និយាយរឿងនេះ “ពេលវេលា ពេលវេលា និងការបែងចែក ពេលវេលា។” ហើយចិតសិបសប្តាហ៍ រកមើលកន្លែងដែលចិតសិបសប្តាហ៍នឹង យកគាត់។ ហេតុអ្វីបានជាគាត់នៅតែនៅបាប៊ីឡូនក្នុងរយៈពេលចិតសិបសប្តាហ៍ ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់គាត់ថា នោះជាពេលវេលាដែលបានកំណត់មកលើ ប្រជាជន។

53 ឥឡូវនេះ ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះដឹងថា អស់ជាច្រើនឆ្នាំមកនេះ ខ្ញុំតែងតែ ប្រាប់អ្នកថា “ចង់ដឹងថាថ្ងៃណាក្នុងសប្តាហ៍នោះ សូមមើលតាមប្រតិទិន។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើអ្នកចង់ដឹងពីពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ សូមមើលជនជាតិយូដា ទាំងនោះ។” នោះគឺជានាទិកាតែមួយគត់។ ព្រះមិនបានធ្វើឆ្នោតទេ—មិន មានពេលវេលាជាក់លាក់សម្រាប់សាសន៍ដទៃ មិនមានចន្លោះជាក់លាក់នៃ

ពេលវេលាទេ។ ហើយនោះហើយជាកន្លែងដែលខ្ញុំគិតថាអ្នកនិពន្ធដ៏អស្ចារ្យ ជាច្រើនបានលាយបញ្ចូលគ្នា ហើយកំពុងព្យាយាមអនុវត្តរឿងនេះចំពោះសាសន៍ យូដា និងសាសន៍ដទៃ ព្រោះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ប្រជាជនរបស់អ្នក។” ប៉ុន្តែ ទ្រង់កំពុងនិយាយជាមួយដានីយ៉ែល មិនមែនទៅកាន់ក្រុមជំនុំទេ។ ប្រជាជន របស់ដានីយ៉ែលជាសាសន៍យូដា។ ប្រសិនបើទ្រង់កំពុងនិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំ នោះអ្នកមិនអាចដំណើរការទៅកន្លែងណាបានឡើយ អ្នកគឺ—អ្នកត្រលប់មកវិញ សូម្បីតែមុនការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ វានឹងអស់នៅក្នុងសប្តាហ៍ទំនាយ ណាមួយដែលអ្នកចង់ដាក់វា។ វាបានអស់ហើយ។ ប៉ុន្តែទ្រង់កំពុងតែនិយាយ ជាមួយសាសន៍យូដា ដូច្នោះហើយបានជាសាសន៍យូដាគឺជាពេលវេលារបស់ ព្រះ។

⁵⁴ អ្នកចង់ចាំនៅទីនេះ មិនយូរប៉ុន្មានទេ ពេលដែលបងប្រុស អាហ្គាន់ប្រាយ មកពីរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា អនុប្រធាននៃសមាគម ក្រុមធុរៈកិច្ចដំណឹងល្អ របស់បុរស អ្នកជំនួញ មកផ្ទះខ្ញុំហើយបានយក—កាសែតមួយ ហើយមិនមែនជាកាសែត ទេ ប៉ុន្តែ ជា—ខ្សែភាពយន្តមួយ ដែលពួកគេ...គឺ *បីនាទីរហូតដល់កណ្តាល អដ្ឋាត្រ*។ នោះត្រូវបានគេយកទៅលើការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ។ ពេលខ្ញុំឃើញ ជនជាតិយូដាទាំងនោះវិលត្រឡប់ចូលក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ខ្ញុំក៏ចុះមកទីនេះនៅ ឯរោងឧបោសថ ហើយខ្ញុំនិយាយថា “ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំមានការបំប្លែងសារ ជាថ្មី។” អ្នកជាច្រើននៅចាំរឿងនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មើលជនជាតិយូដា វិលត្រឡប់មកវិញ!”

ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា នៅក្នុង ម៉ាថាយ ជំពូកទី ២៤ “ពេលឃើញ ដើមឧទុម្ពរចេញពន្លក។” អ្នកដឹងពីអ្វីដែលត្រូវរកមើល ឃើញទេ ជនជាតិយូដា វិលត្រឡប់មកវិញ!

⁵⁵ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានមតិខ្លះសរសេរនៅទីនេះ។ ខ្ញុំចង់ចូលទៅក្នុងពួកគេ។ ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងចំណាយពេលដើម្បីឲ្យអ្នកសរសេរវាចេញ។ ឥឡូវនេះ ទាំងអស់នេះកើតឡើង...ឥឡូវនេះយើង...កំឡុងពេលដែលយើង នៅក្នុងពេលនេះ ទាំងអស់នេះកើតឡើង...វាជាជនជាតិយូដា មិនមានអ្វីដែល ត្រូវធ្វើជាមួយក្រុមជំនុំទាល់តែសោះ។ អ្វីទាំងអស់ពីរវិវាទៈជំពូកទី ៣ រហូតដល់

ថ្ងៃទី ១៩ មិនមានរឿងមួយទាក់ទងនឹងក្រុមជំនុំទេ។ អ្នកមិនអាចធ្វើឲ្យវាចេញមក ត្រឹមត្រូវបានទេ។ វាគ្រាន់តែមិននៅទីនោះ។

56 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ពន្យល់ពីរបៀបដែលខ្ញុំបានរកឃើញនេះ។ ឥឡូវនេះ នៅលើ ក្តារខៀន អ្នកទាំងអស់គ្នានឹងឃើញថា ខ្ញុំបានដកចេញ ចន្លោះពេល របៀបដែលវា ចូលមកក្នុងចន្លោះ ដូច្នោះវាអាចធ្វើឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាអាចយល់បាន។ តើអ្នកអាច... អ្នកមិនអាចមើលឃើញវា ពីខាងក្រោយទេ ខ្ញុំគិតថាវាតូចពេកក្នុងការសរសេរ។ ហើយនោះគឺជាការសរសេររបស់ ប៊ែកគី។ ខ្ញុំគិត...ហើយ រូបភាពនោះ ខ្ញុំមានមួយ ដែលមើលទៅរាងអាក្រក់ជាងនោះ។ ប៉ុន្តែប៊ែកគីបានគូសវា ពីរូបភាពនៃសុបិនរ របស់នេប៊ូក្លេស។ ហើយខ្ញុំគិតថាវាមើលទៅដូចក្មេងស្រីណាស់ ប៊ែកគី ជាជាងដូច មនុស្សប្រុស។ ប៉ុន្តែទោះយ៉ាងណាក៏ដោយវានឹង—វានឹងផ្តល់ព័ត៌មាន នូវអ្វីដែល យើងចង់បាន។

57 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើយើងអាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរថាមានចិតសិបសប្តាហ៍កំណត់ លើមនុស្ស ឥឡូវនេះ...មិនមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងក្រុមជំនុំទេ។ ចិតសិបសប្តាហ៍មិន មានជាប់ទាក់ទងនឹងក្រុមជំនុំទេ។ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់នៅទីនេះ នៅលើ តារាង ខ្ញុំមានសម័យក្រុមជំនុំនៅចន្លោះចិតសិបសប្តាហ៍នោះ។

58 យើងទទួលបានវានៅទីនេះ។ បងប្រុសខ្លះនៅហ្សកហ្សីបានគូរវាឱ្យយើងនៅ ទីនេះ ដូចដែលយើងបានឆ្លងកាត់សម័យក្រុមជំនុំ។ ហើយយើងប្រាកដថាយើង អាចយល់ពីអត្ថន័យនេះ។ ពណ៌សនៅក្នុងព្រះវិហារនៅទីនេះ មានន័យថាវាជា សាវ័កទាំងអស់។ ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងគ្រាពួកជំនុំទីពីរ ពួកគេមានគោលលទ្ធិ របស់នីកូឡាស ឬពួកគេមានស្នាដៃរបស់នីកូឡាស។ វាមិនបានក្លាយជាគោល លទ្ធិទេ។ សម័យក្រុមជំនុំទីបី វាក្លាយជាគោលលទ្ធិ។ ហើយនៅក្នុងគ្រាពួកជំនុំ ទីបួន វាត្រូវបានរៀបចំឡើង ហើយវាគឺជា ប៉ាប៉ាស៊ី រ៉ូម៉ាំង។ ហើយនៅក្នុង—គ្រា ពួកជំនុំទីបួន នោះគឺជាយុគសម័យដ៏ឆ្លាត។

អ្នកសម្គាល់ឃើញថា ភាពងងឹតទាំងអស់នៅលើនោះតំណាងឱ្យនិកាយនីកូ ឡែបាន ឬសាសនារ៉ូម៉ាំង។ ផ្នែកពណ៌សតំណាងឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក្រុមជំនុំ។ ហើយ ដូចដែលវាបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងសម័យរបស់ សាវ័កប៉ូល នោះ ក្រុមជំនុំ សាវ័កទាំងមូលត្រូវបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ បន្ទាប់មក ពួកអភិជន ក៏ចាប់ផ្តើមចូលមក។ ទីបំផុតពួកគេបានបង្រួបបង្រួមគ្នា ហើយបង្កើតព្រះវិហារ

ថ្មីទាំងស្រុងចេញពីទីនោះ។ ហើយគ្រាន់តែព្រះវិហារតូចប៉ុណ្ណោះត្រូវបានគេដុត ហើយគប់ដុំថ្ម និងឱ្យតោស៊ី និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។

59 នៅក្នុងកំណែទម្រង់មក លូធើ ភ្លឺជាងបន្តិច អ្នកឃើញទេ? នៅក្នុងថ្ងៃនៃវេស លីបាននាំមកនូវភាពភ្លឺជាងបន្តិច។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងគ្រាពួកជំនុំចុងក្រោយនៅទីនេះ គឺ យុគសាសនានីកូឡោបាន នោះជាយុគសម័យដែលយើង...មិនមែន នីកូឡោបាន ទេ ប៉ុន្តែ ពួកឡេឌីសេ នោះជាសម័យដែលយើងរស់នៅ។ អ្នកសម្គាល់ឃើញថា មិនមានពន្លឺខ្លាំងពេកទេ។

60 មាននរណាម្នាក់បានឃើញគំនូររបស់វានៅទីនោះ បាននិយាយថា “អ្នកគួរឱ្យ ខ្មាសណាស់ បង ប្រាណហាំ! ថ្ងៃគ្រាន់ដឹងដ៏អស្ចារ្យនេះ!”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងស្រមៃថានៅពេលដែលវាត្រូវបានរុះរើចុះ នោះ មិនបានធ្វើដោយយុត្តិធម៌ទេ នៅពេលដែលអ្នកទទួលបានចិត្តបរិសុទ្ធពិត កើតជា ថ្មីនៃព្រះវិញ្ញាណ។” សូមចាំថា នេះគឺជាសម័យក្រុមជំនុំតែមួយគត់ ដែលព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវបានដកចេញពីក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ក្នុងចំណោមពួកគេទាំងអស់។ យើង បានទទួលការសារភាពដ៏អស្ចារ្យមួយ ប៉ុន្តែ “តើយើងមានកម្មសិទ្ធិទេ?” គឺជាអ្វី ដែលយើងកំពុងនិយាយ។ តើព្រះគ្រីស្ទពិតជានៅក្នុងក្រុមជំនុំឬ? វានឹងមានច្រើន នៅក្នុងភាគតិច។

61 ឥឡូវនេះ សូមរៀបរាប់ពីចិតសិបសប្តាហ៍របស់ដានីយ៉ែល។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំប្រហែលជានៅទីនេះម្តងទៀត។ អ្នកបម្រើនៃដំណឹងល្អ ប្រសិនបើអ្នកមិន យល់ស្របនឹងការនេះទេ មិនអីទេ។ ពួកវាត្រូវបានបែងចែកជាបីសម័យកាល ដូចដែលយើងរកឃើញនៅក្នុងដានីយ៉ែល៩។ បីសម័យកាល។ ទីមួយរយៈពេល ប្រាំពីរសប្តាហ៍ បន្ទាប់មក៦២និងពីរ ដែលជាហុកសិបពីរ។ ហើយបន្ទាប់មក រយៈពេលមួយសប្តាហ៍។ ពួកគេត្រូវបានបែងចែកជាបីដំណាក់កាល។

62 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានបែងចែកវានៅលើក្តារ។ រយៈពេលដំបូង រយៈពេលទីពីរ និង ការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំ តាមរយៈដំណឹងល្អ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គ្រាចុងក្រោយ នេះ ព្រះជាម្ចាស់នឹងយាងមកឯជនជាតិយូដាម្តងទៀត។

63 ឥឡូវនេះ យើងដឹងតាមរយៈដំណឹងល្អទាំងអស់ ដែលប៉ុលបានបង្រៀន និងផ្សេងទៀតថា ព្រះនឹងវិលមករកជនជាតិយូដាម្តងទៀត។ បើសិនជាទ្រង់នឹង ត្រឡប់ទៅកាន់សាសន៍យូដាម្តងទៀត តើយើងអាចយកវាមកវិញក្នុងសម័យ

របស់ដានីយ៉ែលដោយរបៀបណា? យើងត្រូវអនុវត្តវានៅយុគសម័យចុងក្រោយនេះ។ ហើយបន្ទាប់ពីក្រុមជំនុំរបស់សាសន៍ដទៃត្រូវបានបាត់ទៅ ដោយសារទ្រង់បានដោះស្រាយជាមួយអ៊ីស្រាអែលជាប្រជាជាតិមួយ យើងជាបុគ្គល។

64 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានទទួលការសរសេរខ្លះនៅទីនេះ ដែលខ្ញុំចង់អានជូនអ្នកនៅពេលយើងទៅ។ ឥឡូវនេះ៖

...ពីចេញបង្គាប់ឲ្យគាំងក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយសង់ឡើងវិញ...

ដែលជាថ្ងៃទី ១៤ ខែមីនា។ ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ចង់ទម្លាក់វា នោះជាភាសាហេព្រើរ អ្នកនឹងឃើញវាថា នី-សាន នីសានដែលមានន័យថា “ខែមីនា។” បញ្ហានេះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនៅថ្ងៃទី ១៤ខែមីនាមុនគ.ស. ៤៤៥ បានចេញទៅសាងសង់ព្រះវិហារឡើងវិញ។ អ្នកយល់វា ដូចដែលអ្នកបានអានបទគម្ពីរ។ រហូតដល់បញ្ចប់ការសាងសង់ វាត្រូវចំណាយពេលសែសិបប្រាំបួនឆ្នាំដើម្បីបញ្ចប់ព្រះវិហារ និងទីក្រុង ដើម្បីសាងឡើងវិញ។ ហើយដូចដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយនៅទីនេះ ដានីយ៉ែលកំពុងនិយាយ ឬទេវតាទៅកាន់ដានីយ៉ែលថា:

...ជញ្ជាំង ហើយវានឹងត្រូវបានសាងសង់ក្នុងគ្រាលំបាក។

ហើយពួកយើងជាច្រើនចងចាំនៅពេលដែលវាត្រូវបានសាងសង់ ពួកគេមានកាំភ្លើងត្បាល់មួយនៅដៃម្ខាង និងដាវនៅដៃម្ខាងទៀត ដើម្បីមើលសត្រូវ។ “ហើយវានឹងត្រូវបានសាងសង់ក្នុងគ្រាលំបាក។”

65 ដូច្នោះ ទីនេះជាកន្លែងដែលខ្ញុំរកឃើញ ទទួលបានថ្ងៃរបស់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ យើងទទួលបានប្រតិទិនពីរ បីផ្សេងគ្នា។ យើងត្រលប់ទៅប្រតិទិនតារាសាស្ត្រចាស់ ហើយយើងរកឃើញថានៅក្នុងប្រតិទិនជូលៀនមានបីរយហុកសិបប្រាំនិងមួយភាគបួនក្នុងមួយឆ្នាំ។ ពេលវេលាពួកគេនោះដោយការឆ្លងផុតរបស់ សាតឌីស និងផ្កាយផ្សេងគ្នាជាដើម។ ពួកគេបានកំណត់ពេលវេលា។ ឥឡូវនេះយើងរកឃើញនៅក្នុងប្រតិទិនរ៉ូម៉ាំងដែលយើងរស់នៅក្រោមឥឡូវនេះ បីរយហុកសិបប្រាំថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំ តាមប្រតិទិន។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងប្រតិទិនគ្រីស្ទាន ឬប្រតិទិនទំនាយ យើងឃើញថាមានត្រឹមតែបីរយហុកសិបថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំ។ ឥឡូវនេះ អ្នកប្រហែលជាឆ្ងល់ថាតើការយល់ច្រឡំនេះកើតឡើងដោយរបៀបណា។

66 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំអាចនិយាយបានតែដូចខ្លួនខ្ញុំនិយាយប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំជឿថា ត្រឡប់មកវិញមុនពេលការបំផ្លិចបំផ្លាញអង់ទីឌីលូ នៅសម័យលោកយ៉ូប ជាដើម ដែលពួកគេបានរាប់ពេលវេលាដោយមើលផ្កាយ។ ហើយយើងយល់ ឬត្រឡប់ទៅ មុនពេលនោះថា ពិភពលោកបានឈរត្រង់។ ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងអំពើបាប របស់មនុស្ស ការដួលរលំនៃពិភពលោក ហើយវាបានផ្ទៀង ហើយទឹកជំនន់ក៏ មកដល់ ដូច្នោះហើយយើងមានផ្ទាំងទឹកកកដ៏ធំជាដើម ហើយផ្នែកខាងលើ និង ផ្នែកខាងក្រោមនៃផែនដី ពោរពេញដោយទឹកកក។ យើងដឹងរឿងនោះ។ ហើយ ផែនដីមិនត្រង់ទេ។ វាផ្ទៀង។ វាបានអង្រួនវាចេញពីកន្លែងដែលព្រះច័ន្ទ និងផ្កាយ ជាកន្លែងដែលពួកគេកំពុងសម្លឹងមើល ហើយដាក់ខុសនៅពេលនោះ។ ឬ—ឬអ្នក មិនអាចរាប់ពេលវេលាដោយវាទៀតទេ ព្រោះវាកំពុងដាក់ប្រញោស ការកំណត់ ផ្ទៀងទៅក្រោយ។ ដូច្នោះ វានឹងមិនប៉ះពាល់ទាំងនោះក្នុងពេលតែមួយនោះទេ ព្រោះ វាជា—វាមិនពេញនឹងតារាទាំងនោះ។ អ្នកយល់ទេ? ខ្ញុំជឿថានោះជាអ្វី។

67 វាស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពនោះ។ ហើយនោះគ្រាន់តែបង្ហាញថានេះគ្រាន់តែជា រយៈពេលប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញអត់? ព្រះមិនមានអ្វីចេញពីអាហារទេ។ ទ្រង់គ្រាន់តែ ទុកឲ្យវាដំណើរការបែបនោះមួយរយៈ។ ហើយខ្ញុំពិតជាជឿថារឿងនោះត្រូវបាន ធ្វើ។

ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ គឺជាពេលដែលព្រះនឹងបើកសម្តែងអាថ៌កំបាំង ទាំងនេះដល់ក្រុមជំនុំ។ ទ្រង់មិនបានធ្វើវាពីមុនមកទេ។ ហើយមូលហេតុដែល ទ្រង់មិនបានធ្វើ គឺដើម្បីរក្សាក្រុមជំនុំឱ្យមើល និងអធិស្ឋានគ្រប់ពេលវេលា មិនដឹង ពេលណាទើបមកដល់។ ប៉ុន្តែអ្នកចាំថានៅក្នុង ដានីយ៉ែល ១២ ទ្រង់មានបន្ទូល ថា “អ្នកប្រាជ្ញនឹងយល់នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ។” ឃើញទេ? វាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យគាត់។

68 ព្រះវិញ្ញាណនៃប្រាជ្ញាចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំ ដើម្បីបង្ហាញដល់ក្រុមជំនុំ ដោយ ការបើកសម្តែងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នាំក្រុមជំនុំចូល ហើយបង្ហាញថាថ្ងៃណា ដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ ដូចគ្នានឹងការព្រួយបារម្ភដៃ—ចំពោះដានីយ៉ែល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកក្រុមជំនុំនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ដើម្បីលាតត្រដាងរឿងដ៏ អស្ចារ្យ ជ្រៅ និងអាថ៌កំបាំងទាំងនេះ។ តើអ្នកយល់ទេឥឡូវនេះ?

69 ឥឡូវនេះ ដែលនឹងគោះចេញឆ្នាំតារាសាស្ត្រ ឬឆ្នាំជូលៀន ប្រតិទិន សូមមើលឆ្នាំ ម៉ាសូនិក ព្រោះពិភពលោកមានភាពផ្ទៀង។ យើងទាំងអស់គ្នាដឹង ពីការសិក្សានៅសាលា។ ហើយវាមិនល្អទេ ដូច្នេះហើយពួកគេ ជាផ្កាយ និងមិនឆ្លងកាត់តាមជួរផែនដីក្នុងពេលតែមួយនោះទេ។ ដូច្នេះ ប្រតិទិនរ៉ូម៉ាំង ក៏ខុសដែរ ព្រោះអ្នកមិនអាចដាក់ថ្ងៃជាមួយគ្នាបានទេ។ មានរឿងជាច្រើនដែលខ្ញុំអាចនិយាយនៅទីនេះ។ ដែលយើងរកឃើញ សូមអ្វីតែធម្មជាតិក៏ដោយ ក៏បង្រៀនយើងថាមានតែសាមសិបថ្ងៃប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយឆ្នាំ។

70 ឥឡូវនេះ សូមលើកយកវិវរណៈដែលយើងនឹងត្រូវទៅកាន់ទីនេះក្នុងថ្ងៃនៃហោរាពីររូប។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា “ពួកគេបានទាយទុកមួយពាន់ពីររយហុកសិបថ្ងៃ។” ឥឡូវនេះ អ្នកយកប្រតិទិនតារាសាស្ត្រ វាប្រាកដជាបាត់វាយុវណាស់មកហើយ ពីបីឆ្នាំកន្លះ។ ហើយអ្នកយកប្រតិទិនរ៉ូម៉ាំងដែលយើងមាននៅថ្ងៃនេះ វានឹងបាត់វាឆ្ងាយណាស់។ ប៉ុន្តែអ្នកយកប្រតិទិនទំនាយ ហើយមានមួយពាន់ពីររយហុកសិបថ្ងៃ ក្នុងរយៈពេលសាមសិបថ្ងៃដល់ខែ។ ឃើញទេ?

71 យើងមានសាមសិបថ្ងៃក្នុងខែខ្លះ សាមសិបមួយនៅបន្ទាប់ ម្ភៃប្រាំបីក្នុងខែខ្លះ។ ឃើញទេ យើងទាំងអស់គ្នារញ្ជើញ។ ប៉ុន្តែ ព្រះមិនមានវាលោតឡើងចុះថយក្រោយទេ។ ទ្រង់វាយវាដូចគ្នា។ បាទ មែនហើយ។ ដូចគ្នា សាមសិបថ្ងៃក្នុងមួយខែ មិនមែនសាមសិបមួយទេ បន្ទាប់មកសាមសិប ឬអ្វីផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ នោះត្រូវបានធ្វើទាំងអស់នៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ ដើម្បីរក្សាក្រុមជំនុំឱ្យមើលនិងអធិស្ឋាន ត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ ចូរចោកសម្លៀកបំពាក់របស់អ្នកក្នុងឈាមរបស់កូនចៀម។ ប៉ុន្តែ អូ នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ទ្រង់បានសន្យា! អូហូ។ ឥឡូវនេះយើងឃើញកន្លែងដែលយើងរស់នៅ។ ឥឡូវនេះ សូមចាំថាគោលបំណង គោលបំណងតែមួយគត់ គឺដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះ។

72 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមានប្រាំពីរ...មើលទៅពិតជាមានសែសិបប្រាំបួនថ្ងៃ...សែសិបប្រាំបួនឆ្នាំ ជាង នៅក្នុងពេលនៃការកសាងព្រះវិហារ។ ប្រាំពីរ គឺជាសប្តាហ៍ទំនាយប្រាំពីរ ប្រាំពីរសប្តាហ៍ ព្រោះមានពេលប្រាំពីរសប្តាហ៍បានកំណត់ទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដើម្បីកសាងព្រះវិហារឡើងវិញ។ ហើយវាត្រូវបានសាងសង់ក្នុងរយៈពេលសែសិបប្រាំបួនឆ្នាំ។ ឥឡូវនេះយើងមានអត្ថន័យនៃពេលវេលានៃសប្តាហ៍ ប្រសិនបើព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា ទេវតាបាននិយាយថា វាត្រូវ

ចំណាយពេលប្រាំពីរសប្តាហ៍រហូតដល់ការកសាងព្រះវិហារ។ ហើយវាគឺពិតជា
សែសិបប្រាំបួនឆ្នាំនៃការកសាងព្រះវិហារ—ចាប់ពីថ្ងៃទី ១៤ ខែមីនា រហូតដល់មុន
គ.ស. ៥—៥៣៨។ រហូតដល់ព្រះវិហារត្រូវបានស្តារឡើងវិញ ហើយផ្លូវនានាត្រូវ
បានស្តារឡើងវិញ គឺរយៈពេលសែសិបប្រាំបួនឆ្នាំ។ ដូច្នេះតើយើងទទួលបានអ្វី
ខ្លះ? តើយើងទទួលបានអ្វីខ្លះ? ប្រសិនបើ ប្រាំពីរសប្តាហ៍មានន័យថាសែសិប
ប្រាំបួនឆ្នាំ នោះមួយសប្តាហ៍ស្មើនឹងប្រាំពីរឆ្នាំ។ ហើយប្រាំពីរគុណប្រាំពីរគឺសែសិប
ប្រាំបួន។ នោះពិត។ អ្នកនៅទីនោះ។

73 ដូច្នេះឥឡូវនេះមិនមានការស្មានអ្វីទៀតទេ។ យើងដឹងហើយថា រាល់សប្តាហ៍
មានន័យថាប្រាំពីរឆ្នាំ។ អ្នកទទួលវាបានទេ? តោះនិយាយជាមួយគ្នា៖ “មួយ
សប្តាហ៍ស្មើនឹងប្រាំពីរឆ្នាំ។” ឥឡូវនេះយើងដឹងថាយើងបានទទួលវា។ មួយ
សប្តាហ៍ស្មើនឹងប្រាំពីរឆ្នាំ។

74 នៅទីនេះយើងនៅទីនេះ សប្តាហ៍ដំបូង។ សែសិបប្រាំបួនឆ្នាំដល់ការកសាង
ព្រះវិហារឡើងវិញ។ ឥឡូវនេះ បន្ទាត់កំពូលនេះនៅទីនេះតំណាងឱ្យជាតិសាសន៍
យូដា ដូចដែលវាឆ្លងកាត់។ នេះគ្រាន់តែជាពេលវេលាប៉ុណ្ណោះ។ និង នៅពេល
ដែលវាធ្លាក់ចុះនៅទីនេះ វាទម្លាក់ចេញពីជាតិសាសន៍យូដា ចូលទៅក្នុងសម័យ
សាសន៍ដទៃ។ រួចឡើងទៅចាប់អ៊ីស្រាអែលម្តងទៀតរួចបន្តទៅ។

75 ឥឡូវនេះ សាសន៍ដទៃមិនត្រូវបានគេជ្រើសរើសនៅពេលជាក់លាក់ណាមួយ
ឡើយ។ គ្រាន់តែនិយាយថា “ពេលវេលានៃសាសន៍ដទៃ។” ហើយយើងដឹង
ថា សូម្បីតែព្រះយេស៊ូវក៏មិនបានចាប់ពួកគេម្តងដែរ។ ដ្បិតយើងដឹងនៅត្រង់
លូកា ២១:២៤ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ពួកគេនឹងវាយលុកកំពែងក្រុងយេរូសាឡឹម
រហូតដល់សាសន៍ដទៃ...” អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំដកស្រង់វា។ ខ្ញុំដកស្រង់វាដោយការ
ចងចាំ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអានវា ព្រោះវានឹងមាននៅលើកាសែតនៅទីនេះ ហើយ
យើងចង់ប្រាកដថាត្រូវធ្វើវា។ មិនអីទេ ប្រសិនបើអ្នកចង់បើកជាមួយខ្ញុំទៅវា នៅ
លូកា ២១:២៤។ ខ្ញុំបានសិក្សារឿងនេះយ៉ាងច្បាស់ តាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។

គេនឹងដួលនៅក្រោមមុខដាវ ហើយនិងត្រូវដឹកនាំទៅជាឈ្លើយ...

តើទ្រង់កំពុងនិយាយអំពីអ្នកណា? ជនជាតិយូដា។ នោះគឺជាការបំផ្លិច
បំផ្លាញនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធ នៅក្នុង គ.ស. ៧០.

...ហើយនិងត្រូវដឹកនាំទៅជាឈ្លើយដល់អស់ទាំងនគរ...

ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា មិនមែនគ្រាន់តែនៅបាបីឡានទេ មិនមែនគ្រាន់តែនៅ ទីក្រុងរ៉ូមប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទៅ “ប្រជាជាតិទាំងអស់។” នោះហើយជាកន្លែងដែល ជនជាតិយូដានៅសព្វថ្ងៃនេះ “ប្រជាជាតិទាំងអស់។”

...ក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងត្រូវសាសន៍ដទៃជាន់ឈ្នី ដរាបដល់គ្រាបស់ សាសន៍ដទៃបានសំរេច។

76 ពេលនោះ មានពេលវេលាច្រើន ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់ដឹងថានៅពេលណា នោះទេ។ ឃើញទេ? វាជារឿងអាថ៌កំបាំង សូមមើលពេលវេលារបស់សាសន៍ ដទៃ។ ប៉ុន្តែ ជនជាតិយូដា...បន្ទាប់មក យើងមិនអាចប្រាប់ថាពេលណាហើយ ព្រះវិហារអ្វី ថាតើវាថយក្រោយ ឬថាតើវាកំពុងបន្ត ឬវាកំពុងធ្វើអ្វី។ អ្នកមិនអាច ប្រាប់វាបានទេ។ ប៉ុន្តែមើលទៅជនជាតិយូដា មានប្រតិទិន។ តើអ្នកឃើញវាទេ? ព្រះទ្រង់បានចាប់ឆ្កោតពួកគេយ៉ាងជាក់លាក់ក្នុងមួយថ្ងៃ ម៉ោង និងពេលវេលា ប៉ុន្តែទ្រង់មិនដែលជាសាសន៍ដទៃឡើយ។ ទ្រង់បានធ្វើជនជាតិយូដា ដូច្នោះ ចូរ យើងមើលសាសន៍យូដា នោះយើងនឹងឃើញថាយើងនៅកន្លែងណា។

77 ឥឡូវនេះ ប្រាំពីរសប្តាហ៍គឺសែសិបប្រាំបួនឆ្នាំ។ យើងដឹងច្បាស់ហើយថា មួយ សប្តាហ៍គឺហើយ—មួយសប្តាហ៍គឺប្រាំពីរឆ្នាំ មួយសប្តាហ៍ប្រាំពីរឆ្នាំ។

78 ឥឡូវនេះយើងត្រូវបានគេប្រាប់ “ពីការចេញទៅនៃបញ្ញត្តិ...” ឥឡូវនេះ នេះជា កន្លែងដែលបញ្ហាកើតឡើង។ ឥឡូវនេះយើងត្រូវបានគេប្រាប់:

...ពីការចេញមកនៃបញ្ញត្តិឲ្យសង់ទីក្រុងឡើងវិញសម្រាប់ព្រះមេស៊ូ ស៊ី (ហើយមេស៊ី គឺជាព្រះគ្រីស្ទជាការពិត) មានរយៈពេលប្រាំពីរ សប្តាហ៍ និងហុកសិបហើយនិងពីរសប្តាហ៍: (ធ្វើឱ្យមានហុកសិប ប្រាំបួនសប្តាហ៍)...

ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។ ហើយប្រាំពីរគុណនិងហុកសិបប្រាំបួនធ្វើឱ្យមាន បួនរយប៉ែតសិបបីឆ្នាំ។ ឥឡូវនេះ អ្នកទទួលបានវាចុះ? ប្រសិនបើអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំរាប់ ម្តងទៀត ខ្ញុំនឹងរីករាយក្នុងការធ្វើវា។

79 ឥឡូវនេះយើងត្រូវបានគេប្រាប់ “តាំងពីការចេញបញ្ញត្តិឲ្យសង់ក្រុងឡើងវិញ ដល់ព្រះ មេស៊ី នឹងមានប្រាំពីរ” (ប្រាំពីរ នោះជាលើកដំបូង—ដំបូងនៅទីនេះ) “ប្រាំពីរសប្តាហ៍ ហុកសិបនិងពីរ” ស្ទើរនិង ហុកសិបពីរ និងប្រាំពីរ គឺហុកសិប

ប្រាំបួន ហុកសិបប្រាំបួនសប្តាហ៍។ ប្រាំពីរគុណនិងហុកសិបប្រាំបួននឹងធ្វើឱ្យស្ទើរបួនរយប៉ែតសិបបីឆ្នាំ។ ដូច្នេះរហូតដល់ព្រះមេស៊ី... ឥឡូវនេះយើងមកដល់ផ្នែកនេះនៅទីនេះ។ រហូតដល់ព្រះមេស៊ី ត្រូវមានបួនរយប៉ែតសិបបីឆ្នាំ បួនរយប៉ែតសិបបីឆ្នាំ។

80 ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះមេស៊ី បានជិះចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ជ័យជំនះ លើខ្នងសត្វលាស នៅមុនថ្ងៃអុីស្ទើ ខែមេសាថ្ងៃទី២ គ.ស.៣០. ព្រះយេស៊ូវជិះទៅក្រុងយេរូសាឡឹមនៅ មុនថ្ងៃអុីស្ទើ គ.ស.៣០. ហើយឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ ពីមុនគ.ស. ៤៤៥ ដល់ គ.ស. 30 គឺពិតជាបួនរយចិតសិបប្រាំឆ្នាំ។

81 ប៉ុន្តែ ដូចដែលយើងបានឃើញរួចមកហើយថា ហុកសិបប្រាំបួនសប្តាហ៍ ស្ទើរបួនរយប៉ែតសិបបីឆ្នាំ។ ឥឡូវនេះ មានបញ្ហាកើតឡើង នៅទីនោះ។ ឃើញទេ? យើងមានតែ ជាមួយនឹងការសម្គាល់ព្រះគម្ពីរនៅទីនេះ ពេលវេលា ត្រឹមតែបួនរយចិតសិបប្រាំឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។ ហើយតាមពិតទៅ វាគឺបួនរយប៉ែតសិបបីឆ្នាំ ភាពខុសគ្នានៃប្រាំបីឆ្នាំ។

82 ឥឡូវនេះ ព្រះមិនអាចធ្វើឲ្យវាបាត់បានទេ។ បើទ្រង់មានបន្ទូលថា វានឹងមានច្រើនថ្ងៃ វាច្រើនថ្ងៃណាស់ ។ ប្រសិនបើទ្រង់មានបន្ទូលថាវាច្រើន វាច្រើនណាស់។ ដូច្នេះតើយើងនឹងធ្វើអ្វី? ឥឡូវនេះមុន គ.ស. ៤៧៥ ដល់ គ.ស. 30 គឺជាឆ្នាំជូរល្អនៃប្រតិបត្តិការស្រុក ដែលមានរយៈពេលបីរយហុកសិបប្រាំ និងមួយភាគបួនក្នុងមួយថ្ងៃ—នៅក្នុងនិមួយៗ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងកាត់បន្ថយថ្ងៃទាំងនោះទៅក្នុងប្រតិទិនទំនាយរបស់យើង...

83 ឥឡូវនេះសូមឱ្យខ្ញុំឈប់នៅទីនេះបន្តិច។ ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចដឹងលើសពីស្រមោលនៃការសង្ស័យមួយ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនយកកន្លែងមួយនោះទេ។ ខ្ញុំអាចយកវាតាមរយៈបទគម្ពីរទាំងមូល ហើយបង្ហាញអ្នកថា ប្រាំពីរថ្ងៃប្រាំពីរ មួយសប្តាហ៍ គឺ—គឺប្រាំពីរឆ្នាំនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ខ្ញុំទើបតែធ្វើវានៅទីនេះ នៅក្នុងវិវរណៈជំពូកទី ១៣ ឬជំពូកទី ១១និងខទី៣។ ហោរាទាំងនោះនឹងទាយមួយពាន់ពីររយហុកសិប គឺនៅចំកណ្តាលសប្តាហ៍ចុងក្រោយនៃជនជាតិយូដា បន្ទាប់មកពួកគេត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ ហើយសង្គ្រាមមាម៉ាគេដូនចូលមក។ បើដូច្នោះមែន វាមានម្តងទៀតសាមសិបថ្ងៃក្នុងមួយខែយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មក វាគឺជា—វា

មិនមែនជាសាមសិបមួយថ្ងៃ ម្ភៃប្រាំបីថ្ងៃ ជាដើម។ វាពិតជាសាមសិបថ្ងៃក្នុងមួយខែ រាល់ពេល។

84 ប្រតិទិនទំនាយរបស់យើងនាំយើងទៅបីរយហុកសិបថ្ងៃ ដូចដែលយើងប្រើឥឡូវនេះនៅក្នុងបទគម្ពីរ។ យើងមានពិតប្រាកដបួនរយប៉ែតសិបបី។ នៅទីនោះគឺបួនរយប៉ែតសិបបី។ នៅទីនេះយើងមានភ័ស្តុតាងយ៉ាងពិតប្រាកដនៃទំនាយគឺពិតជាការពិត។ ព្រោះតាំងពីពេលសាងប្រាសាទមក រហូតដល់ការបំផ្លាញនៅពេលដែលពួកគេបានបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានសម្លាប់ទ្រង់នៅក្នុង គ.ស. ៣៣ ពេលព្រះគ្រីស្ទត្រូវគេធ្វើគុក គឺពិតប្រាកដបួនរយប៉ែតសិបបីឆ្នាំ។

ឥឡូវនេះ ចាប់តាំងពីការចេញទៅនៃបញ្ញត្តិឲ្យសង់ក្រុងយេរូសាឡឹមឡើងវិញនោះត្រូវបានកំណត់ប្រាំពីរសប្តាហ៍ ដែលមានន័យថាសែសិបប្រាំបួនឆ្នាំ។ ហើយសែសិបប្រាំបួនឆ្នាំបានប៉ះវាយពិតប្រាកដ។ មែនហើយ ចាប់តាំងពីការកសាងព្រះវិហារឡើងវិញរហូតដល់ព្រះមេស៊ី គឺបួនរយសាមសិបប្រាំបីឆ្នាំ។ ដូច្នេះ បួនរយបី...បួនរយសាមសិបបួនឆ្នាំ។ ហើយបួនរយសាមសិបបួន (គុណនិង) សែសិបប្រាំបួន ធ្វើឱ្យមានពិតប្រាកដបួនរយប៉ែតសិបបីឆ្នាំ។ វាប៉ះលើច្រមុះ ពិតប្រាកដពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។ អាមែន! អ្នកនៅទីនោះ។

85 “ព្រះមេស៊ី ព្រះអង្គម្ចាស់ នឹងយាងមក។” ឃើញទេ? ប្រាំពីរគុណនិងហុកសិបប្រាំបួន គឺបួនរយបី...និង—និងប៉ែតសិបបួនឆ្នាំ។ ពិតហើយវាប៉ះចំច្រមុះ។ ដូច្នេះ យើងដឹងយ៉ាងច្បាស់ យើងដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា បទគម្ពីរនោះត្រឹមត្រូវ។ វានៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញហើយ ទាំងអស់នេះ...

86 នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់មានពិភពបុរេប្រវត្តិបំផ្លាញដោយទឹក និងបានផ្លាស់ប្តូរកាលបរិច្ឆេទតារាសាស្ត្រ ហើយបន្ទាប់មកអនុញ្ញាតឱ្យជនជាតិរ៉ូម៉ាំងចូលមកបង្កើតប្រតិទិនរបស់ពួកគេដែលវាប៉ះនិងលោក ជាដើម។ ហើយខ្ញុំគិតថាសូម្បីតែនៅក្នុងសព្វវចនាធិប្បាយដែលខ្ញុំកំពុងអាន...

87 និយាយអីញ៉ឹង បងប្រុស ខេននី ខូលិន តើគាត់នៅក្នុងអគារព្រឹកនេះទេ ខេននី ខូលិន? តើអ្នកដឹងទេថាអ្នកធ្វើសព្វវចនាធិប្បាយដ៏ធំនេះមកខ្ញុំ? តើអ្នកចាំទេ? អ្នកបានបញ្ជូនឱ្យខ្ញុំទៅទីនោះ ស្ទើរតែមានឡានដឹកទំនិញត្រូវដឹកវា។ ខ្ញុំគិត “តើនៅក្នុងលោកនេះនឹងមានស្នែងបែកដូចខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីទាំងអស់នេះ?” អ្នកដឹងទេ ព្រះអម្ចាស់កំពុងដឹកនាំអ្នក ខេននី។ នោះហើយជាកន្លែងដែលខ្ញុំទទួលបានព័ត៌មាន ចេញពី

សព្វវចនាធិប្បាយចាស់នោះ “ពេលវេលា” ហើយខ្ញុំកំពុងសិក្សា។ ហើយ បើកគឺ ប្រើវានៅក្នុងសាលារបស់នាង។ ខ្ញុំបានយកពួកគេចុះក្នុងការសិក្សារបស់ខ្ញុំ ចុះក្នុង បន្ទប់រូងក្រោមដីរបស់ខ្ញុំ។ ហើយយើងចុះទៅទីនោះ ហើយទទួលវា ហើយនៅ ទីនោះ យើងមើលវាឡើង ហើយស្វែងរកវាតាមប្រតិទិន និងពេលវេលាទាំងអស់ ដែលធ្លាប់មាន។ ឃើញទេ? ដូច្នោះ យើងបានទទួលវាហើយ។

88 នៅទីនោះ គឺពិតជាបួនរយប៉ែតសិបបីឆ្នាំ។ ចាប់ពីពេលចេញបទបញ្ញត្តិ ដើម្បី ស្តារឡើងវិញ—ដើម្បីស្តារអគារឡើងវិញ រហូតដល់ពេលដែលព្រះអង្គម្ចាស់ព្រះមេ ស៊ី ត្រូវបានគេបដិសេធ ធ្វើឱ្យប្រាកដបួនរយប៉ែតសិបបីឆ្នាំតាមប្រតិទិន។

89 ឥឡូវអ្នកឃើញហើយ យើងប្រើប្រតិទិនដូចគ្នានេះនៅទីនេះ។ ពីព្រោះ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ប្រើប្រតិទិននេះនៅទីនេះ នោះទ្រង់ត្រូវប្រើវាពេញមួយពេល តាមរយៈព្រះគម្ពីរ។ តើវាត្រូវទេ? ព្រះមិនផ្លាស់ប្តូរទេ។ ដូច្នោះ ប្រសិនបើប្រាំពីរ សប្តាហ៍គឺសែសិបប្រាំបួនឆ្នាំ ប្រាំពីរសប្តាហ៍ម្តងទៀតគឺសែសិបប្រាំបួនឆ្នាំ។ មួយ សប្តាហ៍គឺប្រាំពីរឆ្នាំ ឃើញទេ ដូច្នោះវាធ្វើឱ្យវាល្អឥតខ្ចោះ។ ហើយបើវាប៉ះចំចំណុច ត្រង់នោះ វានឹងប៉ះដល់ចំណុចនោះម្តងទៀត។ អាម៉ែន! អូ ខ្ញុំអើយ! នោះធ្វើឱ្យខ្ញុំ រំជើបរំជួល។ អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រឡាញ់ ខ្ញុំចូលចិត្តដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ។ ខ្ញុំ —ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រឡាញ់វា។

ដោយសារ តែដូចអ្នកចាស់បាននិយាយថា ចុះនៅទីនោះក្នុងរដ្ឋ កេនតាក់ កី ចំពោះខ្ញុំ បាននិយាយថា “ខ្ញុំចូលចិត្តស្តាប់អ្នកណានិយាយ ដែលដឹងថាគេ និយាយអំពីអ្វី។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំក៏ធ្វើដែរ។”

គាត់បាននិយាយថា “នេះជាបញ្ហាដែលអ្នកអធិប្បាយ អ្នកមិនដឹងថាអ្នកកំពុង និយាយអំពីអ្វីទេ។”

90 “មែនហើយ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះការសរសើររបស់ អ្នក ប៉ុន្តែមានរឿងខ្លះដែលយើងដឹងថាយើងកំពុងនិយាយអំពីអ្វី។” អូហូ។ ត្រឹមត្រូវ ហើយ។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកើតជាថ្មី។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ ជីវិត។ ខ្ញុំដឹងថាមានព្រះ ព្រោះខ្ញុំបាននិយាយជាមួយទ្រង់។

ខ្ញុំបានឱ្យទ្រង់មានបន្ទូលតាមរយៈខ្ញុំ ហើយនិយាយជាមួយខ្ញុំ ហើយ
 និយាយទៅកាន់អ្នកដទៃ ហើយប្រាប់ខ្ញុំអំពីអ្នកដទៃ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាទ្រង់គឺជា
 ព្រះ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ទ្រង់ពិតជាល្អណាស់ដែលបានចុះមក ហើយអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ
 ថតរូបជាមួយទ្រង់ ជាកន្លែងដែលពិភពវិទ្យាសាស្ត្រមិនអាចបដិសេធនោះ។ ហើយ
 ខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅកាន់បទគម្ពីរ ហើយបានឃើញថាវាពិតជាដើម្បីបំពេញសម័យ
 ក្រុមជំនុំនេះ តើមានអ្វីកើតឡើង ដើម្បីឱ្យខ្ញុំដឹងថាយើងនៅទីនេះ។ អាម៉ែន។

91 ឥឡូវនេះ យើងប្រហែលជាមិនត្រូវបានអប់រំទេ។ យើងប្រហែលជាមិនត្រូវ
 គេវាយតម្លៃខ្ពស់និងរឿងបែបនោះទេ។ យើងប្រហែលជាមិនមែនជាឥស្សរជនទេ
 ប៉ុន្តែយើងស្គាល់ព្រះ។ យើងស្គាល់ទ្រង់ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឃើញទេ
 ហើយវាប្រៀបធៀបនឹងព្រះបន្ទូល-ដោយ-ព្រះបន្ទូលតាមរយៈបទគម្ពីរ បន្ទាប់មក
 យើងដឹងថាវាជាការពិត។ យើងរស់នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។

92 ឥឡូវនេះ នៅទីនោះ ចូរចាំថា នៅឆ្នាំដែលព្យាករណ៍នេះ គឺបរិយហុកសិបថ្ងៃ
 ក្នុងមួយឆ្នាំ។ មើលអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ធម្មជាតិ បើអ្នកខ្លះអាចយល់បាន សូម្បីតែ
 មនុស្សស្រីក៏ដោយ។ ឃើញទេ? សាមសិប សាមសិបថ្ងៃ គ្រាន់តែឃើញ—វាជា...
 ធម្មជាតិទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដូចនេះ។ ឃើញទេ? មិនមែនសាមសិបមួយ
 សាមសិប ម្ភៃប្រាំបី ឬអ្វីមួយទេ។ វាពិតជាសាមសិបថ្ងៃ។ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ នោះជា
 ប្រតិទិនទំនាយ គឺបួនរយប៉ែតសិបបីថ្ងៃ។

93 នៅទីនេះយើងមានភស្តុតាងពិតប្រាកដនៃការព្យាករណ៍ បួនរយ—និង
 សែសិបប្រាំឆ្នាំមុន គឺពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ឥឡូវនេះ អ្វីទាំងអស់ដែលត្រូវបានព្យាករណ៍
 នឹងកើតឡើង។ ហើយចិតសិបសប្តាហ៍នោះមិនដែលបានកើតឡើងនៅពេលនោះ
 ទេ ដូច្នេះវាត្រូវបានទុកសម្រាប់ថ្ងៃចុងក្រោយឥឡូវនេះ។

94 ឥឡូវនេះ បងប្អូនពេនទីកុស្តរបស់ខ្ញុំ ឥឡូវនេះ បងប្អូនស្នេហាបន្ទាល់
 ព្រះយេស៊ូវរបស់ខ្ញុំ តើអ្នកយល់ទេ? តើអ្នកដឹងថាមួយរយបួនម៉ឺនបួនពាន់
 បានបង្ហាញខ្លួននៅឯណាទេ? តើអ្នកដឹងថាការអស្ចារ្យទាំងអស់នៃវិវរណៈបាន
 បង្ហាញខ្លួននៅឯណាទេ? គឺនៅក្នុងយុគសម័យយូដា មិនមែននៅក្នុងសម័យរបស់
 យើងទេ។ គ្មានអ្វីត្រូវបានកត់ត្រាទុកនៅក្នុងនោះទេ គ្រាន់តែក្រុមជំនុំបានត្រៀមខ្លួន
 ហើយចេញទៅក្រៅ។ ប្រាកដណាស់ ដោយអំណាចនៃព្រះ យើងធ្វើអព្ភូតហេតុ

និងការអស្ចារ្យ។ យើងដឹងរឿងនោះ។ ប៉ុន្តែ រឿងពិតបានទៅដល់ជនជាតិយូដានៅ ទីនេះ ខ្ញុំមានន័យថា អំណាចពិតប្រាកដ ការធ្វើអព្ភកហេតុ។ ទាំងបួន...

95 មួយរយសែសិបបួនពាន់មិនបង្ហាញខ្លួននៅទីនោះទេ។ ពួកគេចប់ហើយ... ពួកវាមិនមាននៅក្នុងជំពូកទី៣ទេ។ ពួកវាបន្តនៅក្នុងបទគម្ពីរ កាន់តែឆ្ងាយ។ ហើយឥឡូវនេះ យើងឃើញថាអ្វីៗទាំងអស់នេះនឹងកើតឡើង គឺបានបញ្ចប់នៅក្នុង ពេលវេលាចិតសិបសប្តាហ៍ ដែលជាសប្តាហ៍ចុងក្រោយនេះ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើ ពួកគេមានហុកសិបប្រាំបួនសប្តាហ៍ហើយ ហើយរស់នៅតាមរបៀបដែលព្រះបាន មានបន្ទូលថាពួកគេបានធ្វើ ហើយវាបានកើតឡើងតាមរបៀបដែលព្រះបានមាន បន្ទូលថានឹងធ្វើ បន្ទាប់មកមានមួយសប្តាហ៍ទៀតបានសន្យានឹងសាសន៍យូដា។ ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ សូមត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ស្តាប់ថា យើងជិតដល់ប៉ុណ្ណា។ សប្តាហ៍មុន ប្រាំពីរ ឆ្នាំទីប្រាំពីរ។

96 ឥឡូវនេះ តើអ្នករាល់គ្នាយល់យ៉ាងណា ហើយឬនៅ? គ្រប់គ្នាយល់ដល់ពេល នេះ ហើយថាវាពិតជាការពិត។ វាជាព្រះគម្ពីរ។ វាជាឆ្នាំព្យាករណ៍។

97 ឥឡូវយើងឡើងមក ហើយយើងបានក្រោកឡើងនៅទីនេះ ដល់ការបដិសេធ ព្រះមេស៊ី សូមមើល ពី...ចំពោះការបដិសេធព្រះមេស៊ី សប្តាហ៍ចុងក្រោយ។

98 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឈប់នៅទីនេះមួយភ្លែត ហើយពន្យល់រឿងនេះ។ នោះ នៅពេលដែលពួកគេបានបដិសេធព្រះមេស៊ី គឺជាពេល ដែលពួកគេបាន បដិសេធព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ហើយបានឆ្កាត់ទ្រង់។ ចងចាំនៅទីនេះនូវ អ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ “ហើយទ្រង់នឹងត្រូវកាត់ចេញ ប៉ុន្តែមិនមែនសម្រាប់ ទ្រង់ទេ ព្រះមេស៊ី ជាព្រះអង្គម្ចាស់។” ឥឡូវគិតថាទំនាយនោះជិតដល់កម្រិត ណា។ ខ្ញុំចង់ទទួលបានការខ្លាំងនេះចូលទៅក្នុងអ្នក។ ថាប្រសិនបើទំនាយនោះ ទៅដល់កាលបរិច្ឆេទ ពិតប្រាកដ ដល់ពេលវេលា និងត្រឹមត្រូវតាមពាក្យដែលវា និយាយ ប្រាំពីរផ្សេងទៀត នេះនៅសល់ប្រាំពីរសប្តាហ៍ ប្រាំពីរឆ្នាំទៀត ផ្ទុយទៅវិញ (ប្រាំពីរថ្ងៃ ប្រាំពីរឆ្នាំ) នឹងវាយយ៉ាងពិតប្រាកដយោងទៅតាមបទគម្ពីរ។

99 ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា ទ្រង់ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ ព្រះមេស៊ី។ សាសន៍យូដា ព្រះជាម្ចាស់ឈប់ដោះស្រាយជាមួយពួកគេ។ ពួកគេមិនបានទៅឆ្ងាយទេ។ បន្ទាប់មក ពួកគេត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយដោយចក្រភពរ៉ូម។ ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់នៅលើតារាងរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទទួលបាន

វាឥឡូវនេះ ហើយគួរវា។ តើអ្នកសម្គាល់ឃើញថាខ្ញុំមានឈើឆ្កាងត្រង់ណា? នោះហើយជាកន្លែងដែលពួកគេបានបដិសេធ។ ប៉ុន្តែពេលវេលាបានអូសបន្លាយ បន្តិចបន្តួចទៅលើនោះ ឃើញទេ? ហេតុអ្វី? សាមសិប សែសិប ហាសិប ហុកសិប ចិតសិប។ សែសិបឆ្នាំក្រោយមក ទីតុស ដែលជាមេទ័ពរ៉ូម៉ាំងបាន បំផ្លាញអ៊ីស្រាអែល ក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយបានខ្ចាត់ខ្ចាយប្រជាជនទៅកាន់ ពិភពលោកទាំងមូល។ អ្នកឃើញ ទីតុស សែសិបឆ្នាំក្រោយ។ ដូច្នោះ តាមការពិត ពេលវេលារបស់ជនជាតិយូដាបានអូសបន្លាយរហូតដល់ទីបញ្ចប់...

100 ព្រះមិនបានដោះស្រាយជាមួយពួកគេទេ។ ទ្រង់បានតែដោះស្រាយជាមួយ ពួកគេរហូតដល់ពួកគេបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ។ ពេលដែលគេឆ្កាងព្រះគ្រីស្ទ គេស្រែក ឡើង “សូមឲ្យព្រះលោហិតទ្រង់សណ្ឋិតលើយើង និងកូនចៅរបស់យើង” ហើយ វាមានតាំងពីពេលនោះមក។ ប៉ុន្តែមុនពេលពួកគេបែកខ្ញែក...ស្តាប់! អូ បងអើយ! មុនពេលដែលពួកគេបែកខ្ញែកគ្នាទៅគ្រប់ពិភពលោក វាបានយកពេលព្រះអស់ រយៈពេលសែសិបឆ្នាំដើម្បីហែកព្រះវិហារវិសុទ្ធ ហើយពង្រាយពួកគេចេញទៅ ទូទាំងពិភពលោក។ ប៉ុន្តែ ព្រះបានបរាជ័យក្នុងការដោះស្រាយជាមួយពួកគេ ទៀតហើយ។ ព្រះបានបរាជ័យក្នុងការដោះស្រាយជាមួយពួកគេទៀត។

ទ្រង់បានទៅដោះស្រាយជាមួយសាសន៍ដទៃ។ អ្នកបានដឹងហើយ យល់ ហើយ? ឥឡូវនេះ យើងចាប់ផ្តើមនៅក្នុងសម័យពួកជំនុំ ដែលជាសម័យរបស់ សាសន៍ដទៃ ព្រះជាម្ចាស់នៅឆ្ងាយពីសាសន៍យូដា។

101 ឥឡូវនេះ បងប្អូនដែលជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ខ្ញុំអើយ នោះគឺដើម្បី —ទៅ—ចំពោះជនជាតិយូដា ជាបងប្អូនដ៏មានតម្លៃនៅទីនេះ។ នេះជាកន្លែងដែល ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកចាប់បាននិងយល់។ ឃើញទេ ព្រះឈប់ប្រព្រឹត្តនឹងសាសន៍យូដា នៅទីនោះ ពីព្រោះព្រះតែងតែចាត់ចែងជាមួយនឹងសាសន៍អ៊ីស្រា អែល។ យើង ទាំងអស់គ្នាដឹងថាអ៊ីស្រាអែលជាប្រជាជាតិមួយ។ សាសន៍ដទៃគឺជាប្រជាជាតិ មួយ ហើយទ្រង់ត្រូវតែយកប្រជាជនចេញពីសាសន៍ដទៃ សម្រាប់ព្រះនាមទ្រង់។ យើងនឹងទៅដល់វាក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទីទៀត។

102 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ នៅក្នុងគ្រាពួកជំនុំទាំងប្រាំពីរនេះ ដែលយើងបានឆ្លងកាត់ គឺ នៅក្នុងសម័យសាសន៍ដទៃ។ ពីការឆ្កាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃ គ្រាពួកជំនុំ។ ឥឡូវនេះយើងទទួលបានវា។ យើងបានឆ្លងកាត់វា អស់ហើយ។

ឥឡូវនេះ យើងកំពុងទៅដល់កន្លែងដែលយើងអាចវាយវាបាន ចូលទៅក្នុងក្រា
ទាំងប្រាំពីរ និងបានទាំងប្រាំពីរ ត្រែប្រាំពីរ និងអ្វីទាំងអស់ ហើយគួរវាជាមួយគ្នា
គ្រប់ទាំងការទាក់ទងនឹងសាសន៍យូដា និងការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះចំពោះមនុស្ស
នៅលើផែនដី។ និងសំណល់...

103 សូមចាំថា ក្នុងគ្រាដ៏អស្ចារ្យនៃការបៀតបៀននេះ មានសាសន៍ដទៃរាប់លាន
នាក់នឹងស្លាប់នៅក្នុងនោះ។ ដែលបដិសេធកូនក្រមុំ—ពូជស្រ្តីដែលនៅសេសសល់
ស្រ្តីព្រហ្មចារីកំពុងដេកលក់ នាងទៅតាមផ្លូវនោះ។ វាជា—វាច្បាស់ដូចជាចិតសិប
សប្តាហ៍នេះ ពិតជាច្បាស់។ ហើយពួកគេនឹងឆ្លងកាត់វា។ ដូច្នោះ ប្រសិនបើអ្នក
មិនទាន់មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ នោះអ្នកគួរតែទៅកាន់វាឱ្យលឿនតាមដែលអ្នក
អាចធ្វើទៅបាន។ យើងនៅគ្រាចុងបញ្ចប់ហើយ។

104 ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់ គ្រាពួកជំនុំទាំងប្រាំពីរ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងមិន
ចាំបាច់ឆ្លងកាត់ពួកគេទេ ព្រោះយើងមានវានៅលើខ្សែអាត់ ហើយពួកគេត្រូវបាន
ដាក់ក្នុងសៀវភៅ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ នោះគឺជាពេលវេលាដែលព្រះមិនដែលមាន
បន្ទូលថា នឹងមានច្រើនថ្ងៃ ច្រើនម៉ោង ឬច្រើនឆ្នាំ។ ទ្រង់មិនដែលនិយាយអ្វីទេ។
ទ្រង់មានបន្ទូលថា “រហូតដល់ការកាន់កាប់របស់សាសន៍ដទៃត្រូវបានបញ្ចប់។”
បាននិយាយថា “ទាល់តែ!” ជញ្ជាំងនឹងត្រូវជាន់ឈ្និះរហូតដល់ព្រះឈប់ធ្វើការ
ជាមួយនឹងសាសន៍ដទៃ។

105 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថា តាមរយៈយុគសម័យទាំងនេះ យើងមាន
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក។ ហើយបន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់ ត្រឡប់មកវិញ
នៅក្នុងការចាប់ផ្តើម ចាប់ផ្តើមប្រាប់បន្ទាប់មក នៅពេលការបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ
ព្រះបានបង្ហាញយុំហានយ៉ាងច្បាស់អំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងក្នុងរជ្ជកាលសាសន៍
ដទៃ។ ឥឡូវនេះ មើល យើងមិនមានពេលវេលាដាច់ណាមួយទេ ដូចជាពួក
យូដា ប៉ុន្តែយើងមានទីសម្គាល់មួយ។ យើងទទួលបានមួយ—យើងមានទីសម្គាល់
បង្ហាញ។ មែនហើយ ព្រះបានធ្វើជាមួយជនជាតិយូដា នូវអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល
ថា ទ្រង់នឹងធ្វើនៅក្នុងពួកគេហុកសិបប្រាំបួនឆ្នាំ ឬវាគឺបួនរយប៉ែតសិបបីឆ្នាំ ប៉ុន្តែ
ហុកសិបប្រាំបួនសប្តាហ៍។ ហើយនៅសល់មួយសប្តាហ៍ទៀត មួយសប្តាហ៍ទៀត
មិនទាន់កំណត់។

106 ឥឡូវនេះ យើងមិនអាចអនុវត្តវានៅទីនេះទេ ព្រោះនេះគឺជាសាសន៍ដទៃ ជាក្រុមជំនុំ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់យល់? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។] ឥឡូវនេះ នេះជាវិវាទៈ ដែលចាប់ផ្តើមពីជំពូកទី ១ រហូតដល់ជំពូកទី ៣នាំយើងទៅឡៅឌីសេ។ ឥឡូវនេះ យើងឃើញច្បាស់អំពីរបៀបដែលវាគឺជាក្រុមជំនុំទាំងមូល ពិភពក្រុមជំនុំខ្លួនឯង។ ព្រះមិនដែលរាប់បញ្ចូលមនុស្សមានបាបទេ ទ្រង់គ្រាន់តែ...លើកលែងតែទ្រង់ចង់ឱ្យបានសង្គ្រោះ។ ប៉ុន្តែ ពិភពក្រុមជំនុំគឺពណ៌សទាំងអស់។ បន្ទាប់មកនឹកឡើងថា ដែលចង់បង្កើតអង្គការមួយ។ ឥស្សរជនបានចូលទៅក្នុងនោះ។ នេះគឺនៅ នីសៀវ ទីក្រុងរ៉ូម នៅពេលដែលពួកគេមានក្រុមប្រឹក្សានីសៀវ។ ហើយគេបានធ្វើអ្វី? ពួកគេបានរៀបចំព្រះវិហារ បន្ទាប់មកពួកគេចាប់ផ្តើមបៀតបៀនគ្រីស្ទាន។ បន្ទាប់មក នៅក្នុងយុគសម័យព្រះវិហារបន្ទាប់ វាស្ទើរតែគ្រីស្ទសាសនា នៅក្នុងវិធីនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ត្រូវបានលុបចោលទាំងអស់។

107 ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក អ្នករាល់គ្នាបានដឹងហើយ ខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅឯប្រវត្តិ ឪពុករបស់នីសៀវ និងបុព្វបុរសសម័យមុននីសៀវ និងប្រវត្តិទាំងអស់នៃព្រះវិហារ និងក្រាំងបុរាណបំផុតដែលខ្ញុំអាចស្វែងរកបាន ហើយពួកគេម្នាក់ៗបានបង្ហាញឱ្យអ្នកឃើញថា ក្រុមជំនុំដែលព្រះកំពុងនិយាយអំពី មិនមែនជាព្រះវិហារភាគលិកដែលបានរៀបចំ ឬក៏អង្គការផ្សេងទៀតទេ។ ព្រះកំពុងនិយាយ ហើយតារាដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់នៃយុគសម័យនោះ គឺជាបុរសដែលបង្រៀនពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការយាងមកនៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ និង—និងការនិយាយភាសាដទៃ និងការបកប្រែភាសា និងការព្យាបាល និងអព្វគហេតុ និងទីសំគាល់។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានច្រើន។ ទ្រង់មិនអាចប្រែព្រះទ័យបានទេ ចូរនិយាយថា “នេះគឺគំនិតរបស់ខ្ញុំអំពីក្រុមជំនុំ ជាក្រុមជំនុំសាវក។ ឥឡូវនេះគំនិតរបស់ខ្ញុំគឺព្រះវិហារដ៏ថ្លៃថ្នូរ។” ព្រះមិនប្រែទេ! វានៅតែជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

108 ហើយយើងមើល ហើយនាំវាមក ពេលយើងឃើញធម្មជាតិរបស់ព្រះ និងអ្វីដែលទ្រង់...ហើយបន្ទាប់មកយកបទគម្ពីររបស់ទ្រង់ចេញ។ ហើយបន្ទាប់មកយក—ប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបង្ហាញថាវាគ្រាន់តែចម្លែងពិតប្រាកដនៅលើចំណុចពិតប្រាកដទៅនឹងកាលបរិច្ឆេទ ដល់ពេលវេលា គ្រប់យ៉ាងដែលព្រះបានមាន

បន្ទូលតាមរយៈយ៉ូហាន វាបានកើតឡើងចំពោះយុគសម័យសាសន៍ដទៃ។

109 ឥឡូវនេះ យើងឃើញខ្លួនយើង លើសពីស្រមោលនៃការសង្ស័យណាមួយ នៅក្នុងយុគសម័យឡេឌីសេ។ យើងដឹងថាដូច្នោះ។ យើងមកតាមរយៈ យុគសម័យ លូធើរ្យន យើងមកតាមរយៈយុគសម័យវេសលី ឥឡូវនេះ យើង ស្ថិតនៅក្នុងយុគសម័យឡេឌីសេ ដែលជាយុគចុងក្រោយ។ ហើយយើងដឹង ថាក្រុមជំនុំនីមួយៗមានអ្នកនាំសារ។ យើងរកឃើញអញ្ចឹង។ ផ្កាយទាំងប្រាំពីរ នៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ដែលជាព្រះវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរដែលបានចេញទៅ មុនព្រះ។ ពួកគេម្នាក់ៗមានអ្នកនាំសារ។ ហើយយើងចុះមក ហើយយើងរក ឃើញថា តាមរយៈព្រះគម្ពីរ តើលក្ខណៈរបស់អ្នកនាំសារនោះនឹងមានលក្ខណៈ យ៉ាងណា តើអ្វីទៅជាធម្មជាតិដែលអ្នកនាំសារនឹងក្លាយជា។ ហើយយើងយក បុរសក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រដែលមានធម្មជាតិនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែល យើងរកឃើញបុរសនោះនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រដែលមានធម្មជាតិនោះ យើងមក ដើម្បីដឹងថាគាត់គឺជាអ្នកនាំសារទៅកាន់សម័យព្រះវិហារនោះ។ បន្ទាប់មក យើង រកឃើញថាតើព្រះវិញ្ញាណអ្វី ហើយតើបុរសនោះបានធ្វើអ្វី។ ហើយយើងដឹងថា គាត់ជាពួកបរិសុទ្ធដែលពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ លោកអរិសនាសនិងអ្នក ផ្សេងទៀតទាំងអស់ និង—និង កូលុបបា និងបុរសទាំងអស់នោះពោរពេញដោយ ព្រះវិញ្ញាណ។ ហើយយើងដឹង តាមរយៈបទគម្ពីរថា វិញ្ញាណប្រភេទនោះត្រូវបាន សណ្ឋិតលើមនុស្សប្រភេទនោះក្នុងពេលតែមួយនោះ។ វាមាន ដូច្នោះវាមិនអាចខុស ទេ។ អាម៉ែន! ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! នោះគ្រាន់តែ...

110 ខ្ញុំមិនដឹងទេ បងប្រុស។ នោះធ្វើឱ្យខ្ញុំច្រើនជាងអ្វីដែលខ្ញុំដឹង ឃើញទេ ព្រោះ វាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលនិយាយដោយខ្លួនឯង។ ពេលខ្ញុំឮព្រះនិយាយ អ្វីមួយ ខ្ញុំនិយាយថា “អាម៉ែន! វាជាការពិត។ ត្រឹមត្រូវហើយ។” ឃើញទេ? ដែល ដោះស្រាយវា។ វាចប់ហើយ។ “ព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ។” នោះ វាធ្វើតាមហ្នឹង។

មែនហើយ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា វានឹងកើតឡើងតាមរបៀបនោះ ហើយ យើងបានរកឃើញវានៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ និងតាមបទគម្ពីរ។ យើងបានអានអំពី គ្រាពួកជំនុំនេះ តើវានឹងធ្វើអ្វី តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង តើអ្នកនាំសារប្រភេទណា ទៅកាន់សម័យព្រះវិហារនោះ។ “ទៅ—ទៅកាន់ទៅកាន់ក្រុមជំនុំឡេឌីសេ។ ដល់ទៅកាន់ពួកជំនុំសាឌីស ថាយ៉ាទីវ៉ា” ផ្សេងគ្នាទាំងអស់នេះ។ ហើយយើង

ត្រឡប់ទៅរកប្រវត្តិសាស្ត្រវិញ—អ្នកនាំសារនៃក្រុមជំនុំនោះ ហើយយើងបានរក ឃើញថាវាជានរណា។ ដូច្នោះហើយយើងបានគូរវាចេញ ដាក់ឈ្មោះរបស់ពួកគេ នៅពីក្រោមវា ហើយនៅទីនោះ។ មើល យើងដឹងថាវាចម្ងាយពីត្រាប្រាកដ។

111 ឥឡូវនេះ ហើយយើងដឹងថា ព្រះគឺតែងតែគង់ និងតែងតែមាន ហើយប្រឆាំង នឹងសាសនាដែលបានរៀបចំ។ បាទ មែនហើយ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “នីកូឡែ ចាន អ្វីដែលខ្ញុំស្តាប់!” នីកោមានន័យថា “យកឈ្មោះមនុស្សគ្រហស្ថ។” គ្រហស្ថគឺ គ្រហស្ថគឺ “ព្រះវិហារ រាងកាយ។” នីកោមានន័យថា “ដើម្បីយកឈ្មោះ យកឈ្មោះ” ក្នុងន័យផ្សេងទៀត “ធ្វើជាមនុស្សបរិសុទ្ធ អ្នកណាម្នាក់នៅពីលើអ្នកផ្សេង។”

យើងទាំងអស់គ្នាជាក្មេង។ យើងមានស្តេចមួយអង្គ នោះជាព្រះ។ យើងបាន ទទួលព្រះដ៏វិសុទ្ធមួយ ហើយនោះជាព្រះ។ អាម៉ែន! ហើយទ្រង់គង់នៅកណ្តាល យើង ក្នុងទម្រង់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នោះគឺជាព្រះដ៏វិសុទ្ធ។

112 ឥឡូវនេះ យើងចុះមករហូតទាល់តែយើងដឹងច្បាស់ថានឹងមកតាមរយៈ —យុគសម័យសាសន៍យូដា យើងទទួលបានពួកគេហុកសិបប្រាំបួនសប្តាហ៍ យ៉ាងពិតប្រាកដ តាមប្រវត្តិសាស្ត្រ តាមប្រតិទិន ដោយឆ្នាំទំនាយរបស់ព្រះ នាំមក នូវប្រវត្តិនៃប្រតិទិនទំនាយ ពីគម្ពីរសញ្ញាចាស់ទៅគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ហើយបង្ហាញថាវា ដូចគ្នាបេះបិទ។ ឃើញទេ?

ឥឡូវនេះ យើងបានទទួលក្រុមជំនុំសាសន៍ដទៃតាំងពីដើមដំបូង រហូតដល់ ថ្ងៃចុងក្រោយ ហើយយើងដឹងថាយើងកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។ អាម៉ែន! អ្នកយល់ទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អដ។] ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើយើង រស់នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ នៅចុងបញ្ចប់នៃសម័យនេះ តើយើងនៅឯណា?

113 សូមចំណាំ ផ្លូវត្រលប់មកទីនេះ អ្នកឃើញបន្ទាត់នេះគូសត្រឡប់មកវិញ នៅទីនេះ ដែលជាកន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់បានដោះស្រាយជាមួយ ជនជាតិយូដា... ឬ មិនដែលដោះស្រាយជាមួយជនជាតិយូដាទេ វាត្រូវ ចំណាយពេលយូរដើម្បីទទួលពួកគេ។ វាត្រូវចំណាយពេល៤០ឆ្នាំដើម្បីឲ្យទ្រង់ ចូលទៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលទ្រង់អាចបំផ្លាញពួកគេ ដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍។ ទាំងអស់នៅក្នុងថ្ងៃនៃសាសន៍ដទៃ ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើឱ្យពួកគេនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌ មុន ពេលដែលទ្រង់អាចធ្វើឱ្យព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានសម្រេច។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់

មានន័យ? ទាំងអស់គ្នាយល់ទេ សូមនិយាយថា “អាម៉ែន!” ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន!”—អដ។ ឃើញទេ ខ្ញុំចង់ប្រាកដថាអ្នកទទួលបានវា។

114 ឥឡូវមានអ្វីកើតឡើង? រកមើលនៅលើកំពូលនៃគ្រាពួកជំនុំចុងក្រោយនេះ។ ឃើញផ្នែកបន្ថែមនេះទេ? ថ្ងៃរបស់សាសន៍ដទៃត្រូវបានបញ្ចប់។ ហើយអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ជនជាតិយូដាបានត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ដោយត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតរបស់ពួកគេ។ ហាលេលូយ៉ា! ឃើញថាយើងនៅកន្លែងណា? វាត្រូវចំណាយពេលសែសិបឆ្នាំ ចាប់តាំងពីការកាត់ព្រះមេស៊ី រហូតដល់ទីតុសបានបំផ្លាញព្រះវិហារ ហើយកំចាត់ពួកសាសន៍យូដា។ វាគឺជាសែសិបឆ្នាំទៀតហើយដែលព្រះបានធ្វើឲ្យចិត្តរបស់ជាដានគ្រប់ប្រភេទនៅគ្រប់ទីកន្លែង ហើយបណ្តេញជនជាតិយូដាឲ្យត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតវិញ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះ ពួកគេបានត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតរបស់ពួកគេម្តងទៀត ហើយក្រុមជំនុំគឺនៅទីបញ្ចប់។ អាម៉ែន! អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែព្យាយាមអាន ខ្ញុំមិនអាច។

115 សូមកត់សម្គាល់ថា ជនជាតិយូដានៅស្រុកកំណើតរបស់ពួកគេ ហើយបានវិលត្រឡប់ទៅវិញ។ ប្រសិនបើអ្នកទទួលបាន *ការធ្លាក់ចុះនៃសង្គ្រាមលោក* លើកទី២ នៅពេលដែលឧត្តមសេនីយ៍ អាឡែនបាយ បន្ទាប់ពីសង្គ្រាមលោកលើកទី១។ វាយយកក្រុងយេរូសាឡឹមគ្រប់គ្រង ហើយយកក្រុងយេរូសាឡឹម។ ហើយពួកគ្រីស្ទានទាំងនោះបានដើរហែក្បួនក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមដោយដោះមួកចេញ។ ហើយ អាឡែនបាយ បានចុះចាញ់ដោយមិនបាញ់កាំភ្លើង ឬ—ឬពួកគេបានចុះចាញ់ អាឡែនបាយ ដែលជាជនជាតិទូគឺ។ ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក ព្រះបានទៅធ្វើឱ្យចិត្តរបស់ មូសសូលិននីវីងរូស ចិត្តរបស់ហ៊ីត្លែរ ចិត្តរបស់ស្តាលីន ចិត្តមនុស្សទូទាំងប្រទេស ស្អប់សាសន៍យូដា។

116 ហើយបន្ទាប់មកសត្វស្លាបធំៗដែលបានធ្លាក់ចុះ ត្រូវបានគេហៅថា អ៊ីស្ទើន អែឡាញ ឬ ជាន អាមេរិកអែឡាញ ឬអ្វីក៏ដោយ ខ្ញុំជឿថាវាត្រូវបានគេហៅថា ជីដីបបិលយូអេ វាគឺនៅក្នុង—ទស្សនាវដ្តី ទស្សនាវដ្តី *ជីវិត* ខ្ញុំជឿថាវាជា *រូបរាង* ឬ *ជីវិត* ខ្ញុំជឿថាវាជា *ជីវិត* បីឬបួនឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ចែងជនជាតិយូដាឱ្យត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតវិញ ដែលពួកគេបានទៅឆ្ងាយអស់រយៈពេលពីរពាន់ឆ្នាំ ខណៈដែលសាសន៍ដទៃកំពុងរៀបចំ។ ហើយឥឡូវនេះ ពួកសាសន៍ដទៃបានបង្វែរព្រះគ្រីស្ទទៅខាងក្រៅក្រុមជំនុំ យោងតាមវិវរណៈជំពូក

ទី៣។ ទ្រង់មិនអាចត្រឡប់មកសូម្បីនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ទ្រង់។ គ្មានកន្លែងសម្រាប់ទ្រង់ទៅទេ។ ទ្រង់ត្រូវបានបដិសេធ។

117 ហើយវាជាពេលវេលាសម្រាប់ការលើកឡើង។ រាល់ការប្រោសលោះតាមរយៈទីនេះ ចំណុចតូចៗទាំងនេះ គឺជាការឡើងនៃពួកបរិសុទ្ធក្នុងការរស់ឡើងវិញ។ អ្នកឃើញទេ យើងទាំងអស់គ្នាជួបគ្នានៅទីនេះជាមួយគ្នា។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា “យើងដែលនៅមានជីវិត ហើយនៅជាប់រហូតដល់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ មិនត្រូវរារាំង ឬរារាំងអ្នកដែលដេកលក់ឡើយ។” គ្រប់ផ្លូវពីទីនេះ ទីនេះ និងទីនេះ។

118 បងប្រុស ពេនទីកុស្ត តើរបៀបដែលអ្នកអាចអនុវត្តពួកវាទាំងអស់នៅទីនេះ ក្នុងយុគសម័យក្រុមជំនុំឡើងវិញយ៉ាងម៉េច?

ពួកគេគឺ—ពួកគេកំពុងដេក រង់ចាំគ្រប់សម័យកាលទាំងនេះ។ “ហើយពួកយើងដែលនៅរស់ នៅសល់តិចតួចនៅទីនេះ នៅរស់រហូតដល់...ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងមិនរារាំងអស់អ្នកដែលកំពុងដេកលក់ឡើយ ដ្បិតត្រែរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងបន្តឡើង ហើយមនុស្សស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងវិញមុនគេ ហើយយើងនឹងជាប់ជាមួយពួកគេ” អាម៉ែន “ជាមួយពួកគេ” យើងនៅទីនេះ ជួបគ្នានៅទីនេះ “ដើម្បីទៅជួបព្រះអម្ចាស់នៅលើអាកាស។” ហើយអ្នកនៅទីនោះ។ តើយើងនៅឯណា? នៅទីនេះ។ តើព្រះមេស៊ីត្រូវកាត់ចេញពីណា? ត្រង់កន្លែងដែលព្រះបន្ទូលបាននិយាយ។ តើសប្តាហ៍ទីប្រាំពីរនឹងចាប់ផ្តើមនៅឯណា? បន្ទាប់ពីក្រុមជំនុំនេះត្រូវបានកាត់ផ្តាច់។ បន្ទាប់មក ព្រះទ្រង់ត្រឡប់ទៅកាន់ជនជាតិយូដាវិញ។

119 ចាំអត់? នោះគឺនៅពេលដែលក្រុមជំនុំទៅ។ ក្រុមជំនុំទៅ បន្ទាប់មកពួកយូដាចាប់កាន់ ចូលមក។ ប៉ុន្តែ ជាដំបូង រឿងបន្ទាប់តាមលំដាប់ មិនមែនជាជាតិ—ការរស់ឡើងវិញនៃជាតិក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ។ រឿងបន្ទាប់តាមលំដាប់លំដោយគឺការយាងមកនៃព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

120 ឥឡូវនេះ បើអ្នកចង់ យើងអាចត្រឡប់ទៅទីនេះឥឡូវនេះទៅ ដានីយ៉ែល ជំពូកទី២ខទី ៣៤និងខទី៣៥។ ហើយនៅពេលដែលដានីយ៉ែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ... ជំពូកទី២ ៣៤ និង៣៥ ពេលដែលដានីយ៉ែលបានទទួលការនិមិត្តឃើញថាថ្ងៃនៃប្រជាជនរបស់គាត់បានកន្លងផុតទៅ ហើយសម្រាប់ពេលជាក់លាក់មួយ ហើយ

គាត់បានឃើញសាសន៍ដទៃចូលមក ហើយបានឃើញការនិមិត្តនៃថ្មដ៏ធំនេះនៅ ទីនេះ ឬជារូបសំណាកដ៏ធំនេះ មានក្បាលមាស និងទ្រូងប្រាក់ (ឥឡូវមើលទៅ វាកាន់តែពិបាក ពីប្រាក់ទៅជាមាស។) ភ្លៅបន្ទាប់ធ្វើពីដែក ឬភ្លៅលង្ហិន ហើយ បន្ទាប់មកដែកជើង និងជើង ប៉ុន្តែម្រាមជើង គឺម្រាមជើងដប់ ហើយម្រាមជើង ទាំងនោះជាដែក និងដីឥដ្ឋ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ដូច្នេះ អ្នកឃើញថាដែក មិនលាយជាមួយដីឥដ្ឋ នគរទាំងនេះមិនរួមគ្នានឹងគ្នាទេ ប៉ុន្តែគេនឹងរួមបញ្ចូលគ្នា ព្យាយាមបំបែកអំណាចរបស់អ្នកដទៃ។” ឃើញទេ?

121 ឥឡូវនេះ អ្វីដែលបានកើតឡើង ក្បាលមាសគឺនេប៊ូក្លេសា ដែលគាត់បាន បកស្រាយវា។ បាននិយាយថា “ស្តេចមួយអង្គទៀតនឹងយាងមក ហើយមាន ឋានៈទាបជាងអ្នក” ដែលជាជារីយុស ជាសាសន៍មេដេ-អូ-ពើស៊ី ដណ្តើមយកនគរ សាសន៍ដទៃ។ ចូលមកបន្ទាប់ បន្ទាប់ពីមេដេ-អូ-ពើស៊ី ជាអ្វី? ក្រិក អាឡិចសាន់ ឌីដ៍អស្តារ្យ ជាដើម។ ជនជាតិក្រិចបានកាន់កាប់នគរនោះ។ ដូច្នេះ តើអ្វីបានយកវា មកពីក្រិក? ជនជាតិរ៉ូម។ ហើយតើអ្នកណាបានគ្រប់គ្រងពិភពសាសន៍ដទៃទាំងពី ពេលនោះមក? រ៉ូម៉ាំង! រ៉ូម ឥឡូវនេះ នោះជាដែក។

122 បន្ទាប់មកកត់សម្គាល់ថា រ៉ូមមានដល់ទីបញ្ចប់ ព្រោះវាដល់ចុងម្រាមជើង។ ហើយគាត់បានឃើញរាក់ ដីឥដ្ឋ ហើយនោះគឺជាមនុស្ស អ្វីដែលយើងត្រូវបាន បង្កើតឡើង។ ហើយដែក ដែលជាកម្លាំងរបស់ទីក្រុងរ៉ូម ដំណើរការនៅក្នុង គ្រប់ប្រជាជាតិទាំងនោះ។ ហើយរ៉ូមមានកម្លាំងនៅគ្រប់ជាតិសាសន៍នៅក្រោម ស្ថានសួគ៌។

123 មានបុរសម្នាក់នៅលើពិភពលោកអាចបញ្ឈប់សង្គ្រាម ឬចាប់ផ្តើមសង្គ្រាម ដោយគ្មាន...ដោយនិយាយពាក្យមួយ។ នោះគឺសម្តេចប៉ាប។ ចុះបើគាត់និយាយ “គ្មានកាតូលិកកាន់ទ័ពទេ?” នោះដោះស្រាយហើយបងប្អូន និយាយអ្វីក៏បាន តាមចិត្ត។ ផ្នែកធំបំផុតនៃពិភពលោក នៃគ្រិស្តសាសនា គឺកាតូលិក។ ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។ ឲ្យគាត់និយាយមួយម៉ាត់ នោះជាអ្វី។

124 ដូចគេនិយាយនៅទីនេះ “នរណា...” យើងចូលទៅក្នុងវានៅពេលក្រោយ។ “តើអ្នកណាអាចច្បាំងជាមួយសត្វតិរច្ឆាន? តើអ្នកណាអាចនិយាយដូចគាត់? តើអ្នកណាអាចធ្វើវាបាន? បន្ទាប់មក ចូរយើងបង្កើតរូបមួយទៅកាន់សត្វ។” នោះគឺជាសហព័ន្ធនៃពួកជំនុំ “ធ្វើឱ្យរូបភាពដូចវា។” ឃើញទេ? បង្អូបបង្អូម

និកាយជាមួយគ្នា ដែលពួកគេបានធ្វើវារួចហើយ។ អូ យើងគ្រាន់តែនៅចុងបញ្ចប់ ប៉ុណ្ណោះ។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់ដែលមានចំពោះវា មិត្តភក្តិ។ យើងនៅទីនេះ នៅចុងបញ្ចប់។ ឃើញទេ? “ចូរយើងបង្កើតរូបភាពទៅជាសត្វ” អ្វីមួយដូចវា។ រូបភាពគឺជាអ្វីមួយដែលមើលទៅដូចជាអ្វីមួយ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះយើងនៅ ចុងបញ្ចប់។

125 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់នៅទីនេះ នៅចុងបញ្ចប់នៃសម័យនេះ។ ឥឡូវនេះ ដានីយ៉ែល នៅក្នុងជំពូកទី២និងខទី ៣៤និងទី ៣៥—គាត់បានមើលរូបភាពនេះ ដោយពិចារណាយ៉ាងខ្លាំង។ ហើយគាត់បានមើលវារហូតដល់ដុំថ្មមួយត្រូវបាន កាត់ចេញពីភ្នំដោយគ្មានដៃ វាបានរមៀលចុះ ហើយវាយរូបនោះនៅនឹងជើង ហើយ បែកទៅ។ ឥឡូវនេះ វាមិនដែលវាយលើក្បាលទេ ឥឡូវនេះ។ វាយវានៅលើជើង នោះគឺជាពេលវេលាចុងក្រោយ ពួកគេជាម្រាមជើងដប់។

126 តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ នៅទីនេះ មុនពេលដែលលោក អាយសិនហៅ រ៉េ ចេញទៅ គឺជាប្រូតេស្តង់ចុងក្រោយបង្អស់...របស់អាមេរិក ក្នុង—នៅក្នុង ប្រធានាធិបតី ដែលខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងមានមួយផ្សេងទៀត។ ប៉ុន្តែ—ប៉ុន្តែនៅពេល ដែល...គ្រាន់តែដើម្បីបង្ហាញថាគ្រាន់តែមនុស្សនឹងភ្ញាក់ឡើង។ ពេលដែលគាត់ បានជួបនោះមាន...កិច្ចប្រជុំចុងក្រោយដែល (ពួកគេ) គាត់បានជួបជាមួយរុស្ស៊ី។ មានប្រទេសកុម្មុយនិស្តខាងកើតចំនួនប្រាំតំណាង ប្រទេសលោកខាងលិចចំនួន ប្រាំ។ លោក គ្រួសចូវគឺជាប្រមុខនៃបណ្តាប្រទេសនៅបូព៌ា។ លោកអាយសិនហៅ រ៉េ ជាប្រមុខនៃបណ្តាប្រទេសលោកខាងលិច។ ហើយគ្រួសចូវ ដូចដែលខ្ញុំយល់ និងត្រូវបានគេប្រាប់ ថានៅក្នុងភាសារុស្ស៊ី គ្រួសចូវមានន័យថា “ដីឥដ្ឋ” ហើយ អាយសិនហៅរ៉េមានន័យថា “ជាតិដែក” ជាភាសាអង់គ្លេស។ មានដែកនិងដីឥដ្ឋ របស់អ្នក នឹងមិនលាយគ្នាទេ។ ហើយគាត់បានដោះស្រាយកង្វែងរបស់គាត់ ហើយ វាយកន្លែងឈរជាមួយវា និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ វានឹងមិនលាយ។

127 ប៉ុន្តែវាគឺនៅក្នុងថ្ងៃនៃចក្រភពទាំងនេះដែលជាថ្មដា ថ្មដែលត្រូវគេកាប់ចេញពី ភ្នំ ដោយគ្មានដៃ បានវាយរូបនោះនៅនឹងជើង។ ឥឡូវនេះ “កាត់ចេញពីភ្នំ” ត្រូវតែ ជាថ្មភ្នំ។ វាត្រូវបានកាត់ចេញពីភ្នំថ្ម។ ឥឡូវនេះ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ?

128 ឥឡូវនេះ បងប្អូនប្រុសស្រីបម្រើនៅជុំវិញពិភពលោក។ តាមការយល់ឃើញ របស់ខ្ញុំ ព្រះគម្ពីរដំបូងដែលត្រូវបានសរសេរ ព្រះបានសរសេរវានៅលើមេឃ

ដោយសារពួកគេត្រូវតែសម្លឹងមើលឃើញថាមាន—ជាព្រះនៅស្ថានសួគ៌ ដែលជា
ព្រះនៅពីលើពួកគេ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់នៅក្នុងរាសីចក្រ...ឥឡូវនេះ
មិនមានអ្នកណាម្នាក់ទៅទេ...អ្នកនៅត្រង់នឹងគម្ពីរនេះនៅទីនេះ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ
—រាសីចក្រ វាចាប់ផ្តើមពីដំបូងនៅក្នុងរាសីចក្រ ដូចដែលខ្ញុំយល់ គឺព្រហ្មចារី
លេខ២ចុងក្រោយនៃរាសីចក្រគឺ ឡេអូដែលជាសត្វតោ។ នោះគឺជាការយោងមក
ជាលើកដំបូងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ តាមរយៈព្រហ្មចារី។ ការយោងមកជាលើកទីពីរ
គឺជាសត្វតោនៃកុលសម្ព័ន្ធយូដា។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មកយើងទទួលបានសម័យ
មហារីក ហើយចុះតាមរាសីចក្រ។

129 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថាមានមួយសរសេរ ឬមួយទៀតដាក់ ហើយនោះជា
ពីរ៉ាមីត។ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ឃើញពីរ៉ាមីតដោយរបៀបណាដែលវាចាប់ផ្តើម
ចេញពីខាងក្រោមដំបូងជាង ធ្វើពីថ្មរឹង ឡើងទៅដល់កំពូល? ប៉ុន្តែមិនដែលមាន
ម្នាក់ដាក់នៅលើពីរ៉ាមីត ដែលជាពីរ៉ាមីតដ៏ធំនៅទីនោះនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប។
យកចេញ...ប្រសិនបើអ្នកមានវិក្កយបត្រដុល្លារនៅក្នុងហោប៉ៅរបស់អ្នក យក
ក្រដាសប្រាក់ដុល្លារចេញ ហើយរកមើលវា។ ហើយអ្នកនឹងឃើញនៅទីនេះ ត្រា
របស់អាមេរិកនៅម្ខាង ហើយម្ខាងទៀតវាមាននៅខាងក្រោម ពីរ៉ាមីត។ ហើយនៅ
ពីលើពីរ៉ាមីត កំពូលថ្ម ប៉ុន្តែវាជាភ្នែកដ៏ធំអស្ចារ្យ។ ហើយវាត្រូវបានគេហៅថា នៅ
ផ្នែកខាងក្រោមនៃពីរ៉ាមីតនេះ “ត្រាដ៏អស្ចារ្យ” ហេតុអ្វីបានជាឥន្ទ្រិអាមេរិចមិនមែន
ជាត្រាដ៏អស្ចារ្យ? នោះជាត្រារបស់ព្រះ។ នៅចាំបានទេ ពួកយើងធ្លាប់ច្រៀងចម្រៀង
មួយបទ៖

នៅតាមផ្លូវទៅកាន់លំនៅពិតនៃព្រលឹង
មានភ្នែកមើលអ្នក
គ្រប់ជំហានដែលអ្នកធ្វើ ភ្នែកដ៏អស្ចារ្យនេះភ្ញាក់ឡើង
មានភ្នែកមើលអ្នក។

ត្រឹមត្រូវហើយ។ ចូរចាំថាកាលយើងធ្លាប់មានបន្តិចបន្តួច—រីករាយបន្តិច?
យើងនឹងនិយាយថា:

បើអ្នកលួចបន្តិច ហើយកុហក ហើយនៅក្នុងក្រុមជំនុំ អ្នកធ្វើ
ទីបន្ទាល់
មានភ្នែកមើលអ្នក។

130 ឥឡូវនេះត្រាដ៍អស្ចារ្យ។ ឥឡូវនេះ យើងដឹង ហើយខ្ញុំមិនយល់វាទេ ការវាស់ ពីវាមីត។ ប៉ុន្តែខ្ញុំទើបតែប្រាប់អ្នកនៅចុងក្រោយ នៅក្នុងការបង្រៀនមួយចំនួនដែល បានមកនៅលើ ដើម្បីឱ្យអ្នកមើលឃើញថាវាទាំងអស់នៅខាងស្តាំនៅលើ រួមគ្នា។

131 ឥឡូវនេះ ពីវាមីតបានចាប់ផ្តើម ដើម្បីតំណាងឱ្យក្រុមជំនុំ ធំទូលាយនៅ ខាងក្រោម។ ហើយនៅពេលដែលវាកាន់តែខិតទៅជិតកំពូល នោះវាក៏ចាប់ផ្តើម ទៅជាមួយ—រាងស្តូច។

132 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញ វាឡើងដល់កំពូលនៃចុង ហើយពួកគេមិនដែលបាន បញ្ចប់វាទេ។ ហេតុអ្វី? ហេតុអ្វី? ខ្ញុំឆ្ងល់ថាហេតុអ្វី! ដោយសារព្រះគម្ពីរបាននិយាយ ថា ថ្មផ្រុងយ៉ាងឯកត្រូវបានគេបដិសេធ។ ពួកគេត្រូវបានបដិសេធ។

133 ឥឡូវនេះមើល សម័យព្រះវិហារ...ស្តាប់ឲ្យជិត។ កុំខកខានការនេះ។ យុគសម័យព្រះវិហារបានមកពីការចាប់ផ្តើមនៃកំណែទម្រង់ លូធើ ត្រឡប់ទៅ សម័យកាលនៅទីនោះជាកន្លែងដែលគេដាក់ថ្មគ្រឹះ ដែលជាគោលលទ្ធិរបស់ពួក សាវ័ក។ បន្ទាប់មកយើងរកឃើញថា កាលពីសម័យមួយទៅសម័យមួយក្រុមជំនុំ កាន់តែច្រើននៅក្នុងក្រុមភាគតិចគ្រប់ពេល រហូតដល់វាឆ្លងកាត់ដូច...លូធើបាន អធិប្បាយអំពីការរាប់ជាសុចរិត។ បន្ទាប់មក គ្រាន់តែត្រូវបាន សារភាពថាជាគ្រឹ ស្ថាន ពួកគេនឹងសម្លាប់អ្នកជាថ្ងៃនៃទុក្ខរកម្ម ទុក្ខរុបុគ្គល។

134 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថា នៅក្នុងថ្ងៃនៃវេសលី អ្នកគឺជាអ្នកសម្តែងភាព បរិសុទ្ធ ប្រសិនបើអ្នកបានសារភាពព្រះគ្រីស្ទនៅពេលនោះ គឺជាមេតូឌីសថ្មី។ ប្រជាជនបានចេញពីទីនេះ នៅពេលដែលវេសលីមកទីនេះ ហើយ អាប៊ី ពួកគេ បានប្រជុំនៅទីនេះនៅអាមេរិក អានប្រវត្តិរបស់ពួកគេ ទៅកន្លែងដែលពួកគេ មានវានៅក្នុងផ្ទះសាលារៀន។ ក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេនៅទីនេះនឹងមិនមានពួកគេ ទេ។ ហើយទីបំផុតពួកគេបានទៅដល់កន្លែងមួយ រហូតដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យាងចុះមកសណ្តិតលើពួកគេ ហើយពួកគេបានដួលនៅលើឥដ្ឋ ហើយពួកគេ បានចាក់ទឹកលើពួកគេ បក់ពួកគេដោយកង្ការ គិតថាពួកគេបានខ្សោយ។ ហើយ ខ្ញុំបាននិយាយត្រូវក្នុងការប្រជុំរបស់ពួកគេដោយខ្លួនឯង ក្នុងរយៈពេលហាសិប ឆ្នាំរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញពួកគេធ្លាក់ក្រោមអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បែបនោះ ហើយពួកគេបានជះទឹកដាក់មុខពួកគេ និងអ្វីៗទាំងអស់ ដែលជាមេតូឌី សសេរីចាស់ ជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ។ នោះគឺជាការបៀតបៀន។

135 ឥឡូវនេះ បន្ទាប់មក បន្ទាប់ពីសម័យនោះបានរស់នៅ ដោយយុគសម័យ វេសលាន មកនៅក្នុងយុគសម័យពេនទីកុស្ត ជាមួយនឹងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ អ្នកកំពុងរៀបចំខ្លួនគ្រប់ពេល។ សូមចាំថាថ្មីជ្រុង យ៉ាងឯកមិនទាន់មាននៅលើវានៅឡើយទេ។ ហេតុអ្វី? ពួកគេបានធ្វើរូបព្រះវិហារ ឲ្យពិតប្រាកដ ឬពីរ៉ាមីតជាអាងឲ្យសមនឹងថ្មជ្រុងយ៉ាងឯក ប៉ុន្តែថ្មជ្រុងមិនដែលមក ទេ។ អូ អ្នកឃើញកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ មែនទេ!

136 ឥឡូវនេះ ព័ន្ធកិច្ចពីល្ងឿងរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពេនទីកុស្ត នៅក្នុង ជនជាតិភាគតិចដ៏តូចនោះនៅទីនេះ... នោះហើយជាមូលហេតុដែលពន្លឺស្ទើរតែ រលត់ទៅ ក្នុងយុគសម័យនេះ មាននៅលើប្រតិទិន នៅលើតារាង។ វាជាពេនទី កុស្ត ពេនទីកុស្ត មិន—មិនមែនជានិកាយ ពេនទីកុស្តទេ ដោយសារពួកគេ ធ្វើដូចពួកអ្នកឡៅឌីសេ។ ពួកឡៅឌីសេ។ ពួកគេធ្វើដូចនីកូឡាស ដែលរៀបចំ អង្គការ។

ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំពិតនៅទូទាំងពិភពលោក បានបង្រួបបង្រួមទៅកន្លែងមួយដែល មានការបម្រើមួយក្នុងចំណោមវា ដូចគ្នានឹងការបម្រើរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែរ។ ឥឡូវគេបានអ្វី? ពួកគេបានទទួលរឿងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌ។ តើអ្វីទៅជារឿងបន្ទាប់? ថ្មដែលត្រូវបានច្រានចោលនេះ ជាពីរ៉ាមីត កាត់ចេញពីភ្នំ ដោយគ្មានអ្វី? ដោយ គ្មានដែរ។ ព្រះបានបញ្ជូនវា។ តើអ្នកឃើញវាទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែ ន។”—អដ។] ដែលបានច្រានចោល ថ្មដែលច្រានចោល គឺជាក្បាលនេះ ជា ក្បាល ថ្មយ៉ាងឯក។ ហើយព្រះអង្គដែលគេបដិសេធ តាមជំនាន់សាសន៍ដទៃ គឺព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយព្រះគ្រីស្ទមិនត្រូវបានកាត់ហើយដាក់នៅទីនេះក្នុងឋានៈជាព្រះ គ្រូ ឬជាព្រះរាជបុត្ររបស់ព្រះ ឬជាឥស្សរជនដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួននៅក្នុងក្រុមជំនុំ នោះទេ។ ទ្រង់គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយម្នាក់នៃពីរ៉ាមីតនឹងជាព្រះគ្រីស្ទនឹង យាងមក។ តើអ្នកឃើញវាទេ? [“អាម៉ែន។”]

137 ឥឡូវនេះ ដោយសារតែពួកគេមានរូបរាង (សូមមើលកន្លែងដែលខ្ញុំទទួល បានរាងនេះនៅទីនេះដូចជាពីរ៉ាមីត ការកើនឡើងនៃពួកបរិសុទ្ធ?) ធ្វើឱ្យការបែ ក្សនចូលទៅក្នុងសិរីរុងរឿង។ តើអ្នកយល់វាឥឡូវនេះទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អដ។] ព្រះគ្រីស្ទ ជាថ្មយ៉ាងឯក ថ្មដែលគេច្រានចោល ភ្នែកដែល មើលឃើញទាំងអស់ មកយ៉ាងពិតប្រាកដ ដូចព្រះគម្ពីរបាននិយាយ។ ហើយ

ដានីយ៉ែលបាននិយាយថា គាត់បានមើលសម័យសាសន៍ដទៃនេះរហូតដល់ មានថ្មមួយចេញពីភ្នំ ដែលមិនត្រូវបានកាត់ដោយដៃ។ ពួកគេមិនដែលដាក់ថ្ម នៅលើពីរ៉ាមីតនោះទេ។ វាមិនត្រូវបានកាត់ដោយដៃមនុស្សទេ។ វាជាដៃរបស់ ព្រះដែលកាត់ថ្ម។ អ្នកមើលឃើញវាទេ? [អាម៉ែន។] ហើយតើវាបានធ្វើអ្វី? វា បានវាយលុកលើរូបភាពត្រង់ជើង ហើយបែកជាដុំៗ កិនជាម្សៅ។ ហាលេលូយ៉ា! តើមានអ្វីកើតឡើងនៅពេលនោះ ការមកដល់នៃថ្មនោះ? ឡើងទៅក្រុមជំនុំទៅក្នុង សិរីវិល្ល នៅពេលដែលបានលើកឡើង ពីព្រោះវាបានបញ្ចប់គ្រាកាន់កាប់ត្រួតត្រា របស់សាសន៍ដទៃ។ ព្រះបានបញ្ចប់វា ការមកដល់នៃថ្មនោះ។

138 ធ្លាប់មានមនុស្សខ្លះមកទីនេះនៅព្រះវិហារ បុរសតូចម្នាក់ និងប្រពន្ធគាត់។ ពួកគេបានយកព្រះគម្ពីរមួយ ហើយដាក់វានៅកន្លែងណាមួយ ហើយពួកគេ ទៅជាមួយ នឹងច្រៀង:

អូ ខ្ញុំកំពុងស្វែងរកថ្មនោះដែលរមៀលនៅបាប៊ីឡូន
 រមៀលនៅបាប៊ីឡូន... (ទៅជុំវិញ ប្រម៉ាញ៉ូ ឃើញទេ?)
 រកមើលថ្មដែលរមៀលចូលទៅក្នុងបាប៊ីឡូន។

139 ទ្រង់នៅទីនោះ! ព្រះគ្រីស្ទគឺជាថ្មនោះ។ ទ្រង់មិនបានកើតពីមនុស្សទេ។ ទ្រង់កើតមកពីព្រះ។ ទ្រង់កំពុងមកសម្រាប់ក្រុមជំនុំដែលបានកើតជាថ្មី ដោយ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដោយហេតុថាកម្លាំងនៃថ្មជ្រុងរត់ពេញក្រុមជំនុំ ដូចជាមេដៃក។

140 ខ្ញុំចាំពីការឡើងនៅទីនេះ មើលរោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវនៅពេលនោះ ជាកន្លែង ដែលពួកគេរៀបចំអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយសំរាមទាំងប៉ុន្មានដែលដាក់នៅទីនោះ ហើយគេបោសវាចេញ។ ដុំថ្មធំនោះមករើសវា ថ្មមេដៃកធំនោះរើសទាំងអស់ព្រោះ វាជាមេដៃក។

យើងត្រូវតែត្រូវបានឆក់ទៅនឹងមេថ្មនោះ។ មេថ្មនោះគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយយើងរាល់គ្នាមានមេដៃកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នៅពេលដែល ថ្មនោះប៉ះនឹងរូបភាព នោះក្រុមជំនុំនឹងរៀសខ្លួនទៅកាន់វា ត្រលប់ទៅសិរីរុងរឿង វិញ។ នាងនឹងត្រូវលើកឡើងនៅក្នុងការលើកឡើងរបស់ពួកបរិសុទ្ធ នៅពេលដែល នាងចេញទៅក្នុងថ្ងៃនោះ។

141 ឥឡូវនេះ មើលនៅទីនេះ។ យើងដឹងហើយថា ជនជាតិយូដាបានត្រលប់ មកវិញ ប្រហែលសែសិបឆ្នាំ ប្រហែលជាពេលដែលគេនាំគេត់ទៅរកការបំផ្លិច

បំផ្លាញព្រះវិហារ។ វាត្រូវចំណាយពេលប្រហែលសែសិបឆ្នាំដើម្បីត្រលប់មកវិញ រហូតដល់ពួកគេសង់គ្រឹះព្រះវិហារមួយទៀតឡើងវិញ។ សូមមើល យើងនៅ ចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ។ មែនហើយ ប្រសិនបើសាសន៍ដទៃ...

142 ឥឡូវនេះសូមយក...យើងឃើញក្រុមជំនុំ ការមកដល់នៃថ្ម។ ចូរយើងយក សម័យកាលចុងក្រោយ។ យើងបានឆ្លងកាត់។ យើងឃើញឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំជឿថា ខ្ញុំបានទទួលការសរសេរខ្លះនៅទីនេះ តោះមើលបន្តិចសិន។ “ហើយមហាក្សត្រ ដែលនឹងយាងមក ដែលជាមេប្រឆាំងព្រះគ្រិស្ត នឹងធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ ជនជាតិយូដា។” ហើយនៅក្នុងដានីយ៉ែល ៧...ប្ត—ប្ត ៩:២៧។ “ហើយនៅ ពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍ បីឆ្នាំកន្លះ សត្វនឹងធ្វើសម្ពន្ធមេត្រី...” ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ទៅដល់ កិច្ចសន្យានោះ បន្តិចក្រោយមកទៀត។ យើងចង់ចាកចេញ...ខ្ញុំចង់ចាប់ផ្តើមនៅ ទីនេះឥឡូវនេះ។

143 សម័យសាសន៍ដទៃទាំងនេះត្រូវបានបញ្ជាក់យ៉ាងល្អឥតខ្ចោះអំពីអ្នកនាំសារ របស់ពួកគេ អំពីសារ និងអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។

យុគសម័យនេះគឺជាយុគសម័យដ៏រុងរឿង។

សម័យក្រោយមក វាបាននិយាយថានឹងមានលទ្ធិមួយហៅថា ឬអ្វីមួយចូល មក ហៅថា “នេះ—ពាក្យរបស់នីកូឡាស។”

បន្ទាប់មក វាមកដល់ រឿងបន្ទាប់ ទៅកាន់គោលលទ្ធិមួយ។

បន្ទាប់មកវាមកដល់ អាពាហ៍ពិពាហ៍...ទៅព្រះវិហារនីកូឡាស និង ការបៀតបៀនពួកបរិសុទ្ធ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងបានកើតឡើងតាមរបៀបនោះ។

យើងមកវគ្គបន្ទាប់ គ្រាន់តែពន្លឺចាប់ផ្តើមបន្តិច។ “អ្នកមានកម្លាំងបន្តិចបន្តួច ហើយអ្នកមានឈ្មោះថាអ្នករស់នៅ ប៉ុន្តែអ្នកបានស្លាប់។ ចូរពង្រឹងរបស់ដែល អ្នកមានរួចហើយ ក្រែងខ្ញុំមកដកជើងចង្កៀងចេញ។”

144 មកឯវេសលី បន្ទាប់ពីនោះជាមួយនឹងសម័យរបស់គាត់។ យើងបានឃើញ អ្វីយ៉ាងច្បាស់...សម័យរបស់វេសលី តើវាត្រូវបានគេហៅថាអ្វី? ទីក្រុងភីឡាដេ ហ្វៀ។ សម័យដ៏អស្ចារ្យបំផុត—សម័យនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលយើងធ្លាប់មាន យុគសម័យភីឡាដេហ្វៀគឺត្រឹមត្រូវនៅក្នុងសម័យរបស់ ចនវេសលី។

ពេលគាត់ចេញទៅ ពេនទីកុស្តមកដល់ ហើយក្តៅមិនក្តៅត្រជាក់មិនត្រជាក់។

បន្ទាប់មក យើងត្រឡប់ទៅរកមើលថា តើសារប្រភេទណានឹងមកដល់ពេនទីកុស្ត នៅចុងបញ្ចប់។

ចូរចាំថា ម្នាក់ៗមកនៅចុងបញ្ចប់នៃសម័យកាល។ សារកប៉ុលមកនៅចុងបញ្ចប់។ អ្នកនៅសល់នៃពួកគេចុះមកនៅចុងបញ្ចប់ គឺ លោកអាន់នាស និងពួកគេទាំងអស់ដែលនៅសល់។ សម័យរបស់អ្នកម្ខាងទៀតកាន់ទៅម្នាក់ទៀត បង្វិលចុះឡើង ហើយគាត់យកវាឡើង ហើយបន្តទៅសម័យក្រោយទៀត។ ឃើញទេ?

145 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថា នៅសម័យនេះមានតារា ដូចយើងមាននៅទីនោះ។ យើងមានផ្កាយមួយ អ្នកនាំសារ។ យើងមានមនុស្សម្នាក់—សារដែលចេញទៅកាន់សម័យកាល ប្រជាជនបានបដិសេធវា ប្រជាជនបានបីទទួលបានវា។ ហើយអ្នកនាំសារនៅសម័យនេះនឹងមកក្នុងអំណាចរបស់អេលីយ៉ា។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ហើយគាត់គឺដើម្បី “ស្តារជំនឿរបស់កូនត្រឡប់ទៅឪពុក នាំយកសំណល់ពេនទីកុស្តដែលនៅសេសសល់ ត្រឡប់ទៅរកជំនឿសារកពិត។”

146 ឥឡូវនេះ សេចក្តីជំនឿពិតរបស់សារក ប្រសិនបើអ្នកនឹងអានវានៅក្នុងសៀវភៅកិច្ចការ អ្នកនឹងឃើញថា គ្មានពេលណាមួយដែលមនុស្សម្នាក់បានជ្រមុជទឹក “នាមរបស់ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។” មិនដែលមាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេធ្លាប់ប្រោះទឹកឡើយ។ គ្មានអ្វីមួយដែលយើងបានធ្វើនៅថ្ងៃនេះ ដែលហៅថាពេនទីកុស្ត ដែលមិនធ្លាប់កើតឡើងនៅទីនោះទេ។ ពួកគេមានការសម្តែងពិត ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះក្នុងចំណោមពួកគេ នោះគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដែលធ្វើការជាមួយនឹងពួកគេដោយឥតខ្ចោះ។

បុគ្គលនេះដែលនឹងចេញមក នោះ ជាសារដែលនឹងចេញមក គឺត្រូវដូចអេលីយ៉ា។ អេលីយ៉ាត្រូវមកបីដង។

ឥឡូវនេះអ្នកនិយាយថា ថា “យ៉ូហានបាទីស្ទ គឺជាបុរសនោះ។” ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់ នោះព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថាគឺយ៉ូហានបាទីស្ទជាអ្នកនាំសាររបស់ម៉ាឡាគី ៣ មិនមែនម៉ាឡាគី ៤ ទេ។ “មើលចុះ ខ្ញុំចាត់ទុករបស់

យើងទៅមុនខ្ញុំ។” ខ្ញុំគិតថា ម៉ាថាយ ១១:៦ ចុះក្រោមនៅទីនោះ អ្នកនឹងឃើញវា ម៉ាថាយ ជំពូកទី១១។

147 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់នេះ នឹងមានវិញ្ញាណរបស់អេលីយ៉ា មកក្នុងចំណោមប្រជាជន ហើយគាត់ត្រូវធ្វើដូចអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើនៅទីនោះ។ ធម្មជាតិរបស់គាត់នឹងជារឿងដូចគ្នា គឺធម្មជាតិនៃក្រុមជំនុំ។ ធម្មជាតិនៃ—មនុស្ស នឹងពិតជារឿងដូចគ្នា។ ហើយសារនោះនឹងចេញមក សូមព្យាយាម...គាត់នឹង ត្រូវគេស្អប់ ដោយប្រជាជន។ គាត់នឹងស្អប់មនុស្សស្រី មនុស្សអាក្រក់ ទោះបីជា មនុស្សអាក្រក់ណាក៏ដោយ។ ស្រឡាញ់ទីរហោស្ថាន អារម្មណ៍មិនល្អ តូចចិត្ត គ្រប់ពេលវេលា ដូចជាអេលីយ៉ា ហើយដូចយ៉ូហាន។ ហើយយើងបានឃើញរឿង ទាំងអស់នេះកើតឡើង។ ប្រសិនបើយើងមានសារនោះ យើងឃើញថាព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវបានបដិសេធ។ អ្នកត្រូវតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់អង្គការមួយក្នុងចំណោមអង្គការ ទាំងនេះ ឬអ្នកមិនអាចចូលទៅក្នុងអង្គការទាំងនោះបានទេ។ ដូច្នេះ ទ្រង់ ទ្រង់ត្រូវ បានគេបោះចោលនៅខាងក្រៅ។ ឃើញទេ? ព្រះគ្រីស្ទមិនអាចធ្វើការក្នុងចំណោម ពួកគេបានទេ។

“អ្នកជាអ្វី?”

“គ្រីស្ទានម្នាក់។”

“តើអ្នកស្ថិតនៅក្នុងនិកាយអ្វី?”

“ខ្ញុំមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់នរណាម្នាក់ទេ។”

“យើងមិនអាចប្រើអ្នកបានទេ។”

148 សូមមើល ទ្រង់ត្រូវបានបដិសេធ។ ត្រូវហើយ! ឃើញទេ បដិសេធ! អេលីយ៉ា យ៉ាក៏ត្រូវគេបដិសេធដែរ ហើយយ៉ូហានក៏ត្រូវគេបដិសេធដែរ។ ប៉ុន្តែ តើវាបាន ធ្វើឲ្យពួកគេឈឺចាប់យ៉ាងណា? តើវាប៉ះពាល់ដល់សាររបស់ពួកគេទេ? ពួកគេ ថា “អូ អ្នករឹងរូស។” ពួកគេបានចាក់វាទៅលើពួកគេ។ ពួកគេមិនបានដកហូតអ្វី ទេ។ ពួកគេបានបន្ត។ ហើយសាររបស់ព្រះនឹងបន្តទៅមុខ ដោយមិនគិតពីអ្វីដែល អ្នកណាម្នាក់បាននិយាយនោះទេ ឃើញទេ រហូតដល់ការបញ្ចប់ ហើយនៅពេល ដែល...អ្វីដែលបានកំណត់នឹងត្រូវបង្ហូរ។ ហើយយើងនៅចុងបញ្ចប់។

149 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញខ្លួនយើងឥឡូវនេះ ក្នុងសែសិបឆ្នាំនៃការត្រឡប់មកវិញ ចាប់តាំងពីសង្គ្រាមលោកលើកទីមួយមក ជនជាតិយូដាបានវិលត្រឡប់ទៅស្រុករបស់ខ្លួនវិញ។ ព្រះមិនដែលដោះស្រាយជាមួយអ៊ីស្រាអែលទេ រហូតដល់នាងនៅក្នុងទឹកដីរបស់នាង។

150 ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នានឹកឃើញថាពេលដែលជនជាតិយូដាវិលត្រឡប់មកវិញ ពួកគេជាជនជាតិយូដាដែលមកពីជាតិសាសន៍ដទៃទៀត ហើយទស្សនាវដ្តីលុកផ្តល់អត្ថបទរបស់វា។ ខ្ញុំបានអានឯកសារមួយចំនួន ទស្សនាវដ្តីសាសនាខ្លះ នោះនៅពេលដែលពួកគេ...យន្តហោះរបស់ពួកគេបានចុះទៅទីនោះដើម្បីយកជនជាតិយូដាទាំងនេះចុះក្នុងប្រទេសអ៊ីរ៉ង់។ ហើយខ្ញុំក៏មិនដឹងថាពួកគេនៅទីណាដែរ គ្រាន់តែខ្ចាត់ខ្ចាយ។

ឥឡូវនេះ ពួកគេគឺជាជនជាតិយូដាពិត ពួកគេមិនដែលមានឱកាស។ ឥឡូវនេះ បងប្រុស មានមួយរយសែសិបបួនពាន់របស់អ្នក។ នៅពេលយើងទៅដល់វិវិណៈ ១១ អ្នកនឹងឃើញពួកគេ។ គាត់បាននិយាយថា “មានកុលសម្ព័ន្ធដប់ពីរ (ពីកាដ) កុលសម្ព័ន្ធដប់ពីរ (ពីអាស៊ីរ) កុលសម្ព័ន្ធដប់ពីរ (ពីរូបេន) កុលសម្ព័ន្ធដប់ពីរ...” ហើយតើពួកគេទាំងអស់គ្នាឈរនៅឯណា? នៅលើភ្នំស៊ីណាយ។ ជនជាតិយូដាត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតវិញនៅទីនោះ។ ពួកគេជាអ្នកដែលមិនមែនជាក្រុមចោកនៅជញ្ជាំងផ្លូវនេះទេ។ ទេបាទ។ វាគឺជាជនជាតិយូដាពិតប្រាកដ។

151 ហើយនៅពេលដែលទន្សាយចំណាស់នេះបានឈរនៅទីនោះ ហើយបានឃើញយន្តហោះនេះចុះចត ពួកគេជាជនជាតិយូដា។ អ្នកបានអានវានៅក្នុងទស្សនាវដ្តី។ ពួកគេនៅតែភ្ញររាស់ដោយនង្គុលឈើ។ ហើយពេលឃើញវត្តនោះនៅខាងក្រៅ នោះគេមិនដើរទៅណាទេ។ គ្រូចាស់នោះឈរនៅទីនោះ ហើយនិយាយថា “ចូរចាំថា ហោរារបស់យើងបាននិយាយថា ពេលយើងត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតវិញ យើងនឹងត្រូវគេលើកស្ទាបឥន្ទ្រីទៅវិញ។”

ប្រជាជាតិកំពុងបែកបាក់ ការភ្ញាក់ដឹងខ្លួនរបស់អ៊ីស្រាអែល ទីសំគាល់ដែលហោរាបានទាយ។

យើងចែមទាំងកំពុងជួសជុលដើម្បីឈានដល់សប្តាហ៍ទីប្រាំពីរសម្រាប់ពួកគេ។

152 ខ្ញុំគិតថា ខ្លួនខ្ញុំឈរនៅទីនោះ នៅពេលដែលបងប្រុស ពេត្រុសបានបញ្ជូន គម្ពីរសញ្ញាតូចៗដល់ពួកគេ ហើយពួកគេបានអានវា។ ពួកគេថា “បើនេះជាព្រះ មេស៊ូស៊ី សូមឲ្យយើងចុះ—ចូរយើងឃើញទ្រង់ធ្វើទីសំគាល់របស់ហោរា បើទ្រង់មិន ស្លាប់ ទ្រង់នៅរស់។” ពួកគេថា “ទ្រង់បានរស់ឡើងម្តងទៀត ទ្រង់រស់នៅក្នុង ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ សូមឲ្យយើងឃើញទ្រង់ធ្វើទីសំគាល់របស់ហោរា ហើយយើង នឹងជឿទ្រង់។” ជនជាតិយូដាតែងតែជឿ...ពួកគេដឹងថាព្រះមេស៊ូស៊ីគឺជាហោរា។

153 ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានឈរនៅខាងក្រៅនៅឯបងប្រុស អាហ្គានប្រាយ នៅថ្ងៃនោះ នៅកន្លែងនោះ ហើយពួកគេជាជនជាតិយូដាឈរនៅទីនោះ បាន និយាយថា “មកដល់កន្លែងយើង ប្រជាជនយើង។”

154 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំនឹងរីករាយដែលបានមក។” គ្រាន់តែ ធ្វើការសម្រេចចិត្ត លឿនពេក។

155 ខ្ញុំទៅដល់ទីក្រុងគ្រូ ប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ យប់មួយទៀត ពេលខ្ញុំឃើញ យន្តហោះនោះចុះមកទីនោះនៅគ្រូ វាបានរំព្យកខ្ញុំ។ ដូច្នេះ ពេលយើងត្រឡប់ទៅ ទីនោះវិញ ហើយខ្ញុំមានសំបុត្រឡើងទៅអ៊ីស្រាអែល គេនឹងទៅជួបខ្ញុំ។ ខ្ញុំ បាននិយាយថា “ចូរទៅ ប្រមូលមេដឹកនាំពីរបីពាន់នាក់មក។ នាំពួកគេចេញ តាមយន្តហោះទៅកន្លែងណាមួយ យើងនឹងដឹងថា តើទ្រង់នៅតែជាហោរា ឬអត់។ អាម៉ែន។ មែនហើយ សូមមើលអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។” អូ វាគ្រាន់តែនៅក្នុងដៃរបស់ ពួកគេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេចង់បាន។ បើគេអាចមើលឃើញនោះ គេ នឹងជឿ។

156 ដូច្នេះតើខ្ញុំបានធ្វើអ្វីខ្លះ? បានចុះនៅទីនោះនៅ គ្រូ ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមឡើង នៅទីនោះ។ មានសំបុត្ររបស់ខ្ញុំចរាស់ហើយ ប្រហែលម្ភៃនាទីដល់ម៉ោងហៅ។ អ្វីមួយបាននិយាយថា “មិនមែនឥឡូវ។ ពែងនៃអំពើទុច្ចរិតរបស់សាសន៍ដទៃ មិនទាន់ពេញនៅឡើយទេ។ ជនជាតិអាម្វីរីមិនទាន់បានសម្រេចទេ។ ចេញពី ទីនោះ!” ខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាខ្ញុំស្រមៃអ៊ីចឹង ហើយខ្ញុំចេញទៅខាងក្រោយរោងចាំ ហើយអធិស្ឋាន។ បាននិយាយថា “ចាកចេញពីទីនោះឥឡូវនេះ។” បន្ទាប់មកខ្ញុំ បានយកសំបុត្ររបស់ខ្ញុំហើយទៅកន្លែងផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំអត់បានទៅទេ ព្រោះម៉ោង មិនទាន់ដល់នៅឡើយ។

157 ឥឡូវនេះ តើនៅពេលណាដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យជនជាតិយូដាទាំងនោះ ចាប់ផ្តើមដោះស្រាយជាមួយពួកគេម្តងទៀត ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកបានទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងនោះទេ។ ប៉ុន្តែ សូមស្តាប់ ប្រសិនបើអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងប្រទេសកំណើតរបស់នាងរួចហើយ វាបានត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។ ថ្មទាំងអស់ត្រូវបានរឹស ហើយប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ទឹក និងអ្វីៗដែលព្រះជាម្ចាស់បានសន្យា។ ពួកគេបានរកឃើញអណ្តូង និងវត្ថុនៅទីនោះ និងទឹកហូរធំៗ ដែលនោះជាកន្លែងស្អាតបំផុតដែលអ្នកមិនធ្លាប់ឃើញ។ ពួកគេបានសាងសង់ទីក្រុងមួយនៅទីនោះ។ ពួកគេបានទទួលប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ។ ពួកគេមានដីដ៏ល្អបំផុតនៅទីនោះនៅក្នុងពិភពលោក នៅទីនោះ។ ហើយយើងដឹងថា នៅសមុទ្រស្លាប់ មានសារធាតុគីមីច្រើនជាងនេះទៀត ហើយដែលអាចទិញបានទូទាំងពិភពលោក។ ឃើញទេ?

158 អ្វីគ្រប់យ៉ាងបានធ្លាក់ក្នុងដៃរបស់ពួកគេ។ តើពួកគេបានធ្វើវាដោយរបៀបណា? ដោយសារតែចិត្តរបស់ហ៊ីត្លែរីងរូស ចិត្តរបស់មូសសូលីនីក៍រីងដូចជាចិត្តរបស់ជាដានីយ៉ែល ហើយនាំពួកគេត្រឡប់ទៅស្រុកនោះវិញ។ ហើយអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំដែលពួកគេបានត្រឡប់មកក្នុងស្រុកនោះវិញ។ ឥឡូវនេះពួកគេកំពុងរង់ចាំ។

159 ក្រុមជំនុំសាសន៍ដទៃស្ថិតនៅក្នុងក្រុងឡេឌីសេ ជាចុងបញ្ចប់នៃយុគសម័យឡេឌីសេ។ ប្រសិនបើ...ជនជាតិយូដាគឺនៅស្រុកកំណើតរបស់ពួកគេហើយនៅទីនោះ។ ហើយការក្បត់សាសនារបស់សាសន៍ដទៃបានកើតឡើងរួចហើយ។ ហើយយើងមានប្រធានាធិបតីដូចដែលយើងមាន។ ជាតិយើងមានការបែកគ្នាដូចយើងមាន។ យើងមានគ្រាប់បែកអាតូមិកព្យួរនៅក្នុងឃ្នាំង។ យើងមានព្រះវិហារដែលមិនក្តៅមិនត្រជាក់។ យើងមានក្រុមជំនុំមួយ មនុស្សដែលទាញខ្លួនពួកគេចូលរួម។ យើងមានកិច្ចបម្រើមួយដែលយកគំរូតាមការបម្រើរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដើម្បីចាប់ផ្តើមនៅពេលដែលវាមក។ តើមានអ្វីកើតឡើង? វាអាចនៅគ្រប់នាទី។ មិនមានអ្វីនៅសល់ទេ។ យើងនៅពេលបញ្ចប់។ អូ សូមថ្វាយសិរីសួស្តី! ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំនឹងអាចចូលរួមក្នុងពិធីជប់លៀងនោះ បានឬអត់? ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែចង់—ចង់ទទួលបានផ្នែករបស់វាសម្រាប់អ្នក ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។

160 ស្តាប់ តើ...? តើមានប៉ុន្មាននាក់អាចមើលឃើញឥឡូវនេះ? តើអ្នកឃើញ

កន្លែងណាដែលបទគម្ពីរបញ្ជាក់ថា ចិតសិបសប្តាហ៍គឺសែសិបប្រាំបួនឆ្នាំ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន”។—អេដ] តើអ្នកឃើញកន្លែងដែលហុកសិបពីរ សប្តាហ៍គឺបួនរយសាមសិបបួនឆ្នាំ? អ្នកឃើញកន្លែងដែល—ហុកសិបប្រាំបួន សប្តាហ៍នៅពេលនោះ—គឺ—គឺ...? តើវាជាអ្វី? ប្រាំបីរយ...បួនរយ—និងប៉ែតសិប បីឆ្នាំ។ បួនរយប៉ែតសិបបីឆ្នាំមកទល់ពេលនេះ។ ឃើញថាព្រះអង្គម្ចាស់ត្រូវ គេកាត់ចោលនៅឯណា? សូមមើល អ្នកកំពុងចំណាយពេលសែសិបឆ្នាំ សម្រាប់ពួកគេជាជនជាតិយូដា ដើម្បីចូលទៅកន្លែងរបស់ពួកគេ ជាកន្លែងដែល ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល។

161 សូមក្រឡេកមើលទីនេះ: ដែលជាកន្លែងដែលសម័យសាសន៍ដទៃបានមក តាមរយៈអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងបាននិយាយថាវានឹងធ្វើ ដែលជាកន្លែង ដែល មិនមែនយើងបាននិយាយថាវានឹងធ្វើទេ អ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាវានឹង ធ្វើ។ អ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាវានឹងធ្វើ មកត្រឹមសម័យចុងក្រោយនេះ។ ហើយអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំហើយ ដែលជនជាតិយូដាបានត្រលប់មកទីនេះ វិញ ដោយត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ព្រះដើម្បីធ្វើអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើនៅទីនេះ។ ពួកគេ ចេញទៅតាមផ្លូវនោះ ហើយចូលទៅតាមផ្លូវនោះ។ ហើយអ៊ីស្រាអែលបានត្រឡប់ មកស្រុកកំណើតវិញហើយ។

162 ឥឡូវនេះ តើព្រះនឹងចាប់ផ្តើមសប្តាហ៍ចុងក្រោយរបស់ពួកគេនៅពេលណា? ពេលណា? វាប្រហែលជាថ្ងៃនេះ។ វាប្រហែលជាមុនពេលព្រះអាទិត្យលិចនៅ យប់នេះ។ ព្រះនឹងប្រកាសវា។ ពេលហ្នឹង ខ្ញុំអត់ដឹងទេ។ ខ្ញុំកំពុងឆ្ងល់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ នឹងនាំយកអ្វីមួយមកទីនេះ ឥឡូវនេះ ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មាននាទីទៀត ហើយខ្ញុំ មិនដឹងថាតើអ្នកនឹងជឿឬអត់នោះទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែនិយាយវា ទោះ យ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំជឿ។

163 យើងនៅស្រុកកំណើត។ ជនជាតិយូដាល្អិតនៅក្នុងស្រុកកំណើត។ យើងនៅ ចុងបញ្ចប់នៃយុគសម័យ ហើយត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការលើកឡើង។ ការលើកឡើង បានមក ក្រុមជំនុំឡើងទៅ យើងត្រូវបានចាប់ឡើងដើម្បីជួបទ្រង់នៅលើអាកាស។ យើងទាំងអស់គ្នាដឹងរឿងនោះ។ ថ្មដែលគេកាត់ចេញពីភ្នំ ត្រៀមមកគ្រប់ពេល។ ហើយនៅពេលដែលវាមកដល់ តើវាធ្វើអ្វី? វាមិនឆ្ងាយពីយុគសម័យសាសន៍ដទៃ ទេ។ វាចប់ហើយ ព្រះឈប់ដោះស្រាយជាមួយពួកគេ។ “ចូរឲ្យអ្នកដែលសៅហ្មង

នៅតែសៅហ្មង។ ចូរឲ្យអ្នកនោះបរិសុទ្ធនៅតែបរិសុទ្ធ។” ឃើញទេ? តើទ្រង់ធ្វើអ្វី នៅពេលនោះ? ទ្រង់យកក្រុមជំនុំទ្រង់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបំពេញ។

164 តើអ្វីជា “កង្វក់”? នោះហើយជាស្រីព្រហ្មចារីដែលកំពុងដេកលក់ ហើយពួកគេ ដែលឡើងមកសម្រាប់ការវិនិច្ឆ័យ ចូលមកទីនេះ។ យើងនឹងទទួលបានវានៅលើ ផែនទីមួយទៀត នៅពេលដែលយើងបន្តវានៅលើនោះ ដែលជាកន្លែងដែលនាង ឡើងមកការវិនិច្ឆ័យបល្ល័ង្កសនិងត្រូវតែបានវិនិច្ឆ័យដោយការប្រោសលោះ។ ប៉ុល បានប្រាប់យើងកុំឲ្យយករឿងទៅតុលាការ ពីព្រោះពួកបរិសុទ្ធនឹងវិនិច្ឆ័យផែនដី។ ត្រូវហើយ។ យើងនៅចុងបញ្ចប់ នៅទីនេះ ឥឡូវនេះ។ មិនអីទេ។

165 ហើយនៅពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍នេះ...ឥឡូវនេះ នៅទីនេះគឺចិត្តសិប។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើទាំងនេះមានរយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ មួយសប្តាហ៍នីមួយៗ ហើយ យើងមានហុកសិបប្រាំបួនសប្តាហ៍រួចហើយ ពេលនោះយើងមានសម័យសាសន៍ ដទៃ ហើយយើងដឹងថាយើងនៅចុងបញ្ចប់នៃសម័យសាសន៍ដទៃ បន្ទាប់មក នៅសល់មួយសប្តាហ៍ទៀតសម្រាប់ជនជាតិយូដា។ តើវាត្រូវទេ? ហើយនោះ ពិតជាប្រាំពីរឆ្នាំ។ ប្រសិនបើនេះគឺប្រាំពីរឆ្នាំ នោះគឺប្រាំពីរឆ្នាំដោយសារទ្រង់មាន បន្ទូលថា “មានចិត្តសិបសប្តាហ៍កំណត់លើប្រជាជនរបស់អ្នក។” ដូច្នោះ យើង ដឹងថា យើងមានពេលប្រាំពីរឆ្នាំសម្រាប់ជនជាតិយូដា។ តើវាជាការពិតមែនទេ? ឥឡូវនេះមើលវា។ បើមានសំណួរខ្ញុំចង់ដឹង។ ឃើញទេ?

166 ឥឡូវនេះ ហើយនៅក្នុងពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍ ពាក់កណ្តាលនៃសប្តាហ៍ របស់សាសន៍យូដានេះ សូមមើល នោះជាបីឆ្នាំកន្លះ—ឆ្នាំ មេប្រឆាំងព្រះគ្រិស្ត មហាក្សត្រ មហាក្សត្រដែលនឹងមក។ ហើយចាំថា គាត់បានចេញពីទីក្រុងរ៉ូម ដែលជាក្សត្រដែលនឹងមក។ គាត់គឺជាអ្វី? សម្តេចប៉ាប។ ព្រះអង្គម្ចាស់មួយអង្គ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន ដែលនឹងមកដល់ នោះនឹងមានព្រះចៅជាធានីមួយអង្គ ដែលមិនស្គាល់យ៉ូសែបក្រោកឡើង។

167 ឥឡូវនេះ ពួកប្រូតេស្តង់និយាយថា “ឥឡូវនេះ នោះហើយជាវា។” ប៉ុន្តែចាំ បន្តិច។ យើងរកឃើញថា ពួកប្រូតេស្តង់មានអង្គការមួយ បង្កើតក្រុមជំនុំមួយ រូបភាពទៅកាន់សត្វនោះ ហើយទៅជាមួយពួកគេ។

168 ហើយយើងរកឃើញនៅទីនេះថា ជនជាតិយូដាត្រូវបានហៅនៅក្នុងសហព័ន្ធ ប៉ុន្តែ (បាទ មែនហើយ) ហើយពួកគេយល់ព្រម។ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា ពួកគេបានធ្វើ។ ហើយលោកធ្វើកិច្ចសន្យាជាមួយនឹងពួកគេ។

នៅពាក់កណ្តាលចិតសិបសប្តាហ៍ គាត់បានបំបែក មេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទបាន បំផ្លាញការតាំងសញ្ញាជាមួយសាសន៍យូដា "ប្រជាជនរបស់អ្នក។" ហេតុអ្វី?

ហើយយើងអាននៅក្នុងវិវរណៈ១១ ថា "ខ្ញុំនឹងបញ្ជូន..." នោះគឺ១១ អ្នកកំពុង បន្តឆ្ពោះទៅ ១៩ឥឡូវនេះ។ ថាទ្រង់នឹងចាត់ហោរាពីររូបរបស់ទ្រង់មក ហើយគេ នឹងទាយនៅគ្រានោះ បន្ទាប់មក ពួកគេនឹងខឹងនឹងហោរាទាំងនេះ ហើយពិតជា សម្លាប់ពួកគេ។ តើវាត្រូវទេ? សាកសពរបស់គេនឹងដាក់នៅតាមផ្លូវខាងវិញ្ញាណ ឈ្មោះថា ក្រុងសូដុម និងក្រុងកូម៉ូរ៉ា ដែលជាកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់របស់យើង ត្រូវបានគេឆ្កាង ក្រុងយេរូសាឡឹម។ ត្រូវហើយ? ហើយពួកគេដេកនៅទីនោះអស់ រយៈពេលបីថ្ងៃនិងយប់។ ហើយបន្ទាប់ពីបីថ្ងៃនិងយប់ វិញ្ញាណនៃជីវិតនឹងចូលមក ក្នុងពួកគេ ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានរស់ឡើងវិញ ហើយចូលទៅក្នុងសិរីរុងរឿង។ មួយភាគដប់នៃទីក្រុងបានដួលរលំនៅពេលនោះ។ តើវាត្រូវទេ? ឃើញទេ? តើនោះ ជាអ្វី? នៅពាក់កណ្តាលនៃចិតសិបឆ្នាំចុងក្រោយនេះ។

169 នៅពេលដែលក្រុមជំនុំឡើង បន្ទាប់មកសហព័ន្ធ ព្រហ្មចារីដែលកំពុងដេក មេ តូឌីស បាទីស្ទ ព្រេសប៊ីធើរាន និងពេនទីកុស្ត ដែលមិនក្តៅមិនត្រជាក់ ពួកគេ ទាំងអស់រួមគ្នាជាមួយសហព័ន្ធមួយ។ ដែលពួកគេបានទទួលរបបដ៏ធំរបស់ពួកគេ ហើយឥឡូវនេះ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេធ្វើ ពួកគេនឹងធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀង។ ហើយឥឡូវនេះ សម្តេចប៉ាបថ្មីនេះ ដែលយើងមាននៅពេលនេះ ចង់នាំពួកគេ ទាំងអស់គ្នា។ អ្នកមិនអាចមើលឃើញរឿងនេះឡើងភ្លាមឬ? ទៅនិយាយអំពីវា ហើយនាំពួកគេទាំងអស់គ្នាចូលមកជាលើកដំបូងរាប់រយ រាប់រយ រាប់រយឆ្នាំ មួយ ឬ ពីរពាន់ឆ្នាំ វាមិនធ្លាប់មាន។ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ គាត់ត្រូវនាំពួកគេទាំងអស់ចូលរួម ហើយបង្កើតជាសហព័ន្ធ ហើយពួកយូដានឹងទទួលយក។ អូ! ថ្វាយសិរីល្អ! ហា លេលូយ៉ា! សូមលើកតម្កើងព្រះនៃយើង ដែលមានព្រះជន្មគង់នៅជារៀងរហូត! ហ្នឹងហើយ! ឥឡូវនេះ បងប្រុស វាគ្រាន់តែជាសាមញ្ញ ធម្មតាដូចជាក្មេងតូចអាច មើលឃើញវា។ សហព័ន្ធនៃការនាំយកជនជាតិយូដា និងប្រូតេស្តង់ និងកាតូលិក មករួមគ្នា។

ហើយចាំថា តើហោរាទាំងពីរនេះនឹងធ្វើអ្វីនៅពេលពួកគេមក?

170 សត្វតិរច្ឆាននេះ មហាក្សត្រដែលកម្ចាត់កម្លាយអំណាចនៃពួកបរិសុទ្ធ តើនឹងធ្វើអ្វី? គាត់នឹងផ្តាច់សេចក្តីសញ្ញារបស់គាត់ជាមួយនឹងគេ។ បន្ទាប់ពីបីឆ្នាំកន្លះ គាត់នឹងបណ្តេញពួកគេ។ ឥឡូវនេះ មនុស្សគិតថាជាកុម្មុយនិស្ត។ នោះគ្រាន់តែជាមូលហេតុរបស់អ្នក...ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះមិនទាន់ប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកនៅឡើយទេ។ វាមិនមែនជាកុម្មុយនិស្តទេ វាជាសាសនា។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា “វានឹងខិតជិតរហូតដល់វាបោកបញ្ឆោតអ្នករើសតាំងបើសិនជាអាច។” ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នោះ។ ឃើញទេ យើងនៅគ្រាចុងក្រោយ។

171 ឥឡូវនេះ ហោរាទាំងពីរនេះ តើពួកគេនឹងធ្វើអ្វី? គឺម៉ូសេ និងអេលីយ៉ា ដែលនឹងក្រោកឡើងនៅកន្លែងកើតហេតុ។ ពួកគេនឹងប្រាប់ជនជាតិយូដាទាំងនោះ ពីកំហុសរបស់ពួកគេ។ ហើយចេញពីក្រុមសាសន៍យូដាដែលមាននៅទីនោះ ឥឡូវនេះ ក្លាយជាមួយរយសែសិបបួនពាន់នាក់ ព្រះនឹងហៅតាមរយៈហោរាទាំងនេះ។ តើវាគឺជាអ្វី? ព្រះវិញ្ញាណនៃអេលីយ៉ា ដែលចេញពីក្រុមជំនុំសាសន៍ដទៃនេះ នឹងបន្តចូលទៅក្នុងព្រះវិហាររបស់សាសន៍យូដានោះ ចូលទៅខាងស្តាំ ហើយហៅ ម៉ូសេជាមួយគាត់។ ហាលេលូយ៉ា! អ្នកមើលឃើញវាទេ? ហើយគាត់នឹងផ្សាយសារដដែលនៃពេនទីកុស្ត ដល់ជនជាតិយូដាទាំងនោះ ដែលពួកគេបានបដិសេធព្រះមេស៊ី។ អាម៉ែន! អ្នកឃើញវាទេ? វានឹងជាសារបុណ្យថ្ងៃទី៥០ដដែល ដែលសាសន៍យូដាទាំងនេះនឹងផ្សាយដល់ពួកគេ។ ហើយគេនឹងស្តាប់ជនជាតិយូដាទាំងនោះយ៉ាងខ្លាំងរហូតដល់គេសម្លាប់ពួកគេ។ ហើយពួកគេត្រូវបានគ្រប់ជាតិសាសន៍ស្តាប់។

ហើយនៅពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍នេះ ដោយសារតែពួកគេបានលើកឡើងនូវមហាអំណាចមួយសែនបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់... ពួកគេមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយ បងប្រុស អ្នកនិយាយអំពីការធ្វើអព្វកហេតុ ពួកគេបានធ្វើវា។ “ពួកគេបានបញ្ឈប់ផ្ទៃមេឃ ហើយវាមិនមានភ្លៀងធ្លាក់នៅក្នុងថ្ងៃនៃការព្យាករណ៍របស់ពួកគេ បំផ្លាញផែនដីដោយគ្រោះភាព ដូចដែលពួកគេចង់បាន។ ពួកគេផ្តល់គ្រោះភាព និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ពួកគេនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវផ្លូវលំបាកមួយដើម្បីទៅឱ្យជនជាតិរ៉ូម។ ប៉ុន្តែ ទីបំផុត ពួកគេនឹងត្រូវគេសម្លាប់។ ព្រះរបស់យើងជាព្រះដ៏គួរឱ្យស្វែង

ខ្លាច នៅពេលទ្រង់ខឹង។ ប៉ុន្តែសូមចាំថា វាចប់ក្នុងចិតសិបសប្តាហ៍ ហើយក្រុមជំនុំ គឺនៅក្នុងសិរីល្អ អាម៉ែន ពិធីជប់លៀងអាពាហ៍ពិពាហ៍កំពុងបន្ត។ បាទ!

172 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ នោះហើយជាកន្លែងដែលយើងបានឃើញ នាងត្រឡប់មកព្រះវិហារបរិសុទ្ធក្នុងសហស្សវត្សរ៍នៅទីនេះ នៅចុងបញ្ចប់នៃ យុគសម័យសាសន៍យូដា “ចាក់ប្រេងតាំង។” ទ្រង់យាងមក ជិះសេះស។ អ្នក ទាំងនោះដើរតាមទ្រង់ ដោយជិះសេះស។ សេះ “អំណាច។” ស្លៀកពាក់ពណ៌ស ឈាម... ឬអាវកាក់ធ្លាក់ក្នុងឈាម បានសរសេរនៅលើទ្រង់ “ព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះជាម្ចាស់។” ទ្រង់យាងមកក្នុងនាមជាអ្នកច្បាំងដ៏ខ្លាំងពូកែ បាទ មែនហើយ ដើម្បីបង្កើតសហស្សវត្សរ៍ ចូលមកក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ។ សូមថ្វាយសិរីល្អ! នៅ ទីនោះ ទ្រង់បានជួបមនុស្សមួយសែនបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ ឥឡូវនេះ បន្ទាប់ពី ចិតសិបសប្តាហ៍ទីនេះ។

173 ចិតសិបសប្តាហ៍ នេះបន្តនៅចិតសិបសប្តាហ៍។ នៅក្នុងបី នៅកណ្តាលវា វា បំបែកវា ដោយសារគាត់បានសម្លាប់ហោរាពេនតេកុស្តពីរនាក់នោះ ហ្នឹងហើយ ដែលវាយផែនដី។

ហើយ កូនប្រុសអើយ ទ្រង់ដាក់បណ្តាសាព្រះវិហារនោះ ហើយទ្រង់ដុតនាង ដោយភ្លើង។ ហើយហេតុអ្វីបានជានាង... យើងរកឃើញវានៅទីនោះ សូម្បីតែមិត្ត រួមនាវាដែលឈរនៅខាងក្រៅ បាននិយាយថា “អាឡាស អាឡាស ទីក្រុងអមតៈដ៏ អស្ចារ្យនៃទីក្រុងរ៉ូម នាងបានមកដល់ទីបញ្ចប់របស់នាងក្នុងរយៈពេលមួយម៉ោង។” នាងត្រូវបានផ្ញើទៅជាបំណែក។ ព្រះដឹងពីរបៀបធ្វើអ្វីៗ។ ទេវតាមួយរូបមើលទៅ ហើយពោលថា “ហេតុអ្វីបានជាឈាមនៃរាល់ទុក្ខរបុគ្គលរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានគេ រកឃើញនៅក្នុងនាង” ដ្បិតការបោកបញ្ឆោតរបស់នាង ការចេញទៅទីនេះ ហើយ រៀបចំ ហើយបង្កើតរបស់ផ្សេងទៀតទាំងអស់នេះ និងធ្វើឱ្យក្រុមជំនុំពុល ហើយ បានយកវត្ថុទាំងនោះមកដាក់ក្នុងទីនោះ ហើយបានធ្វើឃាតពួកអ្នកដែលព្យាយាម ការពារវា ហើយព្យាយាមនាំពួកគេចេញ។

174 សូមថ្វាយសិរីល្អ! អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាចង់ ធ្វើដំណើរ។ ឃើញទេ? តើអ្នកមិនសប្បាយចិត្តចំពោះ ពន្លឺបុត្រា ដើរក្នុងពន្លឺ ព្រះបុត្រាទេឬ! តើយើងនៅឯណាបងប្អូន? នៅគ្រាចុងក្រោយ! វាអាចកើតឡើង គ្រប់ពេលវេលា បាន។ នៅទីនេះ!

175 នេះ—សារបានចេញទៅក្រុមជំនុំចុងក្រោយ ដែលជាក្រុមជំនុំដែលបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ។ ជនជាតិយូដាស្ថិតនៅក្នុងស្រុកកំណើតរបស់ខ្លួនអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំ។ ទីក្រុងថ្មីត្រូវបានសាងសង់។ តើពួកគេកំពុងមើលអ្វី? ព្រះមេស៊ីដែលនឹងមកដល់។ តើនៅពេលណា? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ នៅពេលដែលថ្មីនោះវាយរូបភាពនៅទីនេះ នាងក៏បាត់ទៅ។ វាចប់ហើយ។

176 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់នៅទីនេះ។ នៅពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍បីថ្ងៃកន្លះ... ជាង បីឆ្នាំកន្លះ គាត់បានបំបាក់សម្ពន្ធមេត្រី ហើយធ្វើយញ្ញបូជា និងយញ្ញបូជា... ចាំពួកគេនឹងរៀបចំរួចហើយ។

ព្រោះគេនឹងត្រឡប់ទៅវិញភ្លាមថា “ឥឡូវនេះ មើល អ្នកទាំងអស់គ្នាគឺជាក្រុមជំនុំ។ អ្នកអាចត្រូវបានទទួលនៅក្នុងរូបភាពនេះទៅកាន់សត្វ។ យើងនឹងមានការប្រកប។ យើងនឹងកម្ចាត់កុម្មុយនិស្ត។ យើងគ្រាន់តែបញ្ជាក់កុម្មុយនិស្តចេញ។” ឃើញទេ? ហើយពួកគេអាចធ្វើវាបាន។ ឃើញទេ? ហើយពួកគេនឹងធ្វើវា។

177 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះមើល។ ហើយរៀបចំ ហើយដំឡើងទៅនេះ ការថ្វាយបង្គំនិងយញ្ញបូជាប្រចាំថ្ងៃនឹងត្រលប់មកទីក្រុងវិញ នៅពេលដែលព្រះវិហារត្រូវបានសាងសង់ឡើងវិញ។ ហើយព្រះអង្គម្ចាស់ដែលនឹងយាងមកនៅពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍នេះ នឹងផ្តាច់សេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះអង្គ ហើយលះបង់ចោលនូវយញ្ញបូជា។ វាបាននិយាយថា “គាត់នឹងកម្ចាត់កម្មាយ ឱ្យខ្ចាត់ខ្ចាយ។” ហើយអ្វីដែលគាត់នឹងធ្វើ ហើយវានឹងបន្តរហូតដល់ការចោលស្លាប់។

178 ហើយសូមចំណាំ:

...ការរីករាលដាលនៃការស្អប់ខ្ពើម ដើម្បីធ្វើឱ្យវិនាសអន្តរាយ...

“ការរីករាលដាលនៃការស្អប់ខ្ពើម។” អ្វីទៅជាការស្អប់ខ្ពើម? “ភាពកខ្វក់។” ឃើញទេ? “ធ្វើឲ្យគាត់ជ្រងំ” តើនោះជាអ្វី? “ធ្វើទៅឆ្ងាយ។” ការរីករាលដាលលើសពីនេះ ដើម្បីធ្វើឲ្យឆ្ងាយពីរនោះ។ ឃើញទេ? ការរីករាលដាលនៃអំណាចរ៉ូម៉ាំងនោះ ដើម្បីដណ្តើមយកស្រីព្រហ្មចារីដែលកំពុងដកលក់ ជនជាតិយូដានិងទាំងអស់គ្នា។ “យើងទាំងអស់គ្នានឹងក្លាយជារ៉ូម៉ាំង ឬយើងនឹងមិនជាអ្វីទាំងអស់។” គាត់នឹងបំពានកិច្ចព្រមព្រៀងនៅពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍។

179 “ការរីករាលដាលហួសហេតុនៃការស្អប់ខ្ពើម។” ប្រសិនបើវាជាការស្អប់ខ្ពើម នៅក្នុងសម័យរបស់ព្រះយេស៊ូវ នៅពេលដែលទីក្រុងរ៉ូមបានមកដល់ទីនោះ ជាមួយនឹងការយោសនារបស់ពួកគេ វានឹងក្លាយជាទីក្រុងរ៉ូមម្តងទៀត វានឹងត្រូវ ស្អប់ខ្ពើមម្តងទៀតចំពោះក្រុមជំនុំ។

...ធ្វើឲ្យស្ងាត់ជ្រងំ ហើយបន្តទៅដល់ទីចោលស្ងាត់...

តើគាត់នឹងធ្វើអ្វី? គាត់នឹងបន្តវារហូតដល់ការចោលស្ងាត់ នោះហើយ ជាទីបញ្ចប់។

180 ឥឡូវនេះ សាសនាយុជា និងរ៉ូម៉ាំង ប្រូតេស្តង់ (នោះគឺស្ត្រីព្រហ្មចារិកំពុង ដេក) ត្រូវបង្រួបបង្រួមខ្លួនជាមួយគ្នាក្នុងទម្រង់ជាសហព័ន្ធព្រះវិហារ។ ហើយវានឹង ដូចព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលនៅក្នុង ម៉ាថាយ ២៤ និងពីរិវិណៈ ១៣:១៤។

សូមទទួលការបើកបង្ហាញ ១៣:១៤ សូមមើលអ្វី។ ខ្ញុំបានគូសវានៅទីនេះ ដើម្បីមើលអ្វី ១៣:១៤។ មិនអីទេ បាទ។

វាបញ្ជាក់ពួកមនុស្សនៅផែនដី ដោយសារទីសំគាល់ ដែលវា មានអំណាចនឹងធ្វើ (ការបង្រួបបង្រួមក្រុមជំនុំទាំងនេះ) នៅមុខ... សត្វនោះ...នៅមុខសត្វនោះ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកអ្នកនៅផែនដី ឲ្យធ្វើរូប សត្វនោះ ដែលត្រូវរូបសនឹងដាវ តែបានរស់វិញដែរ។

181 ឥឡូវនេះ យើងដឹងហើយ ក្រៅពីស្រមោលនៃការសង្ស័យ ថា តើសត្វនោះ ជានរណា អំណាចនោះដែលមានរូសខ្លាំងដែលនៅរស់។ វាគឺជាពេលដែលរ៉ូម ត្រូវបានសម្លាប់ ហើយសម្តេចប៉ាបរ៉ូមបានជំនួសកន្លែងរបស់ខ្លួន។ នៅពេលដែល អំណាចមិនជឿត្រូវបានសម្លាប់ ហើយអំណាចរបស់សម្តេចប៉ាបបានមកជំនួស វិញ។

182 ឥឡូវនេះ វិរិវិណៈ ១៣:១៤។ ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងម៉ាថាយ២៤ បានព្រមាន ពួកគេអំពីវា។ “រូបភាពសម្រាប់សត្វ។”

183 ប៉ុលនៅថៃស្យាឡូនីចទី២ ជំពូកទី២ ខទី៣ និងទី៤។ ចូរយើងមើល ប៉ុល នូវ អ្វីដែលគាត់និយាយនៅទីនេះអំពីវា។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យនៅលើហោរា ដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអម្ចាស់នេះ សូមមើលអ្វីដែលគាត់បាននិយាយអំពីវានៅថ្ងៃ ចុងក្រោយ។ នៅក្នុងថៃស្យាឡូនីចទីពីរ ជំពូកទី២គឺជាអ្វី។ មិនអីទេ បាទ។ ហើយ

ចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងខទី៣ ខ្ញុំជឿថាវាគឺជាហ្នឹង។ មិនអីទេ តោះអានឥឡូវនេះ។ ស្តាប់ឱ្យជិត ទាំងអស់គ្នា។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿថាប៉ុលបាន ពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ? អាម៉ែន។ មើលនៅទីនេះ។

កុំឱ្យអ្នកណាបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងណាដែរ ដ្បិតថ្ងៃនោះមិនមក ឡើយ ទាល់តែមានសេចក្តីក្បត់សាសនាមកជាមុន...

គាត់កំពុងព្យាយាមយកវាចេញពីក្បាលរបស់ពួកគេថា ទ្រង់នឹងយាងមក នៅពេលនោះ។ បាននិយាយថា “ត្រូវតែមានការក្បត់សាសនា ជាមុន” ឃើញ ទេ មកនៅក្នុងយុគសម័យឡៅឌីសេនេះ។

...ហើយមនុស្សដែលជាតួបាបនោះបានលេចមក...

“បុរសនៃអំពើបាប” ការមិនជឿលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ការមិនជឿត្រូវបាន បង្ហាញ។

...គឺជាមនុស្សដែលត្រូវហិនវិនាស

ដូចយូដាស ជាអ្នកគ្រប់គ្រងក្រុមជំនុំ។

ដែលទាស់ទង ហើយលើកខ្លួនឡើង ខ្ពស់លើសជាងអស់ទាំងអ្វី ដែលហៅថាព្រះ ឬរបស់អ្វីដែលគោរពប្រតិបត្តិផង ដល់ម្ល៉េះបានជាវា នឹងអង្គុយនៅ ដូចជាព្រះក្នុងវិហារនៃព្រះ...

បងប្រុស តើមានមនុស្សនៅលើផែនដីនេះ នៅខាងក្រៅបុរីទឹកដីទេ? តើវា នៅឯណា?

184 ឥឡូវនេះ សូមបន្តនៅទីនេះនៅក្នុងវិវរណៈ ១៣ ហើយបង្ហាញអ្នកថាបុរស ម្នាក់នេះមកលើទីក្រុងមួយ...នៅក្នុងទីក្រុងមួយ ហើយទីក្រុងចាប់ផ្តើម—នៅលើភ្នំ ប្រាំពីរ។ ហើយលេខរបស់សត្វគឺប្រាំមួយរយហុកសិបប្រាំមួយ បានសរសេរចេញ នៅក្នុង—អក្សរឡាតាំង...អក្ខរក្រមរ៉ូម៉ាំង គឺប្រាំមួយរយហុកសិបប្រាំមួយ គឺ *វិក ខាង ហ្វៀលី ដាយ* ដែលជា “ជំនួសឱ្យព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។” នៅលើបល្ល័ង្ករបស់ សម្តេចប៉ាប។ ហើយកៅអីរបស់គាត់មានមកដបីជាន់។ ហើយខ្ញុំបានក្រឡេកមើល មកដ ឈរជិតដូចដៃខ្ញុំដាក់លើមុខខ្ញុំ អញ្ចឹង ហើយ—ហើយបានឃើញមកដរបស់ សម្តេចប៉ាបនៅទីនោះក្នុងបុរីទឹកដី ខ្ញុំបានឈរមើលវា ត្រូវប្រាកដថាខ្ញុំដឹងពីអ្វី ដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ។ “គាត់ប្រឆាំង លើកខ្លួនគាត់ខ្ពស់ជាងអ្វីទាំងអស់ដែល

ហៅថាព្រះជាម្ចាស់ គឺខ្ពស់ជាងមនុស្សដែលគោរពព្រះទាំងអស់។ គាត់ជាអ្នក
បរិសុទ្ធបំផុតក្នុងចំណោមពួកគេទាំងអស់ តាំងនៅក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះ ដោយ
គ្រាន់តែបង្ហាញខ្លួនថាគាត់ជាព្រះ។ ការអត់ទោសអំពើបាបនៅលើផែនដី ជាដើម។
អ្នកដឹងហើយ។ ប្រាកដណាស់។

185 ប៉ុលបាននិយាយថា “ការក្បត់សាសនានឹងត្រូវមកជាមុន កូននៃការវិនាស
នោះត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ។”

*តើឯងអ្នករាល់គ្នាមិននឹកចាំទេឬអីថា ក្នុងគ្រាដែលខ្ញុំនៅ...ជាមួយ
នោះខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាពីសេចក្តីទាំងនេះដែរ?*

186 អូ ខ្ញុំចង់ទៅទីនោះ ដោយព្រះប៉ុលអធិប្បាយរឿងនោះ។ មែនអត់? ហី! របៀប
ដែលខ្ញុំចង់ស្តាប់គាត់! អូ ខ្ញុំអើយ!

187 ឥឡូវនេះ តើគាត់នឹងធ្វើអ្វី? “រូបភាពសម្រាប់សត្វ។” ថែស្បែកឡូនីច
ទីពីរ។ ឥឡូវនេះសូមស្តាប់។ ស្តាប់ឱ្យជិត ជិតមែនទែនហើយ។ ព្រះវិហារ
បានទទួលអារម្មណ៍នៃការមកដល់របស់សម្តេចប៉ាបរួចហើយ។ តើវាគឺជាអ្វី?
ចុងបញ្ចប់នៃសម័យពួកជំនុំនោះ ប៉ុល។ ពួកគេបានឃើញវត្ថុរបស់នីកូឡែថាន
នេះកំពុងកើនឡើង។ ពួកគេនឹងបង្កើតបុរសបរិសុទ្ធ (ដើម្បីអ្វី?) សម្តេចប៉ាប។ ភាព
ខាងលោកិយ និងពួកអភិជនបានចូលមកក្នុងព្រះវិហារ ហើយផ្លាស់ប្តូរលំដាប់
នៃការថ្វាយបង្គំ។ ប៉ុលដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានចាប់វាដោយព្រះវិញ្ញាណ។
ហើយព្រះវិហារ ជាមួយនឹងថ្នាក់និងឥស្សរជន បុគ្គលិកលក្ខណៈ ឥស្សរជន ជាដើម
ដែលពួកគេបានឃើញមានអ្វីមួយមក។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានព្រមាន
ពួកគេអំពីថ្ងៃចុងក្រោយ។ តើអ្នកមិនចាំពីរបៀបដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូល
អំពីវាទេឬ? អំពីរបស់នីកូឡែថាន ដែលទីបំផុតបានក្លាយជាគោលលទ្ធិ ហើយ
បន្ទាប់មកក្លាយជាអង្គការ! បងប្អូនអើយ ឥឡូវនេះ យើងមិននៅក្នុងភាពងងឹតទេ។
ចាំមើល។ យើងនៅទីនេះ។

188 អំពីរបស់នីកូឡែថាន អង្គការចាប់ផ្តើមនៅក្នុង ឥស្សរជនដ៏អស្ចារ្យ និងលើ
ក្រុមជំនុំ ជាដើម បន្ទាប់មកបានបង្កើតឡើងជាព្រះវិហារកាតូលិក។ ហើយប៉ុល
បាននិយាយថា វាមិនអាចមានពេលបញ្ចប់ទេ វាមិនអាចមានពេលវេលាឡើយ
រហូតដល់ការក្បត់ពីសេចក្តីជំនឿពិត នៃថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ សេចក្តីជំនឿនឹងត្រូវ
សាបសូន្យទៅ ហើយឥស្សរជននឹងត្រូវតាំងនៅក្នុង។ គេនឹងមានបុរសម្នាក់ដែល

នឹងឡើងជំនួសព្រះ តាំងនៅក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះ ហើយប្រឆាំងនឹងលើកខ្លួនឯង លើសមនុស្សទាំងអស់ដូចនោះ។ ហើយវា ឃើញទេ តើវាជាអ្វី? និរកា! “យកឈ្នះ លើមនុស្សគ្រហស្ថ។” ឃើញទេ? “អ្វីដែលគេហៅថាព្រះ គាត់នឹងតាំងនៅក្នុង ព្រះវិហាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដូចជាព្រះជាម្ចាស់។” ប៉ុលបាននិយាយថានឹងមានការ ក្បត់ចេញមុនគេ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់។ ហើយយើងនៅទីនេះឥឡូវនេះ ហើយ ឃើញការក្បត់សាសនានោះ ហើយឃើញក្រុមជំនុំចេញទៅឆ្ងាយហើយឆ្ងាយពីវា ហើយត្រឡប់ទៅវិញម្តងទៀត។ ហើយយើងនៅគ្រាចុងបញ្ចប់។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

189 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើហុកសិបប្រាំបួនសប្តាហ៍បានប៉ះចំយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ ហើយជនជាតិយូដានៅស្រុកកំណើតរបស់ពួកគេឥឡូវនេះ ហើយសម័យព្រះវិហារ របស់សាសន៍ដទៃបានឈានដល់ពេលវេលាចុងក្រោយ គឺដល់ពេលនីកូឡែ បាន... ឬដល់សម័យឡៅឌីសេ តើការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាទីបញ្ចប់នៃ គ្រប់ទាំងអស់ ការបញ្ចប់នៃសម័យនេះ និងការលើកឡើងជិតដល់កម្រិតណា? ពេលដែលទ្រង់ចាប់ផ្តើមចិតសិបសប្តាហ៍ ឬប្រាំពីរឆ្នាំនោះ ក្រុមជំនុំបានរលត់ ទៅ។

190 ឃើញទេ មិត្តៗ? លើកដៃឡើង បើអ្នកឃើញ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ យើង មិនមែនជាកូនទេ។ តោះកុំលេងសើចទៀត។ យើងនៅពេលបញ្ចប់។ មានអ្វីមួយ កំពុងដោះស្រាយនឹងកើតឡើង។ យើងនៅគ្រាចុងបញ្ចប់។ យើងនៅទីនេះ។

191 ទាំងហុកសិបប្រាំបួនសប្តាហ៍នេះ ល្អឥតខ្ចោះ។ ការចាកចេញរបស់ ជនជាតិយូដាគឺល្អឥតខ្ចោះ។ សម័យព្រះវិហារបានឈានដល់ភាពល្អឥតខ្ចោះ។ យើងនៅគ្រាចុងបំផុត គ្រាចុងក្រោយ គ្រាពួកជំនុំឡៅឌីសេ ជាទីបញ្ចប់នៃវា។ អ្នកនាំសារផ្តាយទាំងអស់បានផ្សព្វផ្សាយសាររបស់ពួកគេ។ វាចេញទៅហើយ។ យើងគ្រាន់តែដើរលេង។ ជនជាតិយូដាបានត្រលប់មកវិញអស់រយៈពេលសែសិប ឆ្នាំ។ ពួកគេនៅស្រុកកំណើត។

តើមានអ្វីកើតឡើងបន្ទាប់? ការមកដល់នៃថ្ម។ យើងនៅទីនោះ។ តើវា នឹងកើតឡើងនៅពេលណា? ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែបងប្រុស សម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំចង់ ត្រៀមខ្លួន។ ខ្ញុំចង់មានសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំរួចរាល់ហើយ។

192 ឥឡូវនេះយើងទើបតែទទួលបាន—គ្រាន់តែពីរបីនាទីប៉ុណ្ណោះ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យ អ្នកស្តាប់ដោយស្ងៀមស្ងាត់មួយនាទី។

ពេលដែលទ្រង់ចាប់ផ្តើមចិតសិបសប្តាហ៍ ឬប្រាំពីរឆ្នាំ ក្រុមជំនុំបានរលត់ទៅ។ ឥឡូវនេះសូមស្តាប់។ ខ្ញុំដកស្រង់ម្តងទៀត ដកស្រង់ឡើងវិញ ដូច្នោះអ្នកមិនភ្លេចទេ។ នេះជាអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាក់លើបីចង្កុំ ពេលខ្ញុំកំពុងសរសេរ។ យើងស្ថិតនៅក្នុងសម័យឡេឌីសេ។ ព្រះគ្រីស្ទកំពុងត្រូវបានបដិសេធដោយក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។ តារានៃសម័យកាលនេះ សារបានចេញទៅហើយ។ ហើយអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងទឹកដីរបស់នាង។ តើអ្នកឃើញកន្លែងដែលយើងនៅទេ? យើងនៅគ្រាចុងបញ្ចប់។

ឥឡូវនេះ មានតែមតិមួយ ឬពីរប៉ុណ្ណោះ។

193 អ្វីៗទាំងអស់នេះឥឡូវនេះដែលយើងឃើញ នឹងជួយយើង ដោយសារព្រះគុណរបស់ទ្រង់ នៅពេលយើងព្យាយាមចូលទៅជិតត្រាទាំងប្រាំពីរចុងក្រោយនេះ។ តើអ្នកឃើញកន្លែងដែលយើងនឹងខកខានវាទេ? ពីរវណ្ណៈ ៦:១ ដល់វិវណ្ណៈ ១៩:២១ យើងនឹងខកខានវា ពីព្រោះ ឃើញទេ យើងនឹងព្យាយាមអនុវត្តវាឡើងវិញនៅទីនោះ ក្នុងសម័យសាសន៍ដទៃ ដែលជាកន្លែង ដែលអ្នកឃើញវា ចប់នៅក្នុងសម័យនេះ។ ឃើញទេ?

ឥឡូវនេះ យើងបានបង្ហាញវាដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និងតាមប្រវត្តិសាស្ត្រ និងដោយគ្រប់យ៉ាង និងដោយទិសដៅនៃសម័យកាល តាមរយៈថ្ងៃនេះ ថាមិនមានអ្វីផ្សេងទៀតនៅសល់។ យើងស្ថិតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់សាសន៍ដទៃ។ អ្វីខ្លះ—តើយើងនឹងធ្វើអ្វីអំពីវា? វាជាព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ និងព្រលឹងរបស់អ្នក វាជាជីវិតរបស់ខ្ញុំ និងជីវិតរបស់អ្នក វាជាជីវិតរបស់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់យើង។ យើងត្រូវបានគេវាយខ្លាំងពេក។ យើងមានរឿងងាយៗច្រើនពេក។ យើងគួរតែផ្លាស់ប្តូរ។ វាយិតជាងអ្វីដែលអ្នកគិត សូមចាំ។

194 ឥឡូវនេះ សេចក្តីថ្លែងការណ៍ដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍មួយ ប្រសិនបើអ្នកចង់ដាក់វាចុះ។ សូមស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់។ នេះជាយោបល់ចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំនៅក្បែរវា ខ្ញុំមានរឿងតូចមួយនៅទីនេះ បន្ទាប់ពីនេះ កំណត់ត្រាតូចមួយដែលខ្ញុំចង់និយាយអំពីវា។ ឥឡូវសម្រាកបន្តិចសិន ហើយស្តាប់ឲ្យជិត ផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីមួយដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ដើម្បីចូលទៅត្រង់នេះ។ ឃើញទេ?

មិនមានសូម្បីតែទទឹងនៃកាំបិតរវាងចុងបញ្ចប់នៃសម័យនេះ និងការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាង មិនមានអ្វីទៀតទេនៅសល់។ តើអ៊ីស្រាអែលនៅ

ស្រុកកំណើតទេ? យើងដឹងរឿងនោះ។ ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន”។—អេដ។
 តើយើងនៅសម័យឡៅឌីសេទេ? [“អាម៉ែន”។] តើសារនៃសម័យពេនទីកុស្ត
 នេះបានចេញមកទេ ព្យាយាមអង្រួនមនុស្សឱ្យត្រឡប់ទៅរកពរជ័យថ្ងៃបុណ្យ
 ទី៥០វិញ? [“អាម៉ែន”។] តើអ្នកនាំសារគ្រប់រូបមកដល់សម័យដូចគ្នាមែនទេ? [“អា
 ម៉ែន”។] តើជាតិសាសន៍ប្រឆាំងនឹងជាតិសាសន៍ទេ? [“អាម៉ែន”។] ធាតុភាគត្បាត?
 តើមានទ្បិក្សនៅក្នុងស្រុកសព្វថ្ងៃនេះឬទេ ក្រុមជំនុំពិតដែលបើកបររាប់រយម៉ាយ
 ដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ? [“អាម៉ែន”។] “មិនមែនសម្រាប់តែនំប៉័ងប៉ុណ្ណោះទេ
 ប៉ុន្តែសម្រាប់ការស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់”។ មានទ្បិក្សមក។ តើវាត្រូវទេ?
 [“អាម៉ែន”។] ហេតុអ្វី យើងរស់នៅកណ្តាលវា នៅទីនេះឥឡូវនេះ។ ឃើញថាយើង
 នៅកន្លែងណា? យើងកំពុងរង់ចាំថ្ងៃនោះ។

195 សេចក្តីថ្លែងការណ៍គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល! តាំងពីពេលដែលព្រះបានសន្យាដល់
 អំប្រាហាំ...កុំខកខានការនេះ។ តាំងពីពេលដែលព្រះបានសន្យាដល់អំប្រាហាំ
 លោកុប្បត្តិ ១២:៣ ដល់ពេលដែលព្រះត្រីសូត្រូវបានបដិសេធនៅក្នុង គ.ស.
 ៣៣ ដោយសាសន៍យូដា យោងតាម កាឡាទី ៣:១៦ និង១៧ ហើយ
 យោងទៅតាម យូស-ស៊ី យូ-ស-ស៊ី យូសស៊ីកាលប្បវត្តិនៃជនជាតិហេព្រើរ
 ព្រះចេស្តារបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅជាមួយជនជាតិយូដាយ៉ាងពិតប្រាកដដប់ប្រាំបួន
 រយហាសិបបួនឆ្នាំ។ ព្រះបានប្រព្រឹត្តចំពោះជនជាតិយូដា ដប់ប្រាំបួនរយហាសិប
 បួនឆ្នាំ យោងទៅតាមកាលប្បវត្តិរបស់ជនជាតិយូដា និងយោងទៅតាមកាឡាទី
 ៣:១៦និង១៧។ ខ្ញុំមានបទគម្ពីរជាច្រើនទៀត ប៉ុន្តែគ្រាន់តែផ្តល់ឱ្យមួយនោះ។

បន្ទាប់មក បន្ទាប់ពីពួកគេបដិសេធព្រះត្រីសូ ទ្រង់បានបែរទៅរកសាសន៍ដទៃ
 ដើម្បីយកប្រជាវិស្វកម្មសម្រាប់ព្រះនាមទ្រង់។ អ្នកចង់បានបទគម្ពីរនៅលើរឿង
 នោះ កន្លែងនោះទេ? កិច្ចការ ១៥:១៤។

196 ឥឡូវ រាប់ម៉ោង យើងឃើញថាយើងពិតប្រាកដ (សូមស្តាប់) នៅសល់ដប់ប្រាំ
 ពីរឆ្នាំទៀត ហើយយើងនឹងមានពេលវេលាដូចគ្នាដែលបានផ្តល់ឱ្យយើង ដូចជា
 ព្រះដែលគ្រប់គ្រងជាមួយយើងនៅក្នុងព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាប់តាំងពី
 គ.ស. ៣៣ ដល់១៩៧៧។ ចន្លោះពេលដូចគ្នានៃដប់ប្រាំបួនរយហាសិបបួនឆ្នាំ
 ព្រះទ្រង់ប្រព្រឹត្តចំពោះយើងដូចទ្រង់បានធ្វើជាមួយនឹងពួកយូដាដែរ។ ចុះឯណោះ
 វិញ!

197 ឥឡូវនេះ សូមកត់ចំណាំនៅក្នុងសៀវភៅរបស់អ្នក ព្រះគម្ពីរតូចមួយនៅទីនេះ ខ្ញុំចង់ផ្តល់ឱ្យអ្នក។ លេខីនីយ ២៥ ចាប់ផ្តើមដោយ ៨។ ព្រះទ្រង់ហៅបុណ្យមួយ ជាងរាល់សែសិបប្រាំបួនឆ្នាំ។ ឆ្នាំទីហាសិបគឺជាឆ្នាំជូបីលី។ យើងដឹងរឿងនោះ។ យើងយល់ពីរឿងនោះ។ ចាប់ពីឆ្នាំជូបីមួយនៃលេខីនីយ ២៥:៨ នៅឆ្នាំ ១៩៧៧ នឹងក្លាយជាឆ្នាំទីចិតសិប ស្ទើរនិងបីពាន់បួនរយសាមសិបឆ្នាំ។ ជូបីលីមានន័យថា “ការឡើង! ការដោះលែង!”

អូ យើងកំពុងមើលសម្រាប់ការមកដល់ថ្ងៃនៃសហស្សវត្សរ៍ដ៏
រីករាយនោះ
នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏មានពររបស់យើងនឹងយាងមក
ហើយចាប់កូនក្រមុំដែលរង់ចាំរបស់ទ្រង់
អូ ពិភពលោកកំពុងថ្ងូរ យំសម្រាប់ថ្ងៃនៃការដោះលែងដ៏
ផ្អែមល្អែមនោះ
នៅពេលព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងនឹងត្រលប់មកផែនដី
ម្តងទៀត។

198 តើអ្នកទទួលវាបានទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។] ព្រះទ្រង់ បានប្រព្រឹត្តចំពោះយើងយ៉ាងពិតប្រាកដនូវចំនួនពេលវេលាដូចគ្នាដែលទ្រង់បាន ប្រព្រឹត្តជាមួយពួកយូដា។ តាំងពីពេលដែលទ្រង់ប្រទានការសន្យាដល់អំប្រាហាំ រហូតដល់ការបដិសេធព្រះមេស៊ីក្នុងគ.ស. ៣៣ គឺដប់ប្រាំបួនរយហាសិប បួនឆ្នាំ។ ហើយឥឡូវនេះយើងនៅសល់ដប់ប្រាំពីរឆ្នាំទៀត។ យើងមានប្រហែល ដប់ប្រាំបួនរយសាមសិបឆ្នាំជាង។ យើងនៅសល់ដប់ប្រាំពីរឆ្នាំទៀត រហូតដល់ ឆ្នាំ៧៧នឹងក្លាយជាឆ្នាំទី ៧០ចាប់តាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃជូបីលី។ ហើយវានឹង ក្លាយជាអ្វី? បងអើយ! មើលឱ្យជិតឥឡូវនេះ។ កុំខកខានវា។ វានឹងក្លាយជា ពិធីដប់លៀងនៃការឡើងរបស់កូនក្រមុំសាសន៍ដទៃ ហើយការវិលត្រឡប់របស់ ព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់ជនជាតិយូដា ពេលពួកគេចាកចេញពីទាសភាព។ អាម៉ែន! ឃើញអត់? ពីជុំវិញពិភពលោក ពួកគេបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅទីនោះសម្រាប់ថ្ងៃ នោះ។ អូ! មើលកន្លែងដែលយើងនៅ? យើងមិនដឹងថាវាអាចនឹងកើតឡើង នៅពេលណាទេ។ យើងនៅពេលបញ្ចប់។

199 ឥឡូវនេះសូមស្តាប់។ ជូនចំពោះអ្នកចាស់ទុំនៅទីនេះ—នៅក្នុងព្រះវិហារ វានៅ

ទីនេះយូរហើយ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកកត់សម្គាល់អ្វីមួយ។ ខ្ញុំមិនដែលរៀនរៀងនេះទេរហូតដល់ឱ្យលម្អិត ខ្ញុំបានយកវាពីអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រ ប៉ុល ប៊ូដ ហើយបន្ទាប់មក... ហើយខ្ញុំបានតាមដានវាត្រឡប់មកវិញតាមរយៈបទគម្ពីរ យកកាលបរិច្ឆេទផ្សេងទៀតនៅទីនេះ ជាដើម ហើយទទួលវា ហើយរត់តាមវា តាមដានវាតាមរយៈនោះ។

200 ឥឡូវនេះនៅឆ្នាំ ១៩៣៣ នៅពេលដែលយើងកំពុងថ្វាយបង្គំនៅទីនេះនៅក្នុងព្រះវិហារ ម៉ាសូនិក ដែលជាកន្លែងដែលក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទឈរនៅថ្ងៃនេះនៅព្រឹកមួយខែមេសា មុនពេលចេញពីផ្ទះ ខ្ញុំកំពុងថ្វាយរថយន្តរបស់ខ្ញុំ (ខ្ញុំបានរថយន្តគំរូម៉ាក៣៣ ហើយខ្ញុំកំពុងថ្វាយវាដល់ការបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់។) ហើយនៅក្នុងនិមិត្ត ខ្ញុំបានឃើញពេលចុងបញ្ចប់ (ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ពីរបៀបដែលវាមានភាពទាក់ទាញ ត្រឡប់មកវិញកាលពីខ្ញុំនៅក្មេង ហើយអ្នកអាចស្រមៃមើលថាតើរថយន្តគំរូឆ្នាំ ១៩៣៣ មើលទៅដូចម្តេច។) ហើយខ្ញុំបានទៅទីនោះទៅព្រះវិហារ ម៉ាសូនិក ជាកន្លែងដែលអ្នកខ្លះនៅសម័យបុរាណនៅទីនេះចងចាំ វាត្រូវបានគេសរសេរនៅលើក្រដាសចាស់នៅផ្ទះ វាបានបោះពុម្ពរួចហើយ ហើយបានចេញទៅជុំវិញពិភពលោក នោះគឺនៅឆ្នាំ១៩៣៣ ហើយខ្ញុំបានព្យាករណ៍ថានឹងមានសោកនាដកម្មដ៏ធំមួយចំនួនកើតឡើង ទៅសហរដ្ឋអាមេរិកនេះពីមុន ឬនៅឆ្នាំ ១៩៧៧។ តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅចាំខ្ញុំនិយាយ? មើលដៃ។ ប្រាកដណាស់។

201 ឥឡូវនេះមើល ខ្ញុំបានព្យាករណ៍ជឿជាក់យ៉ាងមិនទាន់កើតឡើងនៅពេលនោះ... មុនពេលការវិនាសដ៏ធំនេះ ឬរឿងដ៏អស្ចារ្យនឹងកើតឡើងនៅទីនេះក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក ដែលជារឿងដ៏អាក្រក់ ដ៏ធំមួយចំនួន។

ខ្ញុំបាននិយាយថា សូមចាំថា មុនពេលវាចាប់ផ្តើម ខ្ញុំបាននិយាយថា យើងនឹងចូលទៅក្នុងសង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ។ ប៉ុន្មាននាក់នៅចាំពេលឮខ្ញុំនិយាយ? និយាយថា “អាម៉ែន” [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។] មិនអីទេ។ សង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ! ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រធានាធិបតីដែលឥឡូវនេះ...” ខ្ញុំបានចម្លងចេញពីបទគម្ពីរចាស់ ប៉ុន្តែ រឿងចាស់កាលពីឱ្យលម្អិតនោះ “ប្រធានាធិបតីដែលយើងមានឥឡូវនេះ” ដែល... ប៉ុន្មាននាក់ដែលចាំថា ជានរណា? ប្រុងប្រុសម្នាក់និយាយថា “ ហ្វ្រាំងគ្លីន រូសស៊ីវ៉ែល។” ហ្វ្រាំងគ្លីន ដេ រូសស៊ីវ៉ែល។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រធានាធិបតីដែលយើងមាននៅពេលនេះ នឹងកាន់តំណែងសូម្បីតែក្នុងអាណត្តិទីបួនក៏ដោយ។” គាត់គឺជាលើកដំបូងរបស់

គាត់នៅពេលនោះ: “នឹងឈានដល់អាណត្តិទីបួន ហើយយើងនឹងត្រូវនាំទៅកាន់ សង្គ្រាមលោកលើកទីពីរ។”

202 ខ្ញុំបាននិយាយថា “មេដឹកនាំធ្លាប់ការដែលកំពុងតែកើតឡើងនៅក្នុងប្រទេស អ៊ីតាលី គឺលោក មូសសូលីនី គាត់នឹងឡើងកាន់អំណាច។ ហើយគាត់នឹងទៅ ប្រទេសអេត្យូពី ហើយអេត្យូពីនឹងដួលនៅជំហានរបស់គាត់។” មានមនុស្សមក ឈរនៅទីនេះដែលដឹង ថាមានមនុស្សមួយក្រុមបានមកឈរ ពេលដែលខ្ញុំកំពុង មានការប្រជុំរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងសាល រដមែននៅយប់នោះ ពេលដែលខ្ញុំត្រូវចុះទៅ ទីនោះដើម្បីអធិប្បាយ សាលរដមែន ហើយនឹងបោះខ្ញុំចេញពីសាលព្រោះនិយាយ រឿងបែបនេះ។ ប្រងស្រី វីលសុន និយាយថា “អាមែន ត្រឹមត្រូវហើយ។”—អដរៗ បាទ។ បាទ។ លោកស្រី វីលសុន ខ្ញុំដឹងថាអ្នកគឺជា...ត្រូវហើយ។ នៅពេល ដែលខ្ញុំនិយាយអញ្ចឹង... ប៉ុន្តែតើគាត់បានធ្វើវាទេ? “ប៉ុន្តែ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “គាត់នឹងឈានដល់ទីបញ្ចប់ដ៏អាម៉ាស់” ហើយគាត់បានធ្វើ។ គាត់នឹងស្រ្តីដែល គាត់រត់ជាមួយ ត្រូវបានធ្លាក់ចុះលើខ្សែពួរនៅតាមផ្លូវ ដោយលើកជើងឡើងលើ សម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេព្យួរចុះ។ មិនអីទេ ដែលនឹងកើតឡើង។

203 ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបាននិយាយថា “ស្រ្តីត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបោះឆ្នោត។ ដែលជាការប្រមាថដល់ជាតិសាសន៍។ ហើយ ក្នុងការបោះឆ្នោត ថ្ងៃណាមួយ គេនឹងជ្រើសរើសមនុស្សខុស។” ហើយពួកគេបានធ្វើវានៅក្នុងការបោះឆ្នោត ចុងក្រោយនេះ។ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំអើយ! បួន...(ខ្ញុំបាននិយាយថា “វិទ្យាសាស្ត្រនឹង រីកចម្រើនតាមរបៀបនេះ...”) ទេ នៅទីនេះ នោះជាទីបី។ អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ។

204 នេះគឺជារឿងបន្ទាប់ នៅទីនោះ ទីបួន។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “សង្គ្រាមរបស់ យើងនឹងកើតឡើងជាមួយនឹងអាណ្លីម៉ង់ ហើយពួកគេនឹងសាងសង់កន្លែងបេតុង ដ៏ធំមួយ ហើយពង្រឹងខ្លួនពួកគេនៅទីនោះ ហើយជនជាតិអាមេរិកនឹងវាយដំយ៉ាង ខ្លាំង។” ព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឬទ្ធិទ្រង់ជ្រាបថា តើនរណាដែលខ្ញុំឈរនៅពីមុខឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានឃើញពួកណាស៊ីងករាជ្យទាំងនោះទាត់ទៅលើជនជាតិអាមេរិកដូច្នោះ និង របស់របរ នៅជញ្ជាំងនោះ។ ហើយមានក្មេងប្រុសជាច្រើនដែលកំពុងឈរនៅ ទីនេះដែលនៅផ្លូវ ស៊ុកហ្វាយនោះ ដែលដឹងថាវាជាអ្វី។ ហើយសូមចាំថា នោះ គឺដប់មួយឆ្នាំមុនខ្សែបន្ទាត់ស៊ុកហ្វាយត្រូវបានសាងសង់។ តើព្រះពិតទេ? តើទ្រង់ នៅតែទាយថានឹងមានអ្វីកើតឡើងឬ? មើល។ នោះ ហើយជាទីបួន។

205 ឥឡូវនេះរឿងទីប្រាំ។ វិទ្យាសាស្ត្រនឹងរីកចម្រើនបែបនេះរហូតដល់ពួកគេនឹង
 បង្កើតថយន្តដែលនឹងមិនចាំបាច់ត្រូវមានចង្កូតឡើយ។ ហើយថយន្តនឹងបន្ត
 មានរាងដូចពងមាន់ រហូតដល់ការវិនាស ជាពេលវេលាបញ្ចប់។ ខ្ញុំបានឃើញ
 គ្រួសារជនជាតិអាមេរិកដើរតាមផ្លូវ យ៉ាងទូលំទូលាយ ជិះឡានបែរខ្នងទៅកន្លែង
 ដែលកង់គួរនៅ មើលទៅហាក់ដូចជាពួកគេកំពុងលេងឬអ្នកពិនិត្យបៀវារៈ។ ហើយ
 យើងមានវា។ វានៅលើទូរទស្សន៍។ វិទ្យាសាស្ត្រពេញនិយម មេកានិច ផ្ទុយទៅវិញ
 សុទ្ធតែមានវា។ យើងមានឡាន។ វាត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយឧបករណ៍បញ្ជាពី
 ចម្ងាយ ដោយ—ដោយវ៉ាដា។ ពួកគេនឹងមិនចាំបាច់មានចង្កូតណាមួយនៅក្នុង
 វាទេ។ គ្រាន់តែកំណត់ការចុចរបស់អ្នកដូចនេះ ដូចជាអ្នកចុចទូរស័ព្ទរបស់អ្នក
 ហើយឡានរបស់អ្នកនាំអ្នកទៅវាភ្លាមៗ មិនអាចខូចបាន ក៏មិនមានអ្វីមួយឡើយ
 គ្មានថយន្តផ្សេងទៀត។ មេដៃករក្សាពួកគេដទៃឱ្យឆ្ងាយពីអ្នក។ ឃើញទេ? ពួកគេ
 បានទទួលវា។ អូ! គិតទៅ។ ទស្សន៍ទាយសាមសិបឆ្នាំមុនវាកើតឡើង!

206 ឥឡូវនេះវានាំយើងទៅកាន់ការបោះឆ្នោតប្រធានាធិបតី កេនណាឌី។
 ហើយថយន្តនេះកំពុងមកដល់—នៅកន្លែងកើតហេតុដោយនាំយករឿងប្រាំ
 (ក្នុងចំណោមប្រាំពីរ) ដែលបានកើតឡើងពិតប្រាកដ។

207 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានទាយ ហើយបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានឃើញស្ត្រីដ៏អស្ចារ្យម្នាក់
 ក្រោកឈរឡើង រូបរាងស្រស់ស្អាត ស្លៀកពាក់ពណ៌ស្វាយដូចរាជវង្ស។” ហើយ
 ខ្ញុំមានវង់ក្រចកតូចនៅទីនេះ: “(នាងជាអ្នកគ្រប់គ្រងដ៏អស្ចារ្យនៅសហរដ្ឋអាមេរិក
 ប្រហែលជាព្រះវិហារកាតូលិក។)” ស្ត្រី ស្ត្រីខ្លះ ខ្ញុំមិនដឹងថាវានឹងក្លាយជាព្រះវិហារ
 កាតូលិកទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេ។ រឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំ
 បានឃើញ ខ្ញុំបានឃើញស្ត្រីនោះ បាទមែនហើយ។

208 ប៉ុន្តែនេះគឺជាជាតិរបស់ស្ត្រី។ ប្រជាជាតិនេះមានលេខ១៣ តាមទំនាយ។ នាង
 មានឆ្នូតដប់បី ផ្កាយដប់បី។ នាងបានចាប់ផ្តើមអាណានិគមដប់បី។ ដប់បី ដប់បី
 អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺដប់បី។ លេចឡើងសូម្បីតែនៅក្នុងជំពូកទី ១៣នៃវិវរណៈ។ នាងមាន
 អាយុដប់បី។ ហើយនាងជាស្ត្រីនៃជាតិសាសន៍។

209 តុលាការលែងលះនៅអាមេរិកបង្កើតឱ្យមានការលែងលះដោយស្ត្រីយើង
 ច្រើនជាងប្រទេសដទៃទៀត។ សីលធម៌ក្នុងប្រទេសយើងទាបជាង ហើយ
 ការលែងលះគ្នា ច្រើនជាងនៅប្រទេសបារាំង ឬអ៊ីតាលី ដែលមានពេស្យាចារនៅ

តាមផ្លូវ។ ដូច្នេះ ប៉ុន្តែ ពួកគេជាស្រីពេស្យា។ ពួកយើងគឺជាស្រ្តីដែលរៀបការហើយ ព្យាយាមរស់នៅជាមួយបុរសជាច្រើន និងបុរសរៀបការជាច្រើននាក់ ព្យាយាម រស់នៅជាមួយស្រ្តីផ្សេងទៀត។

210 នៅក្នុងប្រទេសដែលពួកគេមានពហុពន្ធភាព វាល្អជាងមួយពាន់ដង។ ហើយ យ៉ាងណាមិញ ពហុពន្ធភាពគឺខុស យើងដឹងហើយ។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែបង្ហាញថាយើង ចោកទាបប៉ុណ្ណា។

211 ខ្ញុំបានយកបំណែកមួយចេញពីក្រដាស ដែលវាបង្ហាញថាពេលដែល ក្មេងប្រុសអាមេរិករបស់យើងទៅបរទេស នៅក្នុងសង្គ្រាមចុងក្រោយនេះ ខ្ញុំជឿ ថា វាប្រហែលជាចិតសិបភាគរយហើយ... ហេតុអ្វី ពេលនេះ ចាំបន្តិច ខ្ញុំជឿថា វា ជាពាក្យចំណោម៤ដែលបានទៅក្រៅប្រទេស ត្រូវបានប្រពន្ធលែងលះមុនពេល ត្រឡប់មកវិញ។ ហើយចំណងជើងដ៏ធំរបស់វានិយាយថា “តើមានអ្វីកើតឡើង ចំពោះសីលធម៌របស់ប្រជាជនអាមេរិករបស់យើង?” តើអ្នកនៅចងចាំទេថាបាន មើលឃើញវា? អ្នកទាំងអស់គ្នាបានធ្វើអញ្ចឹង តាមខ្ញុំស្មាន។ “តើមានអ្វីកើតឡើង ចំពោះសីលធម៌របស់ស្រ្តីអាមេរិករបស់យើង?” រុក្ខជាតិ ធ្វើការចេញជាមួយបុរស ផ្សេងទៀត។ វាជាជាតិរបស់ស្រ្តី។ តើនាងនឹងមានអ្វីខ្លះ? ព្រះស្រ្តី ឬ ទេពធីតា។

212 ឥឡូវនេះ បន្ទាប់មក បន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំបានងាកមើល។ ហើយខ្ញុំបានឃើញ សហរដ្ឋអាមេរិកនេះកំពុងឆេះដូចភ្លើងឆេះ ថ្មត្រូវបានបំផ្ទុះ។ ហើយវាបានឆេះ ដូចជា—គំនរភ្លើងនៅក្នុងឈើ ឬអ្វីដែលគ្រាន់តែផុតវា។ ហើយមើលទៅឆ្ងាយ តាមដែលខ្ញុំអាចមើលឃើញ ហើយនាងត្រូវបានគេបំផ្ទុះ។ ហើយបន្ទាប់មកនិមិត្ត បានចាកចេញពីខ្ញុំ។ ប្រាំក្នុងចំណោមបីបានកើតឡើង... ឬប្រាំក្នុងចំណោមប្រាំពីរ ផ្ទុយទៅវិញ បានកើតឡើង។

213 ហើយនៅទីនេះមកជុំវិញនិងបង្ហាញ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានព្យាករណ៍។ ខ្ញុំ មិនដែលនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំឈរនៅព្រឹកនោះ នៅក្នុងក្រុមជំនុំ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ផ្លូវរីកចម្រើន...” ខ្ញុំបានត្រលប់ទៅចុងម្ខាង នៃជញ្ជាំងរបស់ពួកគេ ហើយរត់ទៅចុងម្ខាងទៀតនៃជញ្ជាំង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ដំណើរឆ្ពោះទៅមុខ ខ្ញុំនឹងទាយថាពេលវេលា... ខ្ញុំមិនដឹងថាហេតុអ្វីខ្ញុំនិយាយវា ទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំទាយថាជឿននោះនឹងកើតឡើងនៅចន្លោះពេលនេះ ឆ្នាំ ១៩៣៣ និង ១៩៧៧។”

ហើយមិនដឹងទេ ព្រះទ្រង់ជ្រាបពីចិត្តខ្ញុំមិនដែលដឹងរហូតមកដល់ ថ្ងៃម្សិលមិញថា ឆ្នាំ ១៩៧៧ ជាបុណ្យជូប៊ីលី ហើយចំនួនពេលវេលាដូចគ្នានឹង អស់ដែលទ្រង់បានប្រទានឲ្យជាមួយនឹងពួកអ៊ីស្រាអែល ហើយគ្រប់យ៉ាង នៅទីបញ្ចប់។ ដូច្នោះយើងនៅ...ហើយនៅទីនេះយើងគឺនៅគ្រាចុងបញ្ចប់នៃ សម័យកាល នៅពេលមកដល់នៃចិតសិបសប្តាហ៍។ យើងមិនដឹងថា តើពេលណា ដែលក្រុមជំនុំនឹងត្រូវបាត់បង់នោះទេ។ អូ! តើយើងអាចធ្វើអ្វីបាន មិត្តអើយ? តើ យើងនៅឯណា?

214 តើអ្នកឃើញអ្វីដែលយើងមានឥឡូវនេះទេ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែ ន។”—អេដ។ តើអ្នកយល់ពីចិតសិបសប្តាហ៍របស់ដានីយ៉ែលឥឡូវនេះទេ? [អា ម៉ែន។]

សូមមើល ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលយើងបន្តចូលទៅក្នុងគ្រានិងរបស់ទាំងនេះ ដោយបំបែកគ្រាន់ទាំងនេះ។ ទីមួយចេញមកអ្នកជិះសេះស ហើយគាត់មានផ្ទះ នៅក្នុងដៃ។ ចាំមើលថាបុរសនោះជាអ្នកណា។ មើលសេះស្លែកនោះជិះតាមគាត់។ ឃើញទេ? ចាំមើលថាជាអ្នកណា ហើយមើលពីរបៀបដែលពួកគេចូលមក។ ចូរ ចាំមើលពួកមួយសែនបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់នោះចូលមក។ ចូរចាំមើលស្រីព្រហ្មចារី ដែលកំពុងដេកនោះពេលនាងឡើងមក។ រួចមើលការទាំងអស់នេះកើតឡើង៖ ការ បង្ហូរទឹកចេញពីពែង សេចក្តីវេទនា វិញ្ញាណមិនស្អាតទាំងបីដូចកង្កែប។ មើល របស់ទាំងនោះថាតើវាស័ក្តិសមយ៉ាងណាក្នុងគ្រោះកាចទាំងនោះ ច្បាស់ណាស់ នៅពេលដែលវាត្រូវបានបង្ហូរ។ រាល់ពេលដែលគ្រាបើក នោះគ្រោះកាចក៏កើតឡើង ហើយការបំផ្លិចបំផ្លាញក៏កើតមានដែរ។ ហើយមើលអ្វីដែលកើតឡើងនៅពេលនេះ នៅគ្រាចុងបញ្ចប់។

215 ហើយ អូ មើលហោរាទាំងបីនេះ...ឬហោរាទាំងពីរនេះ នៅពេលដែលពួកគេ ក្រោកឡើងនៅទីនេះ។ ហើយនៅពាក់កណ្តាលសប្តាហ៍ ពួកគេត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ ដូចនេះ ហើយបន្ទាប់មកចាប់ផ្តើមសមរម្យអាម៉ាគេដូន។ បន្ទាប់មក ព្រះទ្រង់ ចាប់ផ្តើមមានព្រះបន្ទូល ទ្រង់ផ្ទាល់ បន្ទាប់មកទ្រង់ឈរ ហើយចាប់ផ្តើមប្រយុទ្ធ។ ពួកហោរាកំពុងវាយលុកផែនដី។ ពួកគេកំពុងផ្សាយព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ពួកគេកំពុងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដូចគ្នា។ ពួកគេកំពុងធ្វើដូចគ្នានឹងពេនទីកុស្ត ដំបូង ដែលឪពុកបានធ្វើ ហើយមនុស្សជាច្រើនកំពុងធ្វើតាមពួកគេ។ ប៉ុន្តែអ្នក

ដែលបង្រួបបង្រួម អង្គការនោះ បានផ្លាស់ប្តូរចុះក្រោម ហើយសូម្បីតែអំណាច របស់ហោរាទាំងនោះក៏មិនបានបំបែកវាដែរ។ ហើយទើបផុតពួកគេបាននិយាយ ថា “យើងនឹងធ្វើឱ្យវាជាអង្គការតែមួយ។” ហើយគាត់បាននាំយកមកនូវ (វាគឺជា អ្វី?) សេចក្តីស្អប់ខ្ពើម សាសនារ៉ូម៉ាំង ដើម្បីរីករាលដាលរឿងទាំងមូល ដែលធ្វើ ឱ្យមានការវិនាសអន្តរាយ។ “សេចក្តីស្អប់ខ្ពើមដែលធ្វើឱ្យវិនាស” ទទួលយកអ្វី គ្រប់យ៉ាង “ភាពកខ្វក់។”

216 ចូរចាំថា ស្ត្រីពេស្យាចាស់ដែលដាក់លើសត្វតិរច្ឆាន ស្លៀកពាក់ពណ៌ក្រហម ឆ្មៅ មានក្បាលប្រាំពីរ និងស្នែងដប់។ តើអ្នកចាំទេ? “នាងមានពេងមួយក្នុង ដៃ ពីភាពសៅហ្មងនៃសេចក្តីស្អប់ខ្ពើមរបស់នាង។” នោះគឺជាគោលលទ្ធិរបស់នាង ដែលនាងបានបង្ហាញដល់ប្រជាជន។ ហើយពួកយើងនៅទីនោះ បងប្អូនរបស់ខ្ញុំ អើយ។ យើងនៅគ្រាបញ្ចប់។

217 កូនតូចៗអើយ យើងមិនដែលដឹងទេ ពួកយើងប្រហែលជាមិនរស់ដើម្បី ត្រលប់មកវិញទេនៅយប់នេះ។ យើងប្រហែលជាមិនរស់ដើម្បីជួបគ្នាទៀតទេ។ ខ្ញុំ មិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែទើបញ្ចប់គឺជិតដល់ហើយ ទើបញ្ចប់គឺកៀកណាស់។ នេះគឺជាបទ គម្ពីរ។ មានភស្តុតាងបទគម្ពីរយ៉ាងពិតប្រាកដ។

218 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមានអ្វីដែលអ្នកមិនយល់ សូមសរសេរកំណត់ត្រាមក ខ្ញុំ ហើយប្រាប់ខ្ញុំអំពីវា។ ឃើញទេ? និយាយអ្វីមួយ។ បងប្អូនខ្លះនៅទីនោះនៅ លើខ្សែអាត់ នៅផ្នែកផ្សេងទៀត ប្រសិនបើមានអ្វីដែលខ្ញុំអាចជួយអ្នក សូមប្រាប់ ខ្ញុំ។ អ្នកប្រហែលជាមិនយល់ស្របជាមួយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំប្រហែលជាមិនយល់ស្រប ជាមួយស្ថាប័នរបស់អ្នកទេ។ មិនមែនអ្នកទេ ប៉ុន្តែជាប្រព័ន្ធនៃស្ថាប័នរបស់អ្នក។ ខ្ញុំមិនយល់ស្របជាមួយប្រជាជនកាតូលិកទេ។ ខ្ញុំមិននិយាយថាខ្ញុំមិនចូលចិត្ត ប្រជាជនកាតូលិកទេ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តមនុស្សអង្គការទេ។ នោះមិនមែនទេ។ ខ្ញុំ ស្រឡាញ់មនុស្សទាំងអស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនយល់ស្របនឹងប្រព័ន្ធនោះ ដែលធ្វើឱ្យអ្នក ធ្លាក់ចុះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលប្រព័ន្ធរបស់វា។ នោះហើយ។

219 ខ្ញុំមិនបានប្រឆាំងនឹងអាណ្លីម៉ង់ វាគឺជាពួកណាស៊ីស។ ខ្ញុំមិនប្រឆាំងនឹង ជនជាតិអ៊ីតាលីទេ។ វាប្រឆាំងនឹង—ហ្វាស៊ីសនិយម។ ហើយចាំថា ខ្ញុំបានធ្វើការ ទស្សន៍ទាយមួយផ្សេងទៀតនៅក្នុងពេលនោះ គ្រាន់តែជាការទស្សន៍ទាយប៉ុណ្ណោះ ហើយអ្នកចាស់ៗជាច្រើនចងចាំវា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មានសាសនាដ៏អស្ចារ្យ

ចំនួនបីដែលកំពុងព្យាយាមកាន់កាប់នៅលើពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះ៖ ហ្វាស៊ីសនិយម ណាស៊ីស និងកុម្មុយនិស្ត។” ហើយតើខ្ញុំបាននិយាយអ្វី? ពួកគេទាំងអស់នឹងក្រោកឡើងនៅក្នុងកុម្មុយនិស្ត។

220 ខ្ញុំគ្រាន់តែអោយអ្នកទាំងអស់គ្នានិយាយវាឡើងវិញ “រក្សាភ្នែករបស់អ្នកនៅលើប្រទេសរុស្ស៊ី។” សូមចងចាំ? “រក្សាភ្នែករបស់អ្នកនៅលើប្រទេសរុស្ស៊ី។ នាងនឹងក្រោកឡើងនៅក្នុងកុម្មុយនិស្ត។”

ហើយបន្ទាប់មកវានឹងឡើងមកទាំងអស់ នៅទីបំផុត ក្នុងសាសនាកាតូលិក។ សូមចាំថា វានឹងកើតឡើងនៅក្នុងសាសនាកាតូលិកនៅចុងបញ្ចប់។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ នោះគឺនៅសមរម្យម៉ែម៉ាគេដូន នៅទីនេះ នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទយាងមក ទ្រង់ផ្ទាល់។

221 ប៉ុន្តែហោរាទាំងបីនេះ... ប៊ីឆ្នាំកន្លះនេះ ជាវិវរណៈ ១១:៣ អ្នកបានអានវាច្រើនដងហើយ “ខ្ញុំផ្តល់អំណាចដល់សាក្សីពីរនាក់របស់ខ្ញុំ ហើយគេនឹងទាយទុកមួយក្រុមជំនុំមួយពាន់ពីររយហុកសិបថ្ងៃ។” តើចំនួនប៉ុន្មាន មួយពាន់ពីររយហុកសិបថ្ងៃ? ប៊ីឆ្នាំកន្លះ។ “ហើយបន្ទាប់មកពួកគេនឹងត្រូវសម្លាប់នៅតាមផ្លូវ” នៅពាក់កណ្តាលចិតសិបសប្តាហ៍នេះ។

ដូច្នេះ អ្នកឃើញថាចិតសិបសប្តាហ៍របស់ដានីយ៉ែលនៅឯណា? តើអ្នកឃើញកន្លែងដែលយើងរស់នៅទេ? យើងនៅទីបញ្ចប់ មិត្តសម្លាញ់របស់ខ្ញុំអើយ។ យើងនៅគ្រាចុងបញ្ចប់។ ថ្ងៃ...

ប្រជាជាតិកំពុងបែកបាក់ ការភ្ញាក់ដឹងខ្លួនរបស់អ៊ីស្រាអែល
ទីសំគាល់ដែលហោរាបានទាយទុក។ (យើងនៅទីនេះ។)
ថ្ងៃរបស់សាសន៍ដទៃត្រូវបានរាប់ (នៅទីនេះ) ជាមួយនឹង
ការច្រូតកាត់
“ចូរត្រឡប់មកវិញ ឱអ្នកខ្ចាត់ខ្ចាយ ទៅវិញ។”

គោះសូមច្រៀង៖

ថ្ងៃនៃសេចក្តីប្រោសលោះជិតមកដល់ហើយ
ចិត្តរបស់មនុស្សភ័យខ្លាច

ត្រូវបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ ចង្អៀងរបស់អ្នកបានអុច
ហើយភ្លឺច្បាស់

មើល! ការប្រោសលោះរបស់អ្នកជិតមកដល់ហើយ។

អូ! អស្ចារ្យមែនអត់?

ប្រជាជាតិនានាកំពុងបែកបាក់ អ៊ីស្រាអែលភ្ញាក់ឡើង
ទីសំគាល់ដែលពួកហោរាបានទាយ

ថ្ងៃរបស់សាសន៍ដទៃបានរាប់ ដោយមានការច្រូតកាត់
“ចូរត្រឡប់មកវិញ ឧអ្នកខ្ចាត់ខ្ចាយ ទៅវិញ។”

ឥឡូវនេះរួមគ្នា:

ថ្ងៃប្រោសលោះជិតដល់ហើយ

ចិត្តរបស់មនុស្សភ័យខ្លាច។

ត្រូវបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ ចង្អៀងរបស់អ្នកបានអុច
ហើយភ្លឺច្បាស់

មើល! ការប្រោសលោះរបស់អ្នកជិតមកដល់ហើយ។

សូមឲ្យខ្ញុំច្រៀងបទចម្រៀងមួយបទ។

ហោរាក្លែងក្លាយកំពុងនិយាយកុហក សេចក្តីពិតរបស់ព្រះ
ត្រូវបានបដិសេធ

ថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរបស់យើង

ពួកគេកំពុងធ្វើឲ្យទ្រង់ជាមនុស្សទីបី។ អ្នកដឹងហើយ។ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនមែនទេ។
ទ្រង់ជាព្រះរបស់យើង។

ប៉ុន្តែយើងនឹងដើរទៅកន្លែងដែលសាវ័កបានដើរ។

ដ្បិតជិតដល់ថ្ងៃលោះហើយ

ចិត្តរបស់មនុស្សភ័យខ្លាច

ត្រូវបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ ចង្អៀងរបស់អ្នកបានអុច
ហើយភ្លឺច្បាស់

មើល! ការប្រោសលោះរបស់អ្នកជិតមកដល់ហើយ។

222 តើអ្នកមិនសប្បាយចិត្តទេ? ត្រឡប់ទៅសារវិញ បងប្អូន! ត្រឡប់ទៅខាងដើម
វិញ! ត្រឡប់ទៅពេនទីកុស្តវិញ! ត្រឡប់ទៅពរជ័យពិតប្រាកដ! ត្រលប់ទៅ
ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ! ត្រលប់ទៅពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ!
ត្រលប់ទៅសេចក្តីសញ្ញានិងការអស្ចារ្យ! ត្រឡប់ទៅពេនទីកុស្តវិញ! លែងនៅជា
មួយអង្គការ! ត្រឡប់ទៅព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវិញ! ទ្រង់គឺជាគ្រូរបស់យើង។

ដ្បិតថ្ងៃប្រោសលោះជិតមកដល់ហើយ
ចិត្តរបស់មនុស្សភ័យខ្លាច
ត្រូវបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ ចង្អៀងរបស់អ្នកបានអុច
ហើយភ្លឺច្បាស់
មើល! ការប្រោសលោះរបស់អ្នកជិតមកដល់ហើយ។

223 អស្ចារ្យមែនអត់? តើហោរាបាននិយាយអ្វី? “វានឹងមកដល់ពេលដែលវានឹង
មក អ្នកមិនអាចនិយាយថាបំប្លែងថ្ងៃ។” រកមើលថាតើវាបានទៅជាយ៉ាងណា។
ឃើញទេ? អូ អាក្រក់ណាស់ ឆ្លងកាត់សម័យពួកជំនុំ!

ប៉ុន្តែវា—វានឹងមានពន្លឺនៅពេលល្ងាច
ផ្លូវទៅកាន់សិរីល្អ អ្នកប្រាកដជានឹងរកឃើញ
នៅក្នុងផ្លូវទឹកគឺជាពន្លឺថ្ងៃនេះ
កប់នៅក្នុងព្រះនាមដ៏មានតម្លៃនៃព្រះយេស៊ូវ។
ទាំងក្មេងទាំងចាស់ ប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់អ្នក
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងចូលមក។
ពន្លឺរាត្រីនេះបានមកដល់ហើយ
វាគឺជាការពិតដែលថាព្រះនិងព្រះគ្រីស្ទគឺតែមួយ។

វានឹងក្លាយជាពន្លឺ...

ទាំងអស់គ្នា!

...នៅពេលល្ងាច
ផ្លូវទៅកាន់សិរីល្អ អ្នកប្រាកដជានឹងរកឃើញ

នៅក្នុងផ្លូវទឹកគឺជាពន្លឺថ្ងៃនេះ
 កប់នៅក្នុងព្រះនាមដ៏មានតម្លៃនៃព្រះយេស៊ូវ។
 ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ចូរប្រែចិត្តពីអំពើបាបទាំងអស់របស់អ្នក
 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រាកដជានឹងចូល។
 ដ្បិតពន្លឺពេលល្ងាចបានមកដល់
 វាគឺជាការពិតដែលថាព្រះនិងព្រះគ្រីស្ទគឺតែមួយ។ (មិនមែន
 បីទេ ប៉ុន្តែមួយ!)

224 ត្រឡប់ទៅឯសារ! ត្រលប់ទៅខាងដើមវិញ! ត្រលប់ទៅអ្វីដែលប៉ុលបាន
 បង្រៀន! ត្រឡប់ទៅបុណ្យជ្រមុជទឹកវិញ! គាត់បានឃើញមនុស្សជ្រមុជទឹក
 តាមរបៀបផ្សេងៗ។ គាត់បានប្រាប់ពួកគេឱ្យមកទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកម្តងទៀត។
 គាត់បាននិយាយថា “បើទេវតាមកពីស្ថានសួគ៌បានផ្សាយអ្វីផ្សេងទៀត សូមឲ្យគេ
 ត្រូវបណ្តាសា។” ដូច្នេះ វាត្រឡប់មកឯសារវិញ ហើយមិត្តអើយ! វាជាពេលវាត្រី។

225 អូ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ខ្លាំងណាស់ មែនទេ? តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែល
 ឃើញចិតសិបសប្តាហ៍របស់ជានីយ៉ែលឥឡូវនេះ ហើយមើលថាតើចិតសិប
 សប្តាហ៍គឺជាអ្វី? តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿ? និយាយថា “អាម៉ែន។” [ក្រុមជំនុំ
 និយាយថា “អាម៉ែន។”—អេដ។] អាម៉ែន! សរសើរតម្កើងព្រះ!

226 ឥឡូវនេះ តើមានអ្វីបន្ទាប់ទៀត? ត្រាទាំងប្រាំពីរឥឡូវនេះ។ យើងនឹងចូល
 ភ្លាម នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់នឹងអនុញ្ញាត។ ពេលនោះខ្ញុំមិនដឹងទេ។ នៅពេល
 ណាដែលទ្រង់ប្រគល់វា នោះយើងនឹងចូលទៅក្នុងវាភ្លាម។ បន្ទាប់មកយើងនឹង
 មានការប្រជុំ ដ៏យូរ ព្រោះវាត្រូវចំណាយពេលពីជំពូកទី១ដល់ជំពូកទី១៩ ដើម្បី
 ឆ្លងកាត់វា ហើយយើងត្រូវខ្ញុំនៅជាមួយវាដែរ។

227 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យអ្នកណាម្នាក់ទៅឆ្ងាយពីការយល់ច្រឡំនេះទេ។
 កាសែតនៅតែចាក់។ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យអ្នកណាយល់ច្រឡំទេ។ កុំយល់ច្រឡំពេលនេះ
 ហើយនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំបាននិយាយថាព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមក
 នៅឆ្នាំ១៩៧៧។” ខ្ញុំមិនដែលនិយាយរឿងបែបនេះទេ។ ព្រះយេស៊ូវអាចនឹងយាង
 មកនៅថ្ងៃនេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានទាយថាចន្លោះឆ្នាំ ៣៣ និង ៧៧ មានអ្វីកើតឡើង។ ថា
 ការទាំងនេះដែលខ្ញុំបានឃើញបានកើតឡើងនៅក្នុងនិមិត្តនឹងកើតឡើង។ ហើយ

ប្រាំក្នុងចំណោមពួកគេបានកើតឡើងរួចហើយ។ ហើយខ្ញុំជឿ ជាមួយនឹងវត្ថុ
បរមាណូដែលយើងមានឥឡូវនេះ...

228 ហើយតើអ្នកបានឃើញអ្វីដែលប្រធានាធិបតីយើងបាននិយាយទេ? ចង់បាន
សង្គ្រាមមួយទៀត។ គាត់ចង់បង្កើតឧទាហរណ៍មួយ—គាត់បាននិយាយថា
ចេញពីទីក្រុងប៊ែរឡាំង។ ចង់ធ្វើឧទាហរណ៍។ ចុះគុយបានៅទ្វារក្រោយយើងវិញ?
ហេតុអ្វីមិនយកឧទាហរណ៍មកពីនោះ? ចុះរឿងហ្នឹង? អូ វាមិនសមហេតុផល
អីចឹង! ឃើញទេ?

229 អូ បងប្រុស យើងទើបតែដល់ទីបញ្ចប់។ ពួកគេទៅ...វានឹងចេញមក
តាមរបៀបដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូល ដូច្នេះតើអ្វីទៅ—អ្វីដែលប្រើក្នុងការធ្វើអ្វីមួយ
ប៉ុន្តែគ្រាន់តែអានអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល ហើយទទួលយ៉ាងត្រឹមត្រូវ និងការ
ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់វា។ ហើយ ឱ្យនាងមក។ យើងកំពុងរង់ចាំវា។

យើងកំពុងរង់ចាំការមកដល់ថ្ងៃនៃសហស្សវត្សរ៍ដ៏រីករាយ
នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏មានពររបស់យើងនឹងយាងមក
ហើយចាប់កូនក្រមុំរង់ចាំរបស់ទ្រង់
អូ ផែនដីកំពុងស្រែកចម្រើនសម្រាប់ថ្ងៃនៃការដោះលែងដ៏ផ្អែម
នៅពេលព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងនឹងត្រលប់មកផែនដី
ម្តងទៀត។

ឱ! ព្រះអម្ចាស់នៃយើងទ្រង់យាងមកផែនដីម្តងទៀត
មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់នៃយើងកំពុងយាងមកផែនដីម្តង
ទៀត
អូ សាតាំងនឹងត្រូវចងមួយពាន់ឆ្នាំ
យើងនឹងគ្មានអ្នកល្បួងទេ
បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវនឹងត្រឡប់មកផែនដីម្តងទៀត។

តើប៉ុន្មាននាក់បានត្រៀម? លើកដៃអ្នកឡើង។ អូ!

ឱ! ព្រះអម្ចាស់ នៃយើងទ្រង់យាងមកផែនដីម្តងទៀត

ចូរឈរចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមក។

ព្រះអម្ចាស់របស់យើងយាងមកផែនដីម្តងទៀត
 អូ សាតាំងនឹងត្រូវចងមួយពាន់ឆ្នាំ
 យើងនឹងគ្មានអ្នកល្អៗទេ
 បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវនឹងត្រឡប់មកផែនដីម្តងទៀត។

ឱ! ព្រះអម្ចាស់ នៃយើងទ្រង់យាងមកផែនដីម្តងទៀត
 មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់នៃយើងកំពុងយាងមកផែនដីម្តង
 ទៀត
 អូ សាតាំងនឹងត្រូវចងមួយពាន់ឆ្នាំ
 យើងនឹងគ្មានអ្នកល្អៗទេ
 បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវនឹងត្រឡប់មកផែនដីម្តងទៀត។

ការយាងមកវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវនឹងជាចម្លើយចំពោះទុក្ខ
 ព្រួយ និងការយំរបស់ផែនដី
 ដ្បិតចំណេះអំពីព្រះអម្ចាស់នឹងពេញផែនដី សមុទ្រ និង
 ផ្ទៃមេឃ
 ព្រះនឹងដកជំទាំងអស់ចេញ ហើយទឹកភ្នែកនឹងស្ងួត
 បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវនឹងត្រឡប់មកផែនដីម្តងទៀត។

ឱ! ព្រះអម្ចាស់ នៃយើងទ្រង់យាងមកផែនដីម្តងទៀត
 មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់នៃយើងកំពុងយាងមកផែនដីម្តង
 ទៀត
 អូ សាតាំងនឹងត្រូវចងមួយពាន់ឆ្នាំ
 យើងនឹងគ្មានអ្នកល្អៗទេ
 បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវនឹងត្រឡប់មកផែនដីម្តងទៀត។

230 អូ! តើអ្នកមានអារម្មណ៍ល្អទេ? មិត្តអើយ សូមគិតថា នេះជាថ្ងៃបុណ្យទី៥០ សូមថ្វាយបង្គំ! នេះគឺជាពេនទីកុស្ត។ តោះទះដៃហើយច្រៀង។ ប្រជាជនពេនទី កុស្ត អ្នករាល់គ្នាឥឡូវនេះ ស្រាយចេញ ទទួលបានទម្រង់មេតូឌីសចាស់នោះ ចេញពីអ្នកឥឡូវនេះ។ តោះមកច្រៀង!

ឱ! ព្រះអម្ចាស់ នៃយើងទ្រង់យាងមកផែនដីម្តងទៀត
មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់នៃយើងកំពុងយាងមកផែនដីម្តង
ទៀត

សាកាំងនឹងត្រូវចងមួយពាន់ឆ្នាំ

យើងនឹងគ្មានអ្នកល្បួងទេ

បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវនឹងត្រឡប់មកផែនដីម្តងទៀត។

អូ! ព្រះអម្ចាស់នៃយើងកំពុងយាងមកផែនដីម្តងទៀត

(ព្រះគម្ពីរបានចែងថាដូច្នោះ!)

ហ្នឹងហើយ ព្រះអម្ចាស់របស់យើងយាងមកផែនដីម្តងទៀត

សាកាំងនឹងត្រូវចងមួយពាន់ឆ្នាំ

យើងនឹងគ្មានអ្នកល្បួងទេ

បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវនឹងត្រឡប់មកផែនដីម្តងទៀត។

តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ? មិនអីទេ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់។ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
បងស្រី ហ្នឹង។ អូ! សូមលើកដៃរបស់យើងទៅទ្រង់ឥឡូវនេះ។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់

ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំជាមុន

ហើយទិញថ្លៃលោះរបស់ខ្ញុំ (កន្លែងណា? ត្រង់នេះនៅកាល
រ៉ាវី។)

នៅដើមកាលរ៉ាវី។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ (ថ្វាយសិរីល្អ!) ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់

ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំជាមុន

ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ

នៅដើមកាលរ៉ាវី។

សប្តាហ៍ទីចិតសិបរបស់ ដានីយ៉ែល KHM61-0806

(The Seventieth Week Of Daniel)

ផ្នែកចិតសិបសប្តាហ៍របស់ដានីយ៉ែល

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹក ថ្ងៃអាទិត្យថ្ងៃទី 6 សីហា 1961 នៅ រោងឧបោសថប្រាណហាំនៅ ជេហ្វឺរសន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែ អាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសានៃខ្មែរនេះ គឺត្រូវ បោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG